

การพัฒนารูปแบบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
สิงหาคม 2558

การพัฒนากองประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล



ปริญญานิพนธ์

ของ

ทศพล ธานี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สิงหาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนารูปแบบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
สิงหาคม 2558

ทศพล ธานี.(2558). การพัฒนาองค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน,
รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยมีจุดมุ่งหมายย่อย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล 3) เพื่อสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และ 4) เพื่อทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา)Educational Research and Development แบ่งการดำเนินการออกเป็น (4 ขั้นตอน ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลการศึกษาคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล 6 ด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในร่มของประเทศไทย มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 2) ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน 20 ตัวชี้วัด 3(ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 4(ผลการทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า ในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มาตรฐานที่ 3 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่ มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 4 เจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมาตรฐานที่ 5 คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

THE DEVELOPMENT THE COMPOSITION AND THE STANDARD OF A VOLLEYBALL
REFEREE.

AN ABSTRACT
BY
TOSAPOL TANEE



Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Doctor of Education Program in Health Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University

August 2015

Tosapol Tanee. (2015). *The development of the composition and the standard of a volleyball referee*. Dissertation, Ed.D. (Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Lect. Dr. Sathin Prachanban, Assoc. Prof. Pakorn Prachanban.

The objectives of this research were to develop a standard of the volleyball referee. The aim of the following: 1) to study the characteristics required of a referee, volleyball 2) to establish and monitor the quality of standards and indicators of the standard of the volleyball referee 3) to synthetic benchmarks of volleyball referee and 4) the trial referee's standard volleyball. Research conducted by Educational Research and Development. Divided operations into four steps, the results showed that: 1) the characteristics required of a volleyball referee have found 6 elements: Personality, Referee of volleyball of Thailand have opinion that Essential Characteristics of volleyball referee has an average overall highest level. Communication skills has an average overall high level. Moral ethics has the overall average level as possible. Performance skills has an average overall highest level. The attitude of the referee has an average overall level. The Professional Ethics has an average overall highest level 2) the creation and monitoring of standards and indicators of the standard of volleyball referee found that the standard of refereeing volleyball 5 comprises to 20 indicators 3) The synthetic benchmarks volleyball referee found that the standard of volleyball. Divided by Criterion-Referenced Evaluation 4) the trial referee's standard volleyball found in 1st standard Personality, 60 Volleyball Referees with self-assessment. All indications were at the highest level. 2nd standard Communication skills, a Self assessment all indicators in the overall high skill level. 3rd standard Performance skills, a self assessment all indications were at the highest level. 4th standard Attitude of the referee, a self assessment all indications were at the highest level. 5th standard Moral Ethics and Professional Ethics, a self assessment all indicators in the overall level.

ประกาศคุณูปการ

คุณุภินิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ประจันบาน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้องและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณประธานกรรมการสอบปากเปล่าคุณุภินิพนธ์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการสอบปากเปล่าคุณุภินิพนธ์ รองศาสตราจารย์รัชชัย เจริญทรัพย์มณี ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางพลศึกษา รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณณ์ รองศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณดร.ลภัสสรดา จูเมฆา ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาในการสร้างเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยนี้ให้มีคุณภาพรวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำคุณุภินิพนธ์ ฉบับนี้ทุกท่าน

ขอขอบคุณผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยและผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ตอบแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ดร.สุปราณี วัชรบุญจันทร์ คณบดีคณะพลศึกษาที่ให้โอกาสในการศึกษาต่อระดับคุณุภินิพนธ์เพื่อนำประโยชน์มาใช้ในการเรียนการสอนในคณะพลศึกษาต่อไป

ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ครอบครัวและเพื่อนๆ ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้มาโดยตลอด จนทำให้คุณุภินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากคุณุภินิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศสิ่งที่ดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ทศพล ธานี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ตอนที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ	8
ตอนที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร	16
ตอนที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	23
ตอนที่ 4 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่	25
ตอนที่ 5 ด้านเจตคติ	59
ตอนที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	62
ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
3 วิธีดำเนินการวิจัย	82
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของ ประเทศไทย	83
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์ มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย	84
ขั้นตอนที่ 3 การสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของ ประเทศไทย	86
ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของ ประเทศไทย	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
ตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย	96
ตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์ มาตรฐานของ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย.....	103
ตอนที่ 3 การสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย.	128
ตอนที่ 4 การทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย..	138
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	145
สรุปผลการวิจัย.....	145
อภิปรายผลการวิจัย.....	148
ข้อเสนอแนะ.....	159
บรรณานุกรม.....	160
ภาคผนวก.....	166
ภาคผนวก ก	167
ภาคผนวก ข.....	169
ภาคผนวก ค.....	185
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	191

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลด้านบุคลิกภาพ.....	96
2 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลด้านทักษะการสื่อสาร.....	98
3 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลด้านคุณธรรมจริยธรรม.....	99
4 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่.....	100
5 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน	101
6 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ.....	102
7 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ	103
8 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร.....	106
9 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติ หน้าที่.....	109
10 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็น ผู้ตัดสิน.....	116
11 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ.....	118
12 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐาน ของ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ.....	122
13 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร.....	124
14 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่.....	125
15 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่.....	126
16 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพ.....	127
17 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4	128
18 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะ การสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5	130

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4.....	134
20 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.3	136
21 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.4	137
22 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ	138
23 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร	140
24 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่	141
25 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน	142
26 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ.....	143

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	82
3 ภาพประกอบ 3 ตารางการสุ่มผู้ตัดสินใจโดยอิสระตามภูมิภาค.....	84
4 ภาพประกอบ 3 ตารางการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling).	93



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงต้องมีการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี คือการส่งเสริมสนับสนุนด้านปัจจัยอื่นเป็นปัจจัยพื้นฐานทั่วไปอย่างพอเพียงและมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังต้องมีการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และร่างกายเพื่อให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ แนวทางหนึ่งคือการส่งเสริมให้เกิดสมรรถภาพทางกาย โดยการส่งเสริม รมรณรงค์ให้ประชากรทุกเพศทุกวัยใส่ใจในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิตซึ่งจะส่งผลให้มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดีก่อให้เกิดคุณธรรมจริยธรรมและมีน้ำใจนักกีฬา ดังนั้นในหลักสูตรการเรียนการสอนของทุกโรงเรียนจึงมีการกำหนดวิชาพลศึกษาลงในทุกหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวความคิดในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าพร้อมทั้งส่งเสริมโปรแกรมความเชี่ยวชาญด้านการกีฬาและการพลศึกษาให้เป็นพื้นฐานด้านการกีฬาสำหรับเยาวชนในการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับต่างๆ

การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตั้งแต่พ.ศ. 2531 – จนถึงปัจจุบันเป็นฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 – 2559) ประกอบด้วย

- การพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬานับพื้นฐาน
- การพัฒนาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน
- การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
- การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
- การพัฒนาการบริหารการกีฬาและการออกกำลังกาย

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ที่ต้องการยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติการพัฒนาบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในระดับสากล ประสานความร่วมมือกับสถาบันกีฬาและองค์กรกีฬาทั้งในและต่างประเทศ มีการส่งเสริมให้มีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาขีดสมรรถนะหลักตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดตลอดจนศึกษาดูงานหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรกีฬาทั้งผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารกีฬาให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะความสามารถตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่องค์กรกีฬาระดับนานาชาติกำหนด รวมถึงส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬาในระดับนานาชาติ จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับดังกล่าวสอดคล้องกับการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่งผลให้บุคลากรกีฬาทุกแขนงจะต้องได้รับการพัฒนา

ให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้น ดังที่คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยได้ติดตามการรายงานจากคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินสหพันธ์วอลเลย์บอลเอเชียและสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติรวมทั้งได้ดำเนินการทดสอบความรู้ภาคภาษาอังกฤษและการสอบเลื่อนระดับให้กับผู้ตัดสินระดับชาติเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2555 ณ ศูนย์วิจัยข้าวโพดข้าวฟ่างแห่งชาติอ.ปากช่อง จ.นครราชสีมาอันผลปรากฏว่าคะแนนจากการทดสอบของผู้ตัดสินส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากกล่าวคือ

1. การทดสอบความรู้ภาคภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ระหว่าง 21.80 - 81.80 เปอร์เซนต์

2. การสอบเลื่อนระดับ (ข้อสอบภาษาไทย) คะแนนอยู่ระหว่าง 38.33 - 77.33 เปอร์เซนต์และผลสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2555 ณ โรงแรมอเล็กซานเดอร์หัวหมากคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินได้รายงานผลสัมมนาและการประชุมสามัญประจำปีให้ที่ประชุมทราบที่ประชุมคณะกรรมการบริหารฯ ได้พิจารณาคะแนนจากการทดสอบจึงเกิดความเป็นห่วงกังวลต่อผู้ตัดสินทุกคนจึงได้พิจารณาให้ฝ่ายผู้ตัดสินดำเนินการเร่งพัฒนาความรู้ทั้งภาคภาษาอังกฤษและภาคภาษาไทยให้กับผู้ตัดสินทุกคนที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ตามเกณฑ์ที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติกำหนดเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ตัดสิน (ทั้งในร่มและชายหาด) ได้เร่งพัฒนาความรู้ให้เพิ่มมากขึ้น

ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ (2556: ออนไลน์) กล่าวว่าหัวใจสำคัญของการเล่นกีฬาคือการมีผู้ตัดสินที่ได้มาตรฐาน สามารถให้ความยุติธรรมแก่นักกีฬาได้เท่าเทียมกันไม่ว่านักกีฬาจะเป็นนักกีฬาจากชมรมใด ผู้ตัดสินต้องมีพื้นฐานของกฎจริยธรรม ผู้ตัดสินเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนทำให้การแข่งขันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เกิดความบริสุทธิ์ ยุติธรรมแก่ผู้แข่งขันทั้งสองฝ่าย บางครั้งผู้ตัดสินอาจมีการตัดสินไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้แข่งขันและผู้ชม ทำให้เกิดความขัดแย้งขณะแข่งขัน จนบางครั้งนำไปสู่การไม่ยอมรับคำตัดสิน ดังนั้นผู้ตัดสินจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน มีความสามารถในการใช้ไหวพริบในการตัดสินให้เด็ดขาดชัดเจน สามารถควบคุมการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินของกลุ่มแข่งขันซึ่งก็มีความสำคัญไม่น้อยกับเกมการแข่งขันและ ผลการแข่งขันจะออกมาอย่างไรผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลก็จะทำหน้าที่อย่างยุติธรรม ไม่เอนเอียงไปทางฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ลักษณะของผู้ตัดสิน เป็นการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินในสนามแข่งขันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกา โดยมุ่งเน้นให้นักกีฬาได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางทักษะอย่างแท้จริง ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสุขสนุกรวมของผู้ชมประกอบกันเป็นสำคัญ การที่จะทำหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จนั้น มิใช่เพียงแต่ศึกษากติกาการแข่งขันและทำหน้าที่ให้เป็นไปตามกติกาเท่านั้น หากแต่ผู้ตัดสินจะต้องพยายามศึกษาและปฏิบัติตนทั้งขณะอยู่ในสนามและนอกสนามแข่งขันด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ตัดสินที่ประสงค์จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น จึงขอเสนอแนะถึงลักษณะของผู้ตัดสินที่ดี ตามที่ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ (ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. 2538: 1 – 4) ได้กล่าวถึงการเป็นผู้ตัดสินที่ดีจะต้องมีการพัฒนาความรู้

(Knowledge Development) ผู้ตัดสินจะต้องพยายามติดตามศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ แหล่งความรู้ที่สามารถศึกษาค้นคว้ามีหลายแหล่ง การพัฒนาประสบการณ์ (Experience Development) ผู้ตัดสินที่ดีต้องพยายามหมั่นหาประสบการณ์อยู่ตลอดเวลา ทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม ประสบการณ์ต่างๆ จะเกิดขึ้นจากการฝึกฝนหาความชำนาญ และการสังเกต การสร้างความศรัทธา ความเชื่อถือและความศรัทธาในตัวผู้ตัดสินจากทีมเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ตัดสินส่วนใหญ่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ แต่บางครั้งยังไม่สามารถสร้างความศรัทธาให้แก่ทีมได้ ข้อเสนอแนะในการสร้างความศรัทธาการปฏิบัติตัวของผู้ตัดสิน การปฏิบัติตัวสำหรับผู้ตัดสินทั้งขณะอยู่ในสนามแข่งขัน และนอกสนามแข่งขันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ตัดสิน ทั้งนี้เพราะสายตาทุกคู่จะต้องพยายามจ้องมองการปฏิบัติตัวของท่านอยู่ตลอดเวลา

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาองค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลการประเมินคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล รวมถึงสามารถใช้ในการประเมินเพื่อคงสภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ที่ได้มาตรฐานสากล และจะเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย ให้มีความทัดเทียมกับผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาองค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยมีจุดมุ่งหมายย่อย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
2. เพื่อสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
3. เพื่อทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีประโยชน์โดยจะทำให้ได้องค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เพื่อใช้ในการประเมินคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นผู้ตัดสินวอลเลย์บอลและเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตัดสินและเลื่อนระดับของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย รวมถึงสามารถใช้ในการประเมินเพื่อคงสภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ที่ได้มาตรฐานสากลต่อไป

คำถามการวิจัย

องค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development) แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน และแต่ละขั้นตอนได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล และขอบเขตด้าน ตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ของประเทศไทย ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย โดยใช้กรอบความคิดขององค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านทักษะการสื่อสาร
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านเจตคติ
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยในระดับต่างๆ คือ ผู้ตัดสินระดับโลก ผู้ตัดสินระดับนานาชาติ ผู้ตัดสินชั้น 1 ที่ขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้จำนวน 262 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 170 คน ซึ่งได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านทักษะการสื่อสาร
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านเจตคติ
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 ท่าน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 ท่าน จำแนกเป็น

1. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับโลกของประเทศไทย จำนวน 2 ท่าน
2. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับนานาชาติของประเทศไทย จำนวน 7 ท่าน
3. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับ1ของประเทศไทย จำนวน 8 ท่าน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 การสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 ท่าน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 ท่าน จำแนกเป็น

1. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับโลก ของประเทศไทย จำนวน 2 ท่าน
2. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับนานาชาติของประเทศไทย จำนวน 7 ท่าน
3. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับ1ของประเทศไทย จำนวน 8 ท่าน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้

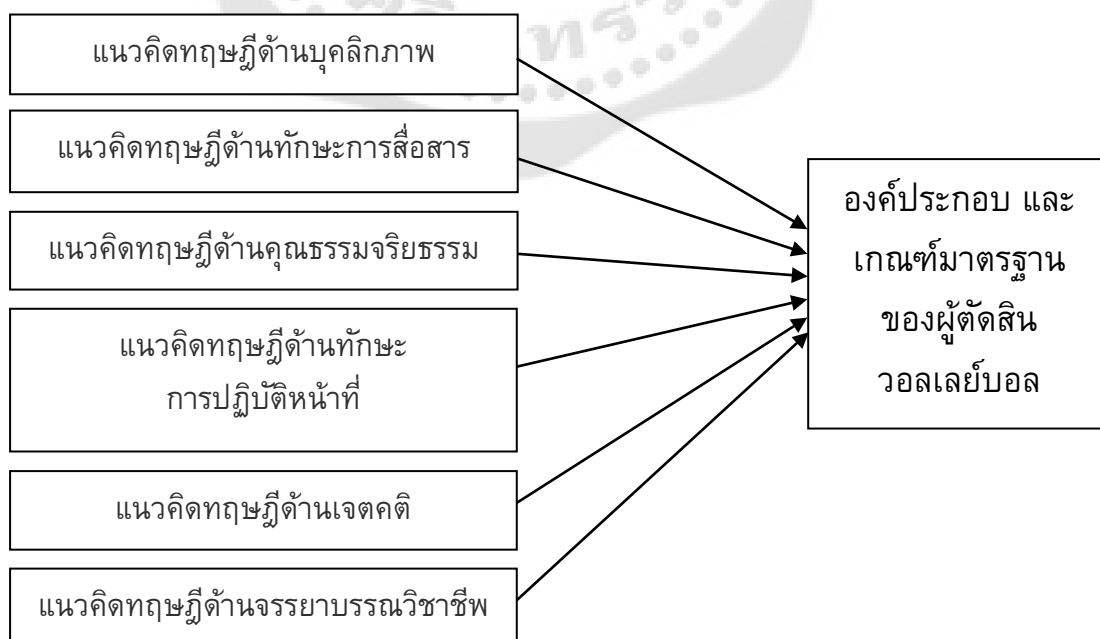
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเหมาะสมของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านทักษะการสื่อสาร ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ด้านเจตคติและด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อนำเสนอการพัฒนางานองค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานผู้ตัดสินวอลเลย์บอล



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการจัดทำมาตรฐานวิชาผู้ฝึกและตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลโดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นอยู่ซึ่งมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า โดยการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้นและเพิ่มสิ่งที่ไม่ให้มีขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง องค์ประกอบที่จำเป็นและข้อกำหนดในด้านการปฏิบัติตนและปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ตัดสินซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลที่ได้รับการอบรมและฝึกฝนประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ที่ผ่านการอบรมและทดสอบผ่านเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยและสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล หมายถึง บุคลิกลักษณะและพฤติกรรมของผู้ตัดสินที่แสดงออกในรูปของการปฏิบัติงานใน ด้านบุคลิกภาพ ด้านทักษะการสื่อสาร ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านเจตคติของผู้ตัดสิน ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ตัดสิน

ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยส่วนรวมอันเป็นของจำเพาะแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายในและภายนอก ซึ่งแสดงออกทางท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ความเฉลียวฉลาด ตลอดจนกิจกรรมารยาท ลักษณะนิสัยและอุปนิสัย

ด้านทักษะการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการหรือการแลกเปลี่ยนทางภาษา ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา

ด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ความดีความงามของบุคคลที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจโดยมีเป้าหมายว่าเป็นการทำความดีหรือเป็นพฤติกรรมที่ดีเป็นที่รักของสังคม

ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินในสนามแข่งขันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกา โดยมุ่งเน้นให้นักกีฬาได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางทักษะอย่างแท้จริง

ด้านเจตคติ หมายถึง ท่าทีความรู้สึกหรือความคิดที่บุคคลมีต่อวัตถุเหตุการณ์หรือบุคคลอื่นๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบตัวเรา

ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางและสนับสนุนงานวิจัยดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของผู้ตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านทักษะการสื่อสาร
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่
 - 4.1. เทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 2
 - 4.2. เทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1
5. ด้านเจตคติ
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

องค์ประกอบของผู้ตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

1. ด้านบุคลิกภาพ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2547: 213 – 214) ได้นำแนวคิดของแอ็ดเลอร์ (Adler) เกี่ยวกับบุคลิกภาพ ซึ่งคนเราทุกคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเดินตามกฎ (The Ruling Types) เป็นบุคลิกภาพที่ไม่สนใจผู้อื่นมีความต้องการควบคุมคนอื่นเพื่อตนจะได้มีความรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญและมีอำนาจ มักมีลักษณะเอาแต่ใจตนเองและกลัวที่จะทำร้ายทั้งจิตใจและร่างกายของผู้อื่น วิธีการที่ใช้ในการควบคุมมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การใช้เงิน รางวัล ค่าจ้าง หรือกำลังในการควบคุมผู้อื่น

2. บุคลิกภาพแบบเฉื่อยชา (The Getting Type) เป็นบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชาในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาของตนเอง บุคคลเหล่านี้จะคอยพึ่งพิงผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ไม่รู้ว่าตนเองจะสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จเหมือนผู้อื่นหรือไม่ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบนี้มักชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ตอบสนองคำร้องขอของตนเอง รวมทั้งมักใช้ความอ่อนหวานออกจ้ออ้อนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

3. บุคลิกภาพแบบหลีกเลี่ยง (The Avoiding Types) เป็นบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยแทนที่จะเผชิญกับปัญหา บุคคลเหล่านี้จะหลีกเลี่ยงหรือหลบเลี่ยงปัญหาเพื่อช่วยให้ตนไม่เกิดความรู้สึกพ่ายแพ้ในเวลาที่ประสบความล้มเหลวในการแก้ปัญหา บุคคลเหล่านี้

มักใช้วิธีการสร้างฝัน จินตนาการว่าตนเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความโดดเด่นในสังคมเพื่อลดความรู้สึกด้อยของตนเอง

4. บุคลิกภาพแบบมีประโยชน์ (The Socially Useful Types) เป็นผู้ที่เติบโตมาในครอบครัวที่มีสมาชิกของครอบครัวคอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีการปฏิบัติต่อกันด้วยความยกย่องและเห็นอกเห็นใจกัน ทำให้บุคคลเหล่านี้มีความเชื่อมั่นและมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง และให้ความร่วมมือในการทำงานกับบุคคลอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2547: 214 – 215) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของ Robbins; & Coulter ไว้ว่าตัวแบบของบุคลิกภาพที่ได้รับความนิยมอย่างมากในขณะนี้คือ “The big model of personality” ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเปิดตัว (Extraversion) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มักชอบสังสรรค์สมาคมกับบุคคลรอบข้าง คุยเก่ง มนุษย์สัมพันธ์ดี และมีการแสดงออกที่เหมาะสม (Assertive Behavior) ในสังคม สอดคล้องกับ Hans J. Eysenck (อ้างถึงในศรีเรือน แก้วกังวาล, 2551: 257) ที่ว่าบุคลิกภาพแบบเปิดตัวหรือแสดงตัว เป็นลักษณะบุคลิกภาพที่ชอบสังสรรค์กับคน ช่างพูด ตอบโต้ ง่ายๆ เป็นกันเอง และมีลักษณะเป็นผู้นำ

2. บุคลิกภาพแบบน่ารัก (Agreeableness) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่ดูดีตามธรรมชาติ นำให้ความร่วมมือ และเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ

3. บุคลิกภาพแบบรอบคอบระมัดระวัง (Conscientiousness) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ อยู่ได้ด้วยตนเอง ดี่อร้น และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4. บุคลิกภาพแบบมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional stability) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงออกทางบวกหรือลบ ทางบวก เช่น บุคลิกภาพมั่นคงทางอารมณ์แบบเรียบสงบ กระตือรือร้น มั่นคง ทางลบ เช่น บุคลิกภาพมั่นคงทางอารมณ์แบบเครียด กังวลใจ และหดหู่

5. บุคลิกภาพแบบเปิดกว้าง (Openness to Experience) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่เปี่ยมด้วยจินตนาการ มีความอ่อนไหวงดงาม และฉลาด

ตัวแบบบุคลิกภาพทั้ง 5 แบบนี้ใช้เป็นกรอบในการมองบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากผลการวิจัยพบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติงาน ของบุคคล เช่นบุคลิกภาพแบบรอบคอบ ระมัดระวัง (Conscientiousness) สามารถทำนายผลการปฏิบัติงานในอาชีพวิศวกร สถาปนิก ทนายความ ตำรวจ ผู้บริหาร พนักงานขาย และบุคลิกภาพยังเป็นตัวทำนายผลการเรียนรู้ของบุคคลได้เป็นอย่างดี การเรียนรู้ที่รวดเร็วและเข้าใจได้ก่อนคนอื่น แสดงถึงการที่มีบุคลิกภาพที่รอบคอบ มีความคิดเป็นระบบ ส่งผลให้บุคคลนั้น มีพัฒนาการที่รวดเร็วกว่าคนรอบข้าง จนสามารถสรุปได้ว่าพัฒนาการของบุคคลต้องอาศัยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยใช้บุคลิกภาพเป็นแบบอย่าง

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2547: 214 – 215) ยังได้นำแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของ Jung (Jung) ที่อธิบายถึงบุคลิกภาพของมนุษย์ในส่วนของ การมองโลกและการปฏิสัมพันธ์กับสังคม โดยแบ่งบุคลิกภาพของมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. บุคลิกภาพแบบเปิดตัว (Extroversion) เป็นบุคคลที่เน้นปัจจัยภายนอกร่างกาย มุ่งสนใจสิ่งภายนอก เป็นผู้ที่ชอบสังคม มีความกระตือรือร้นที่จะติดต่อและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น กล่าวพูด กล่าวแสดงออก สอดคล้องกับสมพร สุทัศนีย์ (2544: 78) ได้แบ่งบุคลิกภาพประเภทแสดงตัวไว้ว่า บุคคลประเภทนี้ชอบเข้าสังคม ชอบพบปะพูดคุยกับผู้อื่น เป็นคนเปิดเผย ร่าเริงแจ่มใส บุคคลประเภทนี้มีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่มีข้อเสีย คือ เป็นคนพูดมาก เก็บความลับไม่อยู่

2. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introversion) เป็นบุคคลที่สนใจในความคิดและความรู้สึกของตนเองมากกว่าสนใจสิ่งภายนอก ไม่ชอบสังคม ไม่ชอบเข้าสังคม เป็นคนค่อนข้างเงียบ และไม่ชอบปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือไม่ชอบแสดงออกต่อหน้าสาธารณชน สอดคล้องกับสมพร สุทัศนีย์ (2544: 78) ซึ่งได้นำเสนอบุคลิกภาพประเภทเก็บตัวไว้ว่า บุคคลประเภทเก็บตัวเป็นบุคคลที่ไม่ชอบสังคม เมื่อมีปัญหาจะแยกตัวออกจากสังคม เป็นคนไม่ชอบพูด นอกจากนี้ยังตัดสินใจช้า ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มนุษย์ทุกคนไม่มีใครที่มีบุคลิกภาพแบบเพียงอย่างเดียว ทุกคนจะมีสองลักษณะอยู่ในตนเอง เพียงแต่ว่าลักษณะใดเด่นกว่ากัน เปรียบได้กับยีนส์(Gene) ที่เกิดจากการผสมของโครโมโซมในร่างกายมนุษย์ จะปรากฏส่วนที่โดดเด่นให้เห็นชัดเจน เช่น พฤติกรรมการแสดงออกจะสอดคล้องกับลักษณะของบุคลิกภาพที่เป็นตัวตนของบุคคลนั้นๆ

สมพร สุทัศนีย์ (2544: 78) ยังได้นำเสนอแนวคิดของแบ็คแอนเมาเท่น (Black and Mouton) เกี่ยวกับการแบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกตามรูปแบบของพฤติกรรมการบริหาร ได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทไม่เอาไหน (Impoverished) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ เต่ำ บุคคลประเภทนี้จึงไม่กล้าเผชิญปัญหา ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยอมตามผู้อื่น

2. ประเภทยอมตาม (Country Club Manager) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ ดูกตัญญู เป็นบุคคลที่ยอมผู้อื่นโดยไม่มีเงื่อนไข ยอมให้คนอื่นกดขี่ได้เต็มที่ บุคคลประเภทนี้จะให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจโดยไม่ปริปากบ่น มีความเสียสละ มักจะยอมให้คนอื่น ทำสิ่งต่างๆ ก่อนเสมอ มองโลกในแง่ดี

3. ประเภทชอบใช้อำนาจ (Authoritarian) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ ฉลาม ธรรมชาติของฉลามคือดุร้าย บุคคลประเภทนี้จึงมีพฤติกรรมก้าวร้าว ดุร้าย ชอบใช้อำนาจในการแก้ปัญหาโดยไม่คำนึงความรู้สึกของผู้อื่น เน้นความต้องการของตนเอง มักแก้ปัญหาด้วยการเผชิญหน้า การแก้ปัญหาหน้าไปสู่การต่อสู้และทำร้าย

4. ประเภทกลางๆ (Mediocre) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ สุนัขจิ้งจอก เป็นบุคคลที่ไม่ยอมเสียเปรียบใคร แก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีประนีประนอม เช่น แบ่งคนละครึ่ง เพราะการแบ่งคนละครึ่งยอมทำให้อีกฝ่ายได้รับผลประโยชน์ไม่เต็มที่ การแก้ปัญหามักจะเป็นไปในลักษณะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เอาตัวรอด ขาดความจริงใจ

5. ประเภทใจเย็น (Team Manager) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ นกฮูก เป็นบุคคลที่ใจเย็น เพราะนกฮูกไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อมนุษย์ แต่จะชอบแอบดูลับหลังเหมือนการตื่นในเวลากลางคืน บุคคลประเภทนี้จึงพยายามศึกษาความต้องการของผู้อื่นและความต้องการของตนเอง

วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งคือ ควบคุมอารมณ์ รับฟังด้วยความเข้าใจ พุดจาไพเราะ ขอความเห็น แสดงความเห็น แสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายๆ ทาง และแก้ปัญหาด้วยการสนองความต้องการของตนเองและของผู้อื่น

นอกจากนี้ สมพร สุทัศน์ย์ (2544: 80) ยังได้นำแนวคิดของประสพ รัตนกร เกี่ยวกับบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ที่ให้ความคิดเห็นว่า

1. ประเภทปัญญาชน คนประเภทนี้มักจะใช้สติปัญญาเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรม ทำอะไรก็ต้องไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล

2. ประเภทปากเป็นอก คนประเภทนี้ชอบใช้วาจาเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ หรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ประเภทถืออำนาจเป็นใหญ่ คนประเภทนี้ชอบใช้อำนาจวางโต หรือแผ่ไว้ด้วยอำนาจ

4. ประเภทที่รู้จักและเข้าใจตนเอง คือ ประเภทที่รู้จักฐานะของตนเองว่าเป็นใครมีความสำคัญอย่างไร

5. ประเภทที่มีความอดทน คนประเภทนี้จะไม่อดทน อดกลั้น

6. ประเภทเจ้าอารมณ์ คนประเภทนี้ใช้อารมณ์เป็นใหญ่ มีอารมณ์รุนแรง ถ้ารักก็รักมาก ถ้าเกลียดก็เกลียดมาก เป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น

7. ประเภทที่ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ คนประเภทนี้นอกจากจะยึดระเบียบกฎเกณฑ์แล้วยังเป็นประเภทเถรตรง

8. ประเภทยึดถือสังคม คนประเภทนี้ชอบทำตามสังคม เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงสิ่งต่างๆ ตามสังคม นิยมใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องสำอาง เสื้อผ้าตามแฟชั่น ตามสังคม

นอกจากนี้มีการจำแนกบุคคลในวงการสมาคมตามพฤติกรรมที่แสดงออกเป็น 4 ประเภท โดยสมพร สุทัศน์ย์ (2544: 8) ได้กล่าวถึงแนวคิดของธรรมรส โชติกุญชร ดังนี้

1. พวกที่ชอบใช้อำนาจเหนือผู้อื่น (Dominant) คนพวกนี้ชอบทำตัวเหนือผู้อื่น ชอบเป็นผู้นำ อยากมีชื่อเสียงเด่นในสังคม

2. พวกยอมจำนน (Submissive) คนพวกนี้เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ว่านอนสอนง่าย ยอมเสียเปรียบผู้อื่น ผ่อนปรน ใครว่าอะไรก็ว่าตาม มักตกเป็นเบี้ยล่างผู้อื่นเสมอ ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

3. พวกประนีประนอม (Compromise) เมื่อเข้าสมาคมคนพวกนี้ชอบแสดงพฤติกรรมแบบไปขอที มีลักษณะยอมขอม ไม่เคร่งครัดระเบียบ

4. พวกบูรณาการ (Intergration) พวกนี้มีจิตใจโอปอ้อมอารี รักพวกพ้อง

บุคลิกภาพ เป็นลักษณะของแต่ละบุคคล เป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย พฤติกรรม การแสดงออกทั้งภายในและภายนอกจิตใจ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีลักษณะเช่นใด การแสดงออกอย่างเป็นตัวตนที่แท้จริง จะแสดงออกมา เมื่ออารมณ์ ประสบการณ์ของบุคคลนั้น อยู่ในสังคมที่ดี การแสดงออกทางสังคมหรือการเลี้ยงดูก็เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม กำหนดบุคลิกภาพได้เช่นกัน

บุคลิกภาพจะช่วยให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กันไปในทางที่ดี เมื่อบุคคลนั้นมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่มั่นคง การแสดงออกทางพฤติกรรมของนักศึกษาในโรงเรียนหรือในสถาบันต่างๆ นักศึกษาเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยรุ่น การแสดงออกทางบุคลิกภาพ มักแสดงออกอย่างเปิดเผย และมีอารมณ์ที่รุนแรง การแสดงออกจึงใช้อารมณ์เป็นหลัก หากมีการเรียนรู้ และส่งเสริมในทางที่ถูกต้อง นักศึกษาจะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่สนใจการเรียน ค้นหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี หรือไอทีต่างๆ เพื่อให้ทันกับยุคโลกาภิวัตน์ และสามารถอยู่ในกลุ่มเพื่อนได้ อีกทั้งเป็นการพัฒนาตนเองอย่างไม่รู้ตัว การที่บุคคลมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์แล้ว ย่อมเป็นที่ยอมรับของสังคมอันจะส่งผลให้บุคคลนั้นมีการปรับตัวเข้าสู่สังคมอย่างราบรื่นและมีความสุข ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตต่อไป

ความหมายของคำว่า บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (Personality) มาจากภาษาละตินว่า Persona แปลว่า หน้ากากที่ตัวละครสมัยกรีกและโรมันสวมใส่เพื่อแสดงบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกัน ให้ผู้ดูเห็นได้ในระยะไกลๆ

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยส่วนรวมอันเป็นของจำเพาะแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายในและภายนอก ซึ่งแสดงออกทางท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ความเฉลียวฉลาด ตลอดจนกิจกรรมารยาท ลักษณะนิสัยและอุปนิสัยเป็นการยากที่จะให้ความหมายของบุคลิกภาพที่แน่นอนตายตัว เพราะคนมักตัดสินบุคลิกภาพของผู้อื่นโดยเอาความรู้สึกของตนเองเป็นเครื่องวัด จากปฏิกิริยาที่บุคคลอื่นแสดงต่อตนเองเป็นเกณฑ์ รู้สึกว่าดีหรือไม่ดีจากความชอบหรือไม่ชอบเป็นสำคัญ ซึ่งอาจจะไม่ใช่ภาวะที่แท้จริงของบุคคลนั้นก็ได้ เพราะคนสองคนอาจมีความรู้สึกต่อปฏิกิริยาของคนคนหนึ่งแตกต่างกัน ขึ้นกับการรับรู้ที่แตกต่างกัน

สรุป บุคลิกภาพ คือ ผลรวมของการผสมผสานปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว แนวความคิด ทศนคติ ความสามารถในการปรับตัวต่อสภาวะแวดล้อม และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการมีบุคลิกภาพดี

ผู้มีบุคลิกภาพดี ต้องเป็นผู้มีสุขภาพจิตดีเป็นเบื้องต้น มองเห็นสิ่งต่างๆ ตามที่เป็นจริงอย่างถูกต้อง ไม่ต่อต้านหรือยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างโดยไร้หลักการ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ประพฤติปฏิบัติได้อย่างคงเส้นคงวา คือ สามารถปรับตัวได้ดี เป็นผลให้บุคคลนั้นมีลักษณะสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

1. สามารถรับรู้ เข้าใจสภาพความจริงได้อย่างถูกต้อง
2. การแสดงอารมณ์อยู่ในลักษณะและขอบเขตที่เหมาะสม
3. สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสังคมได้ดี
4. สามารถทำงานที่อำนวยความสะดวกต่อผู้อื่นและสังคมได้
5. มีความรัก และความผูกพันต่อผู้อื่น

6. สามารถพัฒนาตนเอง การแสดงออกของตนเองต่อผู้อื่นได้ดีขึ้น

แนวทางการพัฒนาบุคลิกภาพ

(พจนานุกรมไทย) บัญญัติคำว่า บุคลิกภาพ หมายถึง สภาพนิสัยจำเพาะคน หรือในบางแห่ง ลักษณะเฉพาะประจำตัวของแต่ละบุคคลที่ปรากฏให้เห็น

การมีบุคลิกภาพดี มิใช่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพียงภายนอกด้วยการแต่งกาย หรือพฤติกรรมที่แสดงออก จำเป็นต้องปรับปรุงหรือพัฒนาบุคลิกภาพภายในเสียก่อน จึงจะทำให้การพัฒนาบุคลิกภาพภายนอกประสบความสำเร็จได้ ซึ่งต้องใช้ความอดทน และแน่วแน่ในความพยายามอย่างมุ่งมั่น การพัฒนาบุคลิกภาพ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ

1. การพัฒนาบุคลิกภาพภายใน (Internal Personality) ต้องพัฒนาเป็นลำดับแรก เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพภายนอกหรือการประพฤติปฏิบัติในด้านต่างๆ อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพของตน สภาวะการณ์แวดล้อม บุคคลที่ติดต่อกี่ยวข้อง การตั้งความคิดในการมองโลก กาลเทศะ ฯลฯ ที่จะเป็นตัวกำหนดท่าที พฤติกรรม กิริยา ท่าทางที่เราแสดงออกในด้านต่างๆ ให้บุคคลอื่นเห็นและรับรู้ รวมทั้งประเมินว่าเรามีบุคลิกภาพเป็นเช่นไร สิ่งที่ต้องพิจารณา ได้แก่ การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ความกระตือรือร้น ความรอบรู้ ความคิดริเริ่ม ความจริงใจ ความรู้ กาลเทศะ ปฏิญาณใจหวงแหน ความรับผิดชอบ ความจำ อารมณ์ขัน ความมีคุณธรรม

2. การพัฒนาบุคลิกภาพภายนอก (External Personality) เมื่อพัฒนาบุคลิกภาพภายในดีแล้ว จะทำให้ พฤติกรรม ท่าที การแสดงออกในด้านต่างๆ งดงาม เหมาะสม ได้รับความชื่นชม การยอมรับและศรัทธาจากบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี บุคลิกภาพภายนอกที่จำเป็นต้องพัฒนา ได้แก่ รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย การปรากฏตัว กิริยาท่าทาง การสบสายตา การใช้น้ำเสียง การใช้ถ้อยคำภาษา มีศิลปะการพูด

การพัฒนาบุคลิกภาพ กับการสร้างความสำเร็จในชีวิต

1. ความสามารถในการครองตน คือ จะต้องดูแลตนเองให้กินดี อยู่ดี มีความพอใจในชีวิต และลิขิตชีวิตตัวเองได้

2. ความสามารถในการครองคน คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นที่รักใคร่ของญาติมิตร รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ให้ความสำคัญกับผู้อื่นจนชนะใจผู้อื่นได้

3. ความสามารถในการครองงาน คือ สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จในงานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความก้าวหน้าในงานที่รับผิดชอบ ความสำเร็จในชีวิตจะทำให้คุณมีความสุขและสะท้อนออกมาในบุคลิกลักษณะที่ดีประจำตัวด้วยได้ ดังนั้น การพัฒนาบุคลิกภาพ กับการสร้างความสำเร็จในชีวิต จึงเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีบุคลิกภาพ

ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำอธิบายว่า อะไรคือส่วนประกอบหรือโครงสร้างของบุคลิกภาพที่แตกต่างกันของมนุษย์ ประกอบด้วยแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิด คือ

1. สนใจศึกษาลักษณะโดยธรรมชาติของส่วนประกอบ หรือโครงสร้างของบุคลิกภาพโดยตรง โดยเชื่อว่าลักษณะโดยธรรมชาติทำให้บุคลิกภาพแตกต่างกัน
2. เชื่อว่าสิ่งกระตุ้น เป็นส่วนประกอบหลักที่สำคัญของบุคลิกภาพ เพราะเป็นตัวการที่มีอิทธิพลในการก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกของคน

อะไรคือตัววัดบุคลิกภาพ

1. คำพูดที่สื่อความรู้สึกนึกคิด เพราะคำพูดจะเป็นการสื่อให้เราได้ล่วงรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลนั้นได้ว่ามีความรู้สึก โกรธ เศร้า โศกเสียใจประการใด
2. อากัปกริยาที่แสดงออก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางกาย เป็นข้อมูลที่ทำให้ได้ทราบภาวะจิตใจของบุคคลได้ไม่ว่าการแสดงออกนั้นจะเป็นอากัปกริยาที่แสดงออกโดยจริงใจ และมีจุดมุ่งหมายหรือเป็นการแสดงออกโดยไม่ตั้งใจก็ตาม

3. การเปลี่ยนแปลงทางสรีระ เมื่อมนุษย์เกิดอารมณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกาย เช่น หน้าแดงเมื่อโกรธ มือสั่น เสียงสั่น เมื่อประหม่า

ดังนั้น ผู้ที่มีบุคลิกภาพดีจึงเป็นผู้ที่มีภาวะทางจิตที่มั่นคง สามารถควบคุมพฤติกรรมการแสดงออก ทั้งคำพูด อากัปกริยา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสรีระได้เป็นอย่างดี โดยผู้อื่นไม่อาจล่วงได้ว่าเขามีความรู้สึกที่แท้จริงอย่างไร

มีคำกล่าวว่า “ผู้ที่มีบุคลิกภาพดีนั้น คือ ผู้ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ทั้งร่างกายและจิตใจ นับตั้งแต่ลืมตาตื่นจนเข้านอน”

การเสริมสร้างบุคลิกลักษณะของบุคคล

บุคลิกลักษณะของบุคคลสามารถดัดแปลงแก้ไขเสริมสร้างให้ดีขึ้นได้ โดยอาศัยการฝึกหัดปรับปรุงกิริยา ท่าทาง และลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. The Way You Look การมองด้วยสายตา จะแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็น ต้องมองด้วยความสุภาพเรียบร้อย มองด้วยความรัก เมตตา ปราณี ไม่มองอย่างเหยียดหยาม ดูหมิ่นดูแคลน เกลียด
2. The Way You Dress การแต่งกาย สะอาดเรียบร้อย ใช้สีถูกต้องและเหมาะสมแก่กาลเทศะ ตลอดทั้งส่วนอื่นๆ ของร่างกาย เช่น หน้า ตา จมูก เล็บ ให้พอดีไม่มากเกินไป
3. The Way You Talk การพูด เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้เราเข้ากับบุคคลได้ทุกเพศ ทุกวัย และทุกชนชั้น ต้องมีศิลปะในการพูด ใช้คำพูดที่มีเหตุผล สุภาพเรียบร้อย ไพเราะอ่อนหวาน

4. The Way You Walk การเดิน ระวังไม่ให้มีเสียงดังเกินไป ระวังผู้อื่น ควรเดินตัวตรงอกผายไหล่ผึ่ง

5. The Way You Acts การแสดงท่าทาง น่าดู น่าชม เช่น ท่าทางในการพูดสุภาพ ไม่ให้มารการแสดงประกอบมากไป

6. The Skill With Which You Do Thing ทักษะในการทำงานในหน้าที่การงานที่ดี หรือทำงานได้อย่างใดอย่างหนึ่ง มีความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว

7. Your Health สุขภาพ ดี ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ อยู่เสมอ เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี ด้วยการปรากฏและวางตนให้เหมาะสม และมีมารยาทดี (Good Manner)

หลักในการปรับปรุงบุคลิกภาพ

1. พยายามสำรวจบุคลิกภาพของตนเองอยู่เสมอ ว่ามีสิ่งใดสิ่งหนึ่งบกพร่อง
2. พยายามสังเกตบุคลิกภาพที่ตนเองชื่นชอบ ซึ่งมีอยู่ในตัวบุคคลอื่น พยายามปรับปรุงบุคลิกภาพไปตามที่ตนพอใจ ซึ่งบุคลิกภาพนั้นควรจะเป็นที่ยอมรับของสังคม
3. พยายามฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ ระวังการเดิน การพูดจา และพฤติกรรมอื่นๆ
4. พยายามปรับปรุงการแต่งกายให้เหมาะสม เครื่องแต่งกายมีความสำคัญในการเสริมสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์
5. พยายามสร้างความมั่นใจในตนเอง ความเชื่อมั่นหรือความมั่นใจในตนเอง จะช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี
6. พยายามทำตนให้เป็นคนที่ไม่เท่าทันต่อเหตุการณ์ ฉลาดรอบรู้ ไม่ล่าหลัง สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้
7. พยายามทำจิตใจให้สบาย ไม่มีความกระวนกระวายใจ ความวิตกกังวล รวมทั้งความอิจฉาริษยาผู้อื่น
8. ระวังไม่ให้เกิดอารมณ์ขุ่นมัว รู้เท่าทันสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อม การรู้ตัวเองอยู่เสมอ จะสามารถปรับปรุงบุคลิกภาพได้

ลักษณะของบุคคลที่ปรับตัวได้ดี บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดี จะมีลักษณะดังนี้

1. เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ
2. เป็นบุคคลที่รู้จักตนเอง และเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง
3. เป็นบุคคลที่มองโลกในแง่ดี รู้จักควบคุมอารมณ์
4. เป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จทั้งการงาน อาชีพ และชีวิตส่วนตัว
5. เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
6. เป็นบุคคลที่สามารถจะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคใดๆ ด้วยความสงบเยือกเย็น
7. สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุขราบรื่น

สาเหตุที่บุคคลปรับตัวไม่ได้

1. ความบกพร่องของตนเอง การที่บุคคลมีข้อบกพร่องไม่ว่าจะเป็นความผิดปกติทางระบบประสาทส่วนใด หรือร่างกายพิการก็ตาม บุคคลย่อมมีข้อบกพร่อง เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลปรับตัวไม่ได้

2. ความบกพร่องของสังคม สภาพของสังคมที่บุคคลต้องอยู่ร่วมด้วยผิดปกติ มีปัญหา ย่อมทำให้บุคคลไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ เช่น สภาพของสังคมที่แออัด ยัดเหยียด ย่อมทำให้บุคคลอึดอัด เกิดปัญหาในการปรับตัว หรือสภาพสังคมที่มีระเบียบวินัยเคร่งครัดมากเกินไป ย่อมทำให้บุคคลเกิดปัญหาในการปรับตัวเช่นเดียวกัน

สรุป การพัฒนาบุคลิกภาพเป็นคุณค่าต่อชีวิตที่มีคุณภาพของมนุษย์ ไม่ว่าจะมองในแง่ความสุขในการมีชีวิตครอบครัว ชีวิตในสังคม และในการทำงาน หรือในแง่ของความสำเร็จในชีวิต อันเป็นที่พึงปรารถนาของมนุษย์ทุกรูปทุกนาม

2. ด้านทักษะการสื่อสาร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสารนี้เกิดจากแนวความคิดที่ว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการ หรือการแลกเปลี่ยน โดยมีสาระสำคัญที่ว่า ผู้สื่อสารทำหน้าที่ทั้งผู้ส่ง และผู้รับข่าว ในขณะเดียวกัน ไม่อาจจะบอกว่าการสื่อสารเริ่มต้นและสิ้นสุดที่จุดใด เพราะถือว่า การสื่อสารมีลักษณะเป็นวงกลม และไม่มีที่สิ้นสุดผู้รับข่าว และผู้ส่งข่าวนอกจากจะทำหน้าที่ทั้งการเข้ารหัส และถอดรหัสแล้วยังเป็นผู้ก่อให้เกิดข่าวสาร และกำหนดพฤติกรรม

โรเจอร์ (Rogers, 1976) ได้ให้ความหมายของการติดต่อสื่อสารว่าเป็นการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำต่างๆ โดยมีเจตนาที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมในที่นี้ หมายถึง การเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยเปิดเผย

แบลโลว์ กิลสัน และโอดิออร์น (Ballow, Gilson and Odiorne, 1962) ได้กล่าวว่าการติดต่อสื่อสารในองค์การหมายถึง การแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์ หรือข่าวสาร เพื่อให้สมาชิกในองค์การหนึ่งได้เข้าใจความหมายและสามารถเข้าใจฝ่ายอื่น ได้ ซึ่งถ้าพิจารณาในทางการบริหารองค์การอาจจะกล่าวให้ชัดเจนขึ้นได้ว่า การติดต่อสื่อสารคือ การกระจายหรือสื่อความหมายเกี่ยวกับนโยบาย และคำสั่งลงไปยังเบื้องล่าง พร้อมกับรับข้อเสนอแนะความเห็นและความรู้สึกต่างๆ กลับมา

ดร. สุนทรายุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในองค์การ ที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสานงานกับทุกฝ่าย ปัจจัยของการอยู่ร่วมกัน และความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกที่จะช่วยกันทำงาน อย่างไรก็ตามสิ่งที่ช่วยให้การปฏิบัติงานราบรื่นทำให้การประสานงานกันเป็นอย่างดีก็คือ การติดต่อสื่อสารของสมาชิกในองค์กรนั่นเอง

ชราวมม์ (Schramm, 1973) ได้พยายามอธิบายถึงกระบวนการติดต่อสื่อสารเป็นวงจรในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งกระบวนการสื่อสารจะเริ่มตั้งแต่การแปลความหมาย การถ่ายทอดข่าวสารซึ่งกันและกันเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซ้ำกันไปเรื่อย ๆ จนกว่าทั้งสองฝ่ายจะเข้าใจซึ่งกันและกัน สรุปไม่มีคำจำกัดความของการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะนำไปใช้กับพฤติกรรมสื่อสารได้ทุกรูปแบบ แต่ละคำจำกัดความจะมีวัตถุประสงค์ และผลที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน จึงทำให้ความหมายของการสื่อสารกว้าง และนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ การพิจารณาความหมายของการสื่อสารจึงต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมสื่อสารเป็นเรื่องๆ ไป ดังนั้นการสื่อสารต้องเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญๆ 3 ประการ อันได้แก่ ผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ผู้รับข่าวสาร (Receiver) และตัวข่าวสาร (Message) เมื่อนำมารวมกันจะเรียกว่าเป็นการสื่อสาร การสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ไม่อยู่นิ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และมีความยุ่งยากสลับซับซ้อน การเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ของการสื่อสารนั้นมีเหตุผล 4 ประการ คือ

1. ช่วยให้มีโอกาสที่จะเลือกกระบวนการของการสื่อสาร และปัจจัยต่างๆ เพื่อนำไปใช้กับกิจกรรมทางการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้เพราะว่าไม่มีรูปแบบการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงชนิดเดียวที่สามารถนำไปใช้กับข้อมูลต่างๆ ทางสื่อสารได้โดยสมบูรณ์
2. ช่วยให้ค้นพบความจริงใหม่ๆ เกี่ยวกับการสื่อสาร เพราะการสื่อสารแต่ละรูปแบบย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ กัน
3. ช่วยให้เกิดการคาดคะเนล่วงหน้าเกี่ยวกับการสื่อสารขึ้น และรูปแบบเหล่านี้จะช่วยให้คาดคะเนได้ว่า อะไรจะเกิดขึ้นในแต่ละสภาพของการสื่อสาร ซึ่งการคาดคะเนเหล่านี้จะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ
4. ช่วยให้สามารถหาวิธีมาวัดปัจจัย และกระบวนการในการสื่อสารต่างๆ ได้ เพราะรูปแบบการสื่อสารแต่ละอย่างมักจะมีลักษณะพิเศษที่เป็นของตัวเองในเรื่องเกี่ยวกับช่องทางของการสื่อสารหรือวิธีการส่งข่าว ซึ่งจะสามารถวัดข้อมูลที่ถูส่งออกไปได้

รูปแบบการสื่อสารของแมคครอสกีและริชมอน

แมคครอสกีและริชมอน (McCroskey; & Richmon, 1997) ได้กล่าวว่าการสื่อสารนี้เกิดจากแนวความคิดที่ว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการ หรือการแลกเปลี่ยนโดยมีสาระสำคัญที่ว่าผู้สื่อสารทำหน้าที่ทั้งผู้ส่ง และผู้รับข่าว ในขณะเดียวกัน ไม่อาจจะระบุว่า การสื่อสารเริ่มต้นและสิ้นสุดที่จุดใด เพราะถือว่า การสื่อสารมีลักษณะเป็นวงกลม และไม่มีที่สิ้นสุดผู้รับข่าว และผู้ส่งข่าวนอกจากจะทำหน้าที่ทั้งการเข้ารหัส และถอดรหัสแล้วยังเป็นผู้ก่อให้เกิดข่าวสาร และกำหนดพฤติกรรมกล่าว

โดยสรุป การเรียนรู้รูปแบบของการสื่อสารหลายๆ รูปแบบจะทำให้เกิดความคิดความเข้าใจในกระบวนการสื่อสาร สามารถเลือกแบบการสื่อสารไปใช้ได้จริง ทำให้รู้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละรูปแบบเป็นอย่างไร จะช่วยในการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการสื่อสารซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ช่องทางการสื่อสาร (Communication Channel) คือ สื่อกลางสำหรับให้นำข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร หรือเป็นตัวกลางที่ข่าวสารเคลื่อนไหวยระหว่างผู้ส่งข่าวกับผู้รับข่าว ลักษณะของช่องทางการสื่อสารประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ต้องมีตัวนำข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ต้องมีวิธีการที่จะบันทึกข่าวสารลงในตัวนำข่าวนั้น และต้องมีสิ่งที่ทำให้ตัวนำข่าวเดินทางไปยังผู้รับที่เราต้องการได้สิ่งที่เรียกว่าช่องทางการสื่อสาร ได้แก่ ประการแรก คือ คลื่นเสียง ซึ่งจะนำเสียงของบุคคลแรกให้บุคคลที่ 2 ได้ยิน ประการที่สอง ผู้ส่งข่าวจะต้องมีความสามารถในการพูด คือ พูดเป็นภาษาที่คนอื่นเข้าใจได้ และผู้รับข่าวก็ต้องฟังเป็น และประการสุดท้าย การที่จะทำให้คลื่นเสียงเคลื่อนที่ได้จากผู้พูดไปยังผู้ฟังจะต้องมีอากาศเป็นตัวรองรับในแง่ของจิตวิทยา ช่องทางการสื่อสารคือ ความรู้สึกที่ผู้รับข่าวสารสามารถรับรู้ข่าวสารจากผู้ส่งข่าวได้ หมายความว่า เราให้คำจำกัดความของช่องทางการสื่อสารในฐานะที่เป็นกลไกอย่างหนึ่งของความรู้สึกภาษาที่จะรับรู้ข่าวสารช่องทางการสื่อสารจึงรวมถึงการมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น และการรับรู้โดยสรุป ช่องทางการสื่อสารคือ วิธีการที่จะติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้ข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร โดยอาศัยช่องทางไปสู่ประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การมองเห็น การสัมผัส การได้ยิน การได้กลิ่น การลิ้มรส โดยใช้ช่องทางคือ การบันทึกข้อความ คำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร การพูดการสื่อสารความหมายที่มีประสิทธิภาพ ควรใช้ช่องทางหลายๆ ช่องทาง ช่องทางการติดต่อสื่อสารมีความสำคัญมากในการติดต่อสื่อสาร ช่องทางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ได้แก่ การพูด (การสั่งงาน การประชุม การติดต่อสื่อสารกันทางโทรศัพท์การส่งข่าว การส่งข่าวทางอินเทอร์เน็ต ลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งพิมพ์ (จดหมาย หนังสือเวียนประกาศต่างๆ วารสารภายใน) โสตทัศนูปกรณ์ (เสียงตามสาย) สามารถแบ่งประเภทตามวิธีการต่างๆ ดังนี้คือ

การติดต่อสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร การติดต่อสื่อสารทางวาจา และการติดต่อสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี

1. การติดต่อสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร (Written Communication) หมายถึงการติดต่อสื่อสารที่แสดงออกโดยการเขียน ซึ่งอาจเป็นตัวอักษร หรือตัวเลขแสดงจำนวนก็ได้ เช่น หนังสือเวียน และบันทึกโต้ตอบ (Circulation – Notes – Letters – Memo) ป้าย ประกาศ บันทึกข้อความ รายงานประจำปี แผนข่าวสาร แผ่นปลิว สิ่งตีพิมพ์จดหมายข่าว และวารสาร คู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น ส่วนมากผู้บริหารต้องการข่าวสารที่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร แต่บางครั้งการขาดการพิจารณาข้อความของข่าวสารที่ส่งมาให้โดยรอบคอบก็อาจจะเกิดผลกระทบที่เสียหายต่อองค์กรได้ โดยมากมักจะพบว่า การสื่อสารด้วยการเขียนยากกว่าการพูด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคคลนั้นมีความสามารถทางภาษาน้อย เช่น ถ้าเขาทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร เขาอาจไม่แน่ใจในคำสะกด อีกประการหนึ่ง การติดต่อสื่อสารที่อาศัยการเขียนนั้นมักจะมีลักษณะของการติดต่อสื่อสารทางเดียว

2. การติดต่อสื่อสารทางวาจา (Oral Communication) หมายถึง การติดต่อสื่อสารที่แสดงออกโดย การพูด เช่น การประชุมกลุ่ม (Group Meeting) การร้องทุกข์โดยวาจา การปรึกษาหารือ (Counseling) การสัมภาษณ์พนักงานที่ออก (Exit Interview) การอบรม การสัมมนา การพบปะตัวต่อตัว การสนทนาเผชิญหน้า การพูดโทรศัพท์ การฝากบอกต่อ และข่าวลือ ซึ่งสร้อยตระกูล อรรถมานะ (2541) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารด้วยคำพูด เป็นวิธีการที่ใช้กันมากที่สุดในการนำเสนอข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะนักบริหารก็มักจะพบว่าตนนั้นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยคำพูด แต่ก็ยังพบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการใช้ภาษาพูด หรือปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำที่ใช้เฉพาะวงการหนึ่งๆ หรือใช้เฉพาะในกลุ่มคน หรือคำย่อ รหัส ที่ใช้ในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง การสื่อสารทางวาจา 4 ประกอบด้วย

2.1 การสนทนา แบ่งออกเป็น การสนทนาในเรื่องทั่วไป และการสนทนาในเชิงให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานร่วมกัน

2.2 การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาที่แบ่งหน้าที่ผู้พูดแน่นอน คือ ฝ่ายหนึ่งถาม ฝ่ายหนึ่งตอบ

2.3 การออกคำสั่งด้วยวาจา เป็นเรื่องที่ปฏิบัติกันอยู่เป็นประจำทุกหน่วยงาน การใช้วาจาสั่งงาน ควรสั่งด้วยลักษณะที่เด็ดขาด แต่นุ่มนวล โดยผู้บริหารควรคำนึงถึงสถานการณ์ด้วยว่าควรออกคำสั่งแบบใดกับผู้รับคำสั่ง

2.4 การประชุม การประชุมเป็นกิจกรรมที่บุคลากรในหน่วยงานจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมเสมอ เพราะเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

3. การติดต่อสื่อสารที่ต้องใช้เทคโนโลยี (Technologies Communication) เทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นเครื่องมือทางเทคนิค ที่มีประโยชน์เป็นส่วนย่อยกลุ่มหนึ่งของเทคโนโลยีในสังคมมนุษย์ ซึ่งแต่ละชนิดจะมีคุณลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันตามแนวคิด และวัตถุประสงค์ในการใช้งาน แต่ก็มีคุณสมบัติประการหนึ่งที่คล้ายคลึงกันคือ การเอาชนะขีดจำกัดความสามารถตามธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร เช่น การบันทึกและเผยแพร่ข่าวสาร

หลักสำคัญในการสื่อสาร

วิจิตร อวทะกุล (2525) ได้กล่าวถึง การสื่อสารที่มีประสิทธิผลต้องมีองค์ประกอบ 7 ประการคือ

1. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) การสื่อสารจะได้ผลนั้น ต้องมีความเชื่อถือของในเรื่องของผู้ให้ข่าวสาร แหล่งข่าว เพื่อให้เกิดความมั่นใจ หรือเต็มใจรับฟังข่าวสารนั้น

2. ความเหมาะสม (Context) การสื่อสารที่ดีต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกับวัฒนธรรมของสังคม เครื่องมือสื่อสารนั้นเป็นเพียงสิ่งประกอบ แต่ความสำคัญอยู่ที่ท่าที ท่าทาง ภาษา คำพูดที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมสังคม หมู่ชน หรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ การยกมือไหว้สำหรับสังคมไทยย่อมเหมาะสมกว่าการจับมือ หรือการจับมือของฝรั่งย่อมเหมาะสมกว่าการไหว้เป็นต้น

3. เนื้อหาสาระ (Content) ข่าวสารที่ดีจะต้องมีความหมายสำหรับผู้รับ มีสาระประโยชน์แก่กลุ่มชน หรือมีสิ่งที่เขาจะได้ผลประโยชน์ จึงน่าสนใจ บางครั้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มชนกลุ่มหนึ่ง แต่อาจจะไม่มีสาระสำหรับคนบางกลุ่ม ในเรื่องนี้จึงต้องพิจารณาการพิจารณากลุ่มชนเป้าหมายด้วย

4. บ่อยและสม่ำเสมอต่อเนื่องกัน (Continuity and Consistency) การสื่อสารข่าวสารจะได้ผลต้องส่งบ่อยๆ ติดต่อกัน หรือมีการย้ำหรือซ้ำ เพื่อเตือนความทรงจำ หรือเปลี่ยนทัศนคติ และมีความสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลาย มิใช่ส่งข่าวสารชนิดขาดๆ หายๆ ไม่เที่ยงตรงแน่นอน

5. ช่องทางข่าวสาร (Channels) ข่าวสารจะเผยแพร่ได้ดีนั้นจะต้องส่งให้ถูกช่องทางการสื่อสารนั้นๆ โดยมองหาช่องทางที่เปิดรับข่าวสารที่เราจะส่ง และส่งถูกสายงาน กรม กอง หน่วย หรือโดยวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ส่งถึงตัวบุคคลโดยตรง จะรวดเร็วกว่า หรือส่งที่บ้านได้รับเร็วกว่าการส่งไปให้ที่ทำงาน เราควรเลือกช่องทางที่ได้ผลเร็วที่สุด

6. ความสามารถของผู้รับข่าวสาร (Capability of Audience) การสื่อสารที่ถือว่าได้ผลนั้นต้องใช้ความพยายาม หรือแรงงานน้อยที่สุด การสื่อสารจะง่ายสะดวกก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับของผู้รับ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานที่ โอกาสอำนวยนิสัย ความรู้ พื้นฐานที่จะช่วยให้เข้าใจ เป็นต้น

7. ความแจ่มแจ้งของข่าวสาร (Clarity) ข่าวสารต้องง่าย ใช้ภาษาที่ผู้รับเข้าใจ คือใช้ภาษาของเขา ศัพท์ที่ยากและสูงไม่มีประโยชน์ควรตัดออกให้หมดให้ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความมุ่งหมายเดียว อย่าให้คลุมเครือ หรือมีความหมายหลายแง่ หรือตกหล่นข้อความบางตอนที่สำคัญไป

กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียน สตีวิก (Stevick.1976) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการสนทนาในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจและกำหนดเองจะทำให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้เรียนควรมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบต่างๆ ในช่วงการเรียนภาษาโดยการให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ สเตอร์น (Stern. 1992: 179 – 180) กล่าวถึงกิจกรรมเพื่อการสื่อสารว่าจะทำให้ผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบไม่รู้ตัว (Subconscious learning) และยังช่วยพัฒนาเทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสารได้อีกด้วยลิตเติ้ลวูด (Littlewood. 1981) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 2 รูปแบบ คือ

1. กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นย้าให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก

2. กิจกรรมใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด สถานการณ์ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์และบทบาทของผู้เรียน กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001: 84 – 86) ได้สรุปลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ความต้องการในการสื่อสาร (Desire to Communicate) เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นหรือสร้างสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา สร้างความต้องการและเล็งเห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร
2. จุดประสงค์ของการสื่อสาร (Communicative Purpose) เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดประสงค์ของการสื่อสารที่แท้จริง
3. เน้นเนื้อหาไม่ใช้รูปแบบของภาษา (Content not form) เพื่อให้ผู้เรียนมุ่งเน้นในเนื้อหาที่จะพูดหรือข้อมูลที่จะสื่อสารโดยไม่เน้นถึงโครงสร้างภาษา
4. ความหลากหลายของภาษา (Variety of Language) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในหลายรูปแบบ ผู้เรียนมีพื้นฐานอิสระในการใช้ภาษาที่ไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน โดยผู้เรียนเลือกจากพื้นฐานความรู้ด้านภาษาของตน
5. ไม่มีการแทรกแซงจากผู้สอน (No teacher intervention) ในขณะที่ทำกิจกรรมผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันเองระหว่างผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ผู้สอนจะไม่เข้าแทรกหรือแก้ไขข้อผิดพลาด การประเมินการร่วมกิจกรรมของผู้เรียนจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นเสร็จสิ้นลงโดยจะต้องดูว่าบรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่ ไม่ใช่การใช้ภาษาที่ถูกต้อง
6. ปราศจากการควบคุมโดยสื่อเอกสาร หรือ วัสดุที่จะฝึก (No material control) ผู้เรียนสามารถกำหนดกิจกรรมสื่อสารได้ด้วยตนเอง

กิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้โดยใช้ 5 ประการดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The information Transfer Principle) หมายถึง การถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่ง ซึ่งการถ่ายโอนนี้ มักจะเกิดขึ้นเสมอในชีวิตประจำวัน
2. หลักการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ (The Information Gap Principle) การสื่อสารนั้นมักจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีช่องว่างของข้อมูล เมื่อมีช่องว่างของข้อมูลเกิดขึ้นจึงทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างกัน หลักการนี้จะเกิดในสถานการณ์ที่เป็นจริง และจะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันอีกด้วย
3. หลักการเชื่อมต่อข้อมูล (The Jigsaw Principle) หลักการนี้ คือผู้เรียนแต่ละคนมีข้อมูลไม่ครบและจะต้องนำข้อมูลของแต่ละคนมารวมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปจัดการตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
4. หลักการพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The Task Dependency Principle) หลักการนี้ ผู้เรียนจะต้องทำงานย่อย (Sub Task) ของตนให้สำเร็จก่อน แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้นำมา

รวมกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้งานในปฏิบัติการงานใหญ่ (Major Task) ดังนั้นทุกคนจะต้องร่วมกันปฏิบัติงานย่อยให้ดีที่สุด

5. หลักการตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา (The Correction for Content Principle) หลักการนี้ใช้ประกอบกับทุกหลักการที่กล่าวมาแล้ว กล่าวคือหลังจากปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งจะต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ซึ่งจะเป็นการทดสอบโดยครูหรือผู้เรียนก็ได้

อาภัสรา ชินวรรณ (2548: 33) กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เน้นงานที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง (Authentic tasks) จะสนับสนุนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมขณะผู้เรียนทำกิจกรรมเนื่องจากการนำภาษามาใช้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงผู้สอนและผู้เรียนเท่านั้นจะต้องอาศัยทักษะการปฏิสัมพันธ์กับสังคมแวดล้อมอีกด้วย

การเทียบเท่าผลคะแนน IELTS แบ่งออกเป็น 9 ระดับ ดังนี้

ระดับ 9 (มีความสามารถในการใช้ภาษาดีเลิศ) – สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสม ถูกต้องแม่นยำ และมีความเข้าใจในภาษาดีเยี่ยม

ระดับ 8 (มีความสามารถในการใช้ภาษาดีมาก) – สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว แต่อาจมีข้อผิดพลาดและความไม่เหมาะสมบ้างบางครั้งคราว ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถแก้ปัญหาที่ซับซ้อนอย่างมีเหตุผลได้ดี

ระดับ 7 (มีความสามารถในการใช้ภาษาดี) – สามารถใช้ภาษาได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดและเข้าใจผิดในบางโอกาส แต่โดยทั่วไปสามารถใช้ภาษาลักษณะที่ซับซ้อนได้ดีและเข้าใจในการให้เหตุผลได้ดี

ระดับ 6 (มีความสามารถในการใช้งานได้) - มีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดและความไม่เหมาะสมในการใช้ภาษาบ้าง แต่สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษาที่ซับซ้อนได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่คุ้นเคย

ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง) - มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วน

และเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี

ระดับ 4 (มีความสามารถในการสื่อสารจำกัด) -มีความสามารถในการสื่อสารจำกัดในเรื่องที่ตนเองคุ้นเคย มีปัญหาในการสื่อสาร การเข้าใจและการแสดงออกทางความคิด และไม่สามารถใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้

ระดับ 3 (มีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารที่จำกัดมาก) - รู้และเข้าใจความหมายกว้าง ๆ ในสถานการณ์ที่คุ้นเคยและมีการหยุดชะงักในการสื่อสารบ่อย

ระดับ 2 (ไม่สามารถสื่อสารคำศัพท์ขั้นพื้นฐานได้) -ไม่สามารถสื่อสารเป็นเรื่องราวได้ พูดเป็นคำๆ เฉพาะคำศัพท์สั้นๆ ที่คุ้นเคยเท่านั้น มีปัญหาในการทำความเข้าใจภาษาพูดและภาษาเขียน

ระดับ 1 (ใช้ภาษาไม่ได้เลย) – ไม่สามารถใช้ภาษาได้นอกจากคำศัพท์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม

ความหมายของ คุณธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 189) ให้ความหมายของคุณธรรม ไว้สั้นๆ ว่า “สภาพคุณงามความดี”

วีระ บำรุงรักษา (2523: 131) ระบุความหมายของคุณธรรมไว้ดังนี้ “หมายถึงความรู้สึกนึกคิด (Mental Attitude) หรือสภาพจิตใจที่เป็นกุศล คุณธรรมเป็นพื้นฐานของการแสดงออก เน้นการกระทำพฤติกรรม หรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่น สภาพจิตใจที่เป็นกุศลที่เรียกว่า “คุณธรรม” นี้ เกิดขึ้นได้เพราะจิตรู้จักความจริง (Truth) ความดี (Goodness) และความงาม (Beauty)”

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2527: 10 – 11) อธิบายความหมายของ คุณธรรมว่า หมายถึงความดี ความงามของบุคคลที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจ โดยมีเป้าหมายว่าเป็นการทำความดี หรือเป็นพฤติกรรมที่ดี เป็นที่รักของสังคม เช่น ความเสียสละ ความมีน้ำใจงาม ความเกรงใจ ความยุติธรรม ความรักเด็ก ความรักเพื่อนมนุษย์ และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น

พระเทพวิสุทธิเมธี (2539: 90 อ้างถึงใน สมจิตต์ เครือสุคนธ์, 2539: 10) ให้ความหมายคุณธรรมไว้ว่า “คุณสมบัติฝ่ายดี โดยส่วนเกี่ยวข้องเป็นที่ตั้ง หรือเป็นประโยชน์แก่สันติสุขของมนุษย์”

โดยสรุปแล้ว “คุณธรรม” หมายความว่า สภาพความดีงามที่อยู่ภายในจิตใจ ซึ่งอาจเป็นสภาพความดีงามที่เกิดจากการยึดถือเป็นแนวปฏิบัติตามผู้ทรงคุณงามความดี หรือ เกิดจากมโนธรรมของตนเอง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่นความเสียสละ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

ความหมายของ จริยธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 216) ให้ความหมายของจริยธรรม ไว้ว่า “น.ธรรม ที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม” ซึ่งอักษร “น.” หมายถึง “คำนาม”

วีระ บำรุงรักษา (2523: 131) ให้นิยามของจริยธรรมไว้ว่า “แบบแผนความประพฤติ ซึ่งตั้งอยู่บนหลักของคุณธรรม”

จริยธรรมสรุปได้ว่า หมายถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นกฎเกณฑ์ และมาตรฐานของความประพฤติปฏิบัติในสังคม ซึ่งบุคคลจะพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีจริยธรรมของตนเอง โดยอาศัยเกณฑ์จากสังคมเป็นเครื่องตัดสินว่าการกระทำนั้นถูก หรือผิด จริยธรรมไม่ได้หมายถึงแต่เพียงการกระทำสิ่งที่สังคมเห็นว่า ดี หรือถูกต้องเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งที่ทุกคนเลือกกระทำในการตัดสินความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม ถือเอาการกระจายสิทธิหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลซึ่งคนส่วนใหญ่รับไว้ทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้ง เป็นอุดมคติ ดังนั้น พันธะทางจริยธรรม จึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาคกัน

คำว่า “จริยธรรม” ประกอบด้วยคำว่า “จริย” ซึ่งแปลว่า ฟังประพฤติ ฟังปฏิบัติ ฟังดำเนิน กับคำว่า “ธรรม” ซึ่งมีความหมายหลายอย่าง ความหมายอย่างหนึ่ง ก็คือ “หลักการ” ดังนั้นคำว่า “จริยธรรม” จึงอาจหมายถึง “หลักที่ฟังประพฤติปฏิบัติ” หรือ “หลักดำเนินชีวิตของมนุษย์” ได้ ดังนั้นในความหมายเบื้องต้น “จริยธรรม” หมายถึง “ศีลธรรม” หรือ “กฎศีลธรรม” ซึ่งเป็นธรรมะขั้นต้นของการดำเนินชีวิต แต่ความหมายของ “จริยธรรม” มีความหมายยิ่งกว่าศีลธรรม หากยังหมายถึงหลักการดำเนินชีวิตที่จะต้องพัฒนาไปตามลำดับจนถึงขั้นพ้นทุกข์หมดกิเลสทั้งปวง (พินิจ รัตนกุล, 2515: 116)

แนวคิดในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

การกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ผู้รับผิดชอบงานควรต้องคิดให้ครอบคลุมทั้งด้านคุณธรรมและจริยธรรม นั่นคือ หลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ดีงาม ถูกต้อง ตามสภาพสังคม วัฒนธรรม ก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับความหมายของคำว่าคุณธรรม และจริยธรรม ก่อน

คุณธรรม คือ หลักความจริง หลักการปฏิบัติ ประกอบด้วย

1. จริยธรรม มี 2 ความหมาย คือ

1.1. ความประพฤติดีงาม เพื่อประโยชน์สุขแก่ตนและสังคม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักศีลธรรมทางศาสนา ค่านิยมทางวัฒนธรรม ประเพณี หลักกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ

1.2. การรู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควร ไม่ควรทำ

2. จรรยา (Etiquette) หมายถึง ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติซึ่งสังคมแต่ละสังคม กำหนดขึ้นสอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละวิชาชีพก็อาจกำหนดบุคลิกภาพ กิริยา วาจาที่บุคคลในวิชาชีพพึงประพฤติปฏิบัติเช่นครู แพทย์ พยาบาลย่อมเป็นผู้ที่พึงสำรวมในกิริยา วาจา ท่าทางที่แสดงออก

3. จรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional Code of Ethics) หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงาน แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก ทำให้ได้รับความเชื่อถือจากสังคม อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ ก็คือ ประมวลความประพฤติที่วงการแพทย์กำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้เป็นแพทย์ยึดถือปฏิบัติ

4. ศีลธรรม (Moral) คำว่าศีลธรรมถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ภาษาละติน *Moralis* หมายถึง หลักความประพฤติที่ดีสำหรับบุคคลพึงปฏิบัติ ภาษาไทย ศีลธรรมเป็นศัพท์พระพุทธศาสนา หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบหรือ ธรรมในระดับศีล

5. คุณธรรม (Virtue) หมายถึง สภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ เช่น ความเป็นผู้ไม่กล่าวเท็จโดยหวังประโยชน์ส่วนตน เป็นคุณธรรมประการหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า คุณธรรมคือจริยธรรมแต่ละข้อที่นำมาปฏิบัติจนเป็นนิสัย เช่น เป็นคนซื่อสัตย์เสียสละอดทน มีความรับผิดชอบ ฯลฯ

6. มโนธรรม (Conscience) หมายถึง ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความรู้สึกว่าจะไม่ควรทำ ไม่ควรทำ นักจริยศาสตร์เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีมโนธรรม เนื่องจากบางขณะเราจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งในใจระหว่างความรู้สึกต้องการสิ่งหนึ่ง และรู้ว่าควรทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ต้องการไปดูภาพยนตร์กับเพื่อน แต่ก็รู้ว่าควรอยู่เป็นเพื่อน คุณแม่ซึ่งไม่ค่อยสบาย

7. มารยาท มรรยาท กิริยา วาจา ที่สังคมกำหนดและยอมรับว่าเรียบร้อย เช่น สังคมไทยให้เกียรติเคารพผู้ใหญ่ ผู้น้อยย่อมสำรวมกิริยาเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่ การระมัดระวังคำพูด โดยใช้ให้เหมาะกับบุคคลตามกาลเทศะ

จริยธรรม คือ กฎเกณฑ์ความประพฤติของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์เอง ความเป็นผู้มีปรีชาญาณ (ปัญญา และ เหตุผล รวมกัน) ทำให้มนุษย์มีมโนธรรม รู้จักแยกแยะความดี ถูก ผิด ควร ไม่ควร

4. ทักษะการปฏิบัติหน้าที่

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

ลักษณะของผู้ตัดสินที่ดี

การปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินในสนามแข่งขันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกา โดยมุ่งเน้นให้นักกีฬาได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางทักษะอย่างแท้จริง ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสนุกสนานของผู้ชมประกอบกันเป็นสำคัญ การที่จะทำหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จนั้น มิใช่เพียงแต่ศึกษากติกาการแข่งขัน และทำหน้าที่ให้เป็นไปตามกติกาเท่านั้น หากแต่ผู้ตัดสินจะต้องพยายามศึกษาและปฏิบัติตนทั้งขณะอยู่ในสนามและนอกสนามแข่งขันด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ตัดสินที่ประสงค์จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น จึงขอเสนอแนะถึงลักษณะของผู้ตัดสินที่ดี ดังนี้ (ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. 2538 : 1 – 4)

4.1. การพัฒนาความรู้ (Knowledge Development)

ผู้ตัดสินจะต้องพยายามติดตามศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ แหล่งความรู้ที่สามารถศึกษาค้นคว้ามีหลายแหล่ง ได้แก่

4.1.1 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการสื่อสาร วิทยาการต่างๆ สามารถค้นหาได้โดยระบบข้อมูล ข่าวสาร หรือที่เรียกว่าระบบ “ไอที” (IT – Information Technology)

4.1.2 สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญสำหรับผู้ตัดสิน ทั้งนี้ในปัจจุบันสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยได้รับความไว้วางใจจากสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเป็นอย่างมากโดยได้อนุมัติให้ประเทศไทยเป็นศูนย์พัฒนากีฬาวอลเลย์บอลในแถบทวีปเอเชีย ดังนั้นแหล่งข้อมูลความรู้ต่างๆ จึงสามารถค้นหาได้จากสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยและศูนย์พัฒนากีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย

4.1.3 หน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนากีฬาของชาติ ได้แก่ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการประจำจังหวัดทั่วประเทศ

4.1.4 สื่อสารมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

4.1.5 พยายามเข้าร่วมประชุมสัมมนาติกา และติดตามความเคลื่อนไหวที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด

4.2 การพัฒนาประสบการณ์ (Experience Development)

ผู้ตัดสินที่ดีต้องพยายามหมั่นหาประสบการณ์อยู่ตลอดเวลา ทั้งประสบการณ์ตรง และประสบการณ์ทางอ้อม ประสบการณ์ต่างๆ จะเกิดขึ้นจากการฝึกฝนหาความชำนาญ และการสังเกต ได้แก่

4.2.1 ประสบการณ์ทางตรงที่ได้จากการปฏิบัติจริง ทั้งนี้จะต้องระลึกเสมอว่า

4.2.1.1 ต้องไม่เลือกทำหน้าที่เฉพาะรายการที่ดีโดยจะต้องพยายามทำหน้าที่ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับเล็กจนถึงระดับที่สูงขึ้น

4.2.1.2 ต้องไม่เลือกทำหน้าที่เฉพาะคู่ที่สำคัญ

4.2.1.3 พยายามปฏิบัติหน้าที่ทั้งผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2

4.2.1.4 ไม่เลือกทำหน้าที่กับผู้ตัดสินคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ

4.2.1.5 พึงคิดเสมอว่าการทำหน้าที่ทุกรายการมีความสำคัญเท่าเทียมกันทั้งหมด

4.2.2 ประสบการณ์ทางอ้อมในขณะที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ควรพยายามหาโอกาสชมการแข่งขันรายการต่างๆ โดย

4.2.2.1 พยายามศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินอื่นๆ และพยายามเก็บรวบรวมสิ่งที่ดีของผู้ตัดสินแต่ละคนไว้ปฏิบัติ

4.2.2.2 ศึกษาเทคนิคการเล่นของแต่ละทีม ทั้งนี้เพราะวิธีการเล่นของแต่ละทีมจะมีวิธีการเล่นและรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยสิ่งที่ควรศึกษา ได้แก่ ลักษณะการเล่นของผู้เล่นตัวเซตว่ามีวิธีการเซตลูกลักษณะใดขณะที่อยู่แดนหน้าหรือแดนหลัง ขอบเล่นลักษณะใด การรุกจากแดนหลังเป็นลักษณะใด มีรูปแบบการรุกรูลักษณะใด เป็นต้น

4.2.2.3 ละเว้นการวิจารณ์ผู้ตัดสินอื่นๆ ในขณะที่ชมการแข่งขัน พยายามใช้ความคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ตัดสินในแต่ละครั้งของผู้ตัดสินอื่นๆ เป็นลักษณะใด มีลักษณะที่ดีหรือจุดด้อยอย่างไร สิ่งสำคัญจะต้องไม่วิจารณ์การทำหน้าที่ของผู้ตัดสินอื่นๆ พึงระลึกเสมอว่า “ถ้าตัวท่านเองลงทำหน้าที่ตัดสิน ก็อาจจะมีส่วนผิดพลาดเหมือนกัน”

4.2.2.4 พยายามรับฟังคำแนะนำจากผู้รู้หลายๆ ท่าน และเก็บเฉพาะสิ่งที่ดีไว้ปฏิบัติ

4.2.2.5 พยายามใช้ประสบการณ์ที่เคยทำผิดพลาดมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยถือคติที่ว่า “ผิดเป็นครู” อย่าพยายามให้ความผิดพลาดที่เคยเกิดขึ้นกับตนเองหรือกับผู้อื่นมาเกิดขึ้นกับตัวเองอีกเป็นอันขาด

4.3 การสร้างความศรัทธา

ความเชื่อถือและความศรัทธาในตัวผู้ตัดสินจากทีมเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ตัดสินส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ แต่บางครั้งยังไม่สามารถสร้างความศรัทธาให้แก่ทีมได้ ข้อเสนอแนะในการสร้างความศรัทธามีดังนี้

4.3.1 พยายามควบคุมสติ อารมณ์ให้มั่นคง ไม่ตื่นเต้นทั้งภายในและภายนอก
4.3.2 มีความมั่นใจในตนเอง อย่าลังเลในการตัดสินใจ หรือเปลี่ยนคำตัดสินบ่อยๆ

4.3.3 การแสดงสัญญาณใดๆ ควรทำให้ชัดเจน มั่นคงและถูกต้อง
4.3.4 พยายามเป็นมิตรกับนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทีมให้เสมอ
4.3.5 การให้เกียรตินักกีฬา และเจ้าหน้าที่ทีมเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างความศรัทธาได้อีกทางหนึ่ง

4.3.6 การปฏิบัติตนนอกสนามแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทีมเกิดความศรัทธาเชื่อถือได้

4.3.7 การเป็นผู้ตรงต่อเวลาจะสามารถสร้างความศรัทธาให้กับผู้ร่วมงานและคู่แข่งชั้นได้เป็นอย่างมาก

4.3.8 มีความเข้าใจเรื่องจิตวิทยาเบื้องต้น โดยต้องเข้าใจลักษณะการแสดงออกของนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่ว่าเป็นการแสดงออกลักษณะการก้าวร้าว หรือเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกอย่างแท้จริง

4.3.9 พัฒนาบุคลิกลักษณะท่าทางให้น่านิยม ทั้งด้านร่างกายและลักษณะท่าทางน่าเชื่อถือ

4.4 การปฏิบัติตัวของผู้ตัดสิน

การปฏิบัติตัวสำหรับผู้ตัดสินทั้งขณะอยู่ในสนามแข่งขัน และนอกสนามแข่งขันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ตัดสิน ทั้งนี้เพราะสายตาทูกุ้จะต้องพยายามจ้องมองการปฏิบัติตัวของท่านอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตัวสำหรับผู้ตัดสินเป็นไปอย่างสมบูรณ์จึงขอเสนอแนวทางการปฏิบัติตัว ดังนี้

4.4.1 การปฏิบัติตัวเมื่อถึงสนามแข่งขัน

4.4.1.1 พยายามกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลา

4.4.1.2 เมื่อถึงสนามแข่งขัน ต้องพยายามหาโอกาสทักทายกับเจ้าหน้าที่ต่างๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของทั้งสองทีมเพื่อเป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

4.4.1.3 ไม่ควรแลกเปลี่ยนของที่ระลึกในสนามแข่งขัน

4.4.1.4 หากต้องการเก็บภาพแห่งความทรงจำ ควรทำหลังการแข่งขัน

4.4.1.5 พยายามละเว้นการพูดคุยกับคนใดคนหนึ่งจนนานเกิน ยกเว้นผู้ควบคุมการแข่งขัน

4.4.2 การปฏิบัติตัวนอกสนามแข่งขัน

4.4.2.1 พยายามจัดระเบียบของตนเองเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา

4.4.2.2 พยายามละเว้นจากการร่วมสังสรรค์กับทีมหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทีม

4.4.2.3 พยายามให้เกียรติกับผู้ตัดสินอื่น และเพื่อนร่วมงานทุกคน

4.4.2.4 การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ

4.4.2.5 ความเป็นน้ำใจต่อผู้อื่น รู้จักการให้มากกว่าการรับ

4.4.2.6 การให้ความร่วมมือกับหมู่คณะเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

4.4.3 การปฏิบัติหน้าที่ในขณะแข่งขัน

4.4.3.1 พยายามมุ่งสร้างสรรค์เกมให้น่าดู ตื่นเต้น แต่ต้องเป็นไปตามกติกา

4.4.3.2 อย่าทำลายบรรยากาศ ความสนุกสนานในการชมกีฬาของผู้ชม

4.4.3.3 พิจารณาตัดสินเฉพาะความผิดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนเท่านั้น อย่าใช้วิธีการคาดคะเนจากทักษะหรือท่าทางการเล่นที่ไม่ถูกต้องว่าจะเป็นความผิดเสมอไป

4.4.3.4 พยายามให้เกียรติกับเพื่อนร่วมงานทุกคน หากไม่จำเป็นอย่าพยายามปฏิเสธคำตัดสินของเพื่อนร่วมงาน

4.4.3.5 อย่าพยายามตัดสินความผิดเล็กน้อยในช่วงเวลาที่คะแนนกำลังคับขัน

4.4.3.6 พยายามใช้ศิลปะในการทำหน้าที่ผู้ตัดสิน โดยอาศัยหลักที่ว่า “มีความรู้ หูตาคล่อง สมองไว”

ระดับชั้นของผู้ตัดสิน

การพิจารณาแบ่งระดับชั้นผู้ตัดสินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้กำหนดไว้ 3 ระดับ คือ

1. ผู้ตัดสินระดับชาติ (National Referee)

เป็นผู้ตัดสินของแต่ละประเทศทั่วโลกที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ และต้องมีชื่อขึ้นทะเบียนกับสหพันธ์ฯ อย่างถูกต้อง แต่ละประเทศอาจแบ่งผู้ตัดสินระดับนานาชาติของตนออกเป็นระดับต่างๆ เช่น ระดับ 1 ระดับ 2 หรือระดับ 3 หรืออาจแบ่งแยกออกเป็นเกรด A, B หรือ C ก็ได้ตามความเหมาะสม

2. ผู้ตัดสินระดับนานาชาติ (International Referee)

เป็นผู้ตัดสินที่สอบผ่านการเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติ จะต้องผ่านการสอบสัมภาษณ์ ข้อเขียนและปฏิบัติ โดยจะทำการสอบในภาษาอังกฤษแล้ว และได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ทำหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 ในการแข่งขันระดับนานาชาติหรือการแข่งขันกระชับ มิตรไม้น้อยกว่า 4 ครั้ง

2.2 ทำหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 ในการแข่งขันระดับนานาชาติที่เป็นทางการ โดยขณะ ทำหน้าที่นั้น ต้องมีคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติหรือคณะกรรมการ ฝ่ายผู้ตัดสินของแต่ละทวีปเป็นผู้ควบคุมและลงนามรับรองไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง

2.3 รวบรวมเอกสารที่ทำหน้าที่ทั้งหมด 7 ครั้ง ส่งสำนักงานเลขาธิการของ สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเพื่อรอการประชุมพิจารณาอนุมัติต่อไป ทั้งนี้ผู้ตัดสินที่ผ่านการอบรม แล้ว จะต้องรวบรวมเอกสารที่ปฏิบัติหน้าที่ และส่งให้สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้เสร็จสิ้น ภายในเวลา 5 ปี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินแต่งตั้งให้เป็นผู้ตัดสินระดับ นานาชาติแล้ว จะต้องได้รับการอบรมในหลักสูตรฟื้นฟูผู้ตัดสินนานาชาติในทุกๆ 4 ปี หากผู้ตัดสินที่ ไม่ได้เข้าอบรมในหลักสูตรดังกล่าวจะไม่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ออกทำหน้าที่

3. ผู้ตัดสินระดับโลก (FIVB Referee)

ผู้ตัดสินระดับโลกหรือ FIVB Referee จะต้องเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติที่ปฏิบัติ หน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 ในการแข่งขันรายการที่เป็นการแข่งขันระดับโลกเท่านั้น เช่น ชิงแชมป์โลก เวิลด์ คัพ เวิลด์ลีก เวิลด์กรังปรีซ์ และโอลิมปิกเกมส์ จะต้องได้รับการประเมินผลโดยคณะกรรมการฝ่ายผู้ ตัดสินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้คะแนนดีมาก (Very Good) เกินกว่า 8 ครั้งในรอบ 4 ปี จากนั้นคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินจะเป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อเพื่อขอแต่งตั้งต่อคณะกรรมการบริหาร ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติต่อไป

การเตรียมตัวสำหรับผู้ตัดสิน

การเตรียมความพร้อมให้กับตัวเองของผู้ตัดสินเองเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ประสบผลสำเร็จได้อย่างดี เพื่อให้การเตรียมตัวทั้งก่อนเหตุการณ์แข่งขัน ในเหตุการณ์แข่งขัน และหลังเหตุการณ์แข่งขันเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงขอแนะนำเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ตัดสิน โดยเฉพาะการไปทำหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติหรือระดับโลก ดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนเหตุการณ์แข่งขัน

ในช่วงก่อนเหตุการณ์แข่งขัน เป็นช่วงที่ผู้ตัดสินควรเตรียมการด้านต่าง ๆ ให้พร้อม ได้แก่

1.1 การเตรียมสภาพร่างกาย โดยปกติการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในขนาดที่พอเหมาะกับสภาพร่างกายของแต่ละคนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ผู้ตัดสินควรทราบถึงขนาด หรือระยะเวลา และชนิดของการออกกำลังกายของตนเอง เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อระบบการทำงานของร่างกาย ได้แก่ ระบบหายใจ ระบบการไหลเวียนของโลหิต ระบบกล้ามเนื้อ รวมทั้งระบบประสาท เป็นต้น

1.2 การเตรียมสภาพจิตใจ ผู้ตัดสินส่วนมากมักจะละเลยในการเตรียมสภาพจิตใจของตนเอง ขาดการฝึกฝนการเผชิญกับสถานการณ์ที่คับขัน เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องแก้ปัญหาหรือตัดสินใจอย่างรวดเร็วจะทำได้ไม่ถูกต้อง หรือเกิดการผิดพลาดได้ การเตรียมสภาพจิตใจที่สามารถปฏิบัติในกิจกรรมชีวิตประจำวัน ได้แก่

1.2.1 การหาโอกาสพักผ่อนในช่วงวันหยุดต่าง ๆ

1.2.2 หาโอกาสชมกิจกรรมที่ตื่นเต้น โลดโผนและเร้าใจ เช่น ชมกีฬาที่ต้องมีการปะทะ ต่อสู้หรือเสี่ยงภัย และพยายามสร้างมโนภาพสมมุติให้กับตนเองว่า หากตนเองเป็นผู้ทำกิจกรรมนั้นจะแก้ปัญหาหรือปฏิบัติได้อย่างไร

1.2.3 หาโอกาสลองกับกิจกรรมผจญภัยต่าง ๆ เช่น ในสวนสนุกที่มีการผจญภัยตื่นเต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการฝึกสภาพจิตใจให้เกิดความเคยชินกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันที่อาจเกิดขึ้นได้

1.3 การเตรียมสภาพสติปัญญา ปฏิภาณไหวพริบ โดย

1.3.1 พยายามติดตาม ศึกษาความรู้ หรือเทคนิคใหม่ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

1.3.2 พยายามฝึกกระตือรือร้นการมองอยู่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ผู้ตัดสินควรมองหาโอกาสฝึกฝนในช่วงที่ทีมต่าง ๆ กำลังซ้อม โดยเฉพาะพยายามฝึกสภาพสายตาให้เคยชินกับความเร็วของลูก เมื่อนักกีฬาทำการรุกแต่ละครั้งให้สร้างจินตนาการเหมือนกับการแข่งขันจริงว่าลูกนั้น ดี ออก หรือมีการถูกลูกบอลอย่างถูกต้องหรือไม่ ลักษณะการเล่นลูกถูกต้องหรือไม่

1.3.3 พยายามหาโอกาสดูการเล่นของทีมที่มีทักษะน้อย และพิจารณาตัดสินในใจของตนเองว่า ถ้าท่านเป็นผู้ตัดสินการเล่นลักษณะต่างๆ เหล่านั้นควรทำอย่างไร

1.3.4 หากเป็นไปได้ต้องพยายามหาโอกาสฝึกการใช้สายตา โดยการเป็นผู้กำกับเส้น โดยเฉพาะการฝึกในขณะที่ทีมกำลังอบอุ่นร่างกายที่บริเวณตาข่าย ซึ่งสามารถทำได้ในช่วงการฝึกซ้อมของทีม

1.3.5 หาโอกาสฝึกซ้อมการทำหน้าที่ตัดสิน โดยใช้โอกาสที่ทีมกำลังฝึกซ้อมการเล่นทีม ซึ่งอยู่นอกฤดูกาลแข่งขัน

2. การเตรียมตัวในช่วงฤดูกาลแข่งขัน

ในช่วงฤดูกาลแข่งขันเป็นช่วงที่ผู้ตัดสินควรมีความพร้อมทุกด้านอย่างเต็มที่ โดย

2.1 เมื่อได้รับหนังสือแต่งตั้ง การได้รับแต่งตั้งให้ออกทำหน้าที่แต่ละรายการ ถือว่าผู้ตัดสินนั้นได้รับเกียรติอย่างสูง ดังนั้น เมื่อได้รับหนังสือแต่งตั้งผู้ตัดสินควรจะปฏิบัติดังนี้

2.1.1 ทำหนังสือตอบว่าพร้อมที่จะไปทำหน้าที่หรือไม่ โดยควรแจ้งไปที่หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง หากเป็นการแข่งขันระดับชาติจะต้องแจ้งไปยังสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการหรือการกีฬาแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี การแข่งขันระดับนานาชาติจะต้องทำหนังสือตอบไปยังสหพันธ์วอลเลย์บอลแห่งเอเชียหรือสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติที่เป็นผู้เชิญให้ไปปฏิบัติหน้าที่

2.1.2 จัดทำหนังสือขอตัวไปยังหน่วยงานต้นสังกัด หรือสถานที่ที่ตนเองทำหน้าที่ประจำอยู่

2.1.3 นำหนังสือขอตัวไปดำเนินการตามระเบียบ เมื่อได้ผลการอนุญาตหรือไม่อนุญาตอย่างไร ผู้ตัดสินควรแจ้งให้หน่วยงานที่ขอตัวได้ทราบผลด้วย

2.2 การเตรียมตัวก่อนเดินทาง ก่อนการเดินทางไปทำหน้าที่ ผู้ตัดสินควรมีการเตรียมตัวล่วงหน้าโดย

2.2.1 ทบทวนกติกา แนวปฏิบัติ และสัญญาณมือต่างๆ ให้เกิดความมั่นใจ

2.2.2 จัดทำบัญชีรายการเครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็น เช่น ชุดสำหรับผู้ตัดสินควรประกอบด้วยสิ่งต่างๆ อะไรบ้าง เครื่องใช้ส่วนตัว โดยจัดทำเป็นรายการต่างๆ ให้ละเอียด

2.2.3 ควรจัดเตรียมกระเป๋าเดินทางด้วยตนเอง เพื่อจะได้สำรวจตามรายการต่างๆ ว่ามีสิ่งใดบ้างที่ยังไม่ได้จัดเตรียม

2.2.4 พยายามตัดสิ่งของที่ไม่จำเป็นออก ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงขนาดและน้ำหนัก (โดยเฉพาะถ้าเป็นการเดินทางไปต่างประเทศ จะต้องระมัดระวังเรื่องน้ำหนักกระเป๋าเดินทางให้มาก) สิ่งสำคัญสำหรับผู้ตัดสินในการเดินทาง จะต้องเตรียมชุดและอุปกรณ์การตัดสิน พร้อมทั้งเครื่องใช้ส่วนตัวอื่นๆ ที่สามารถใช้ได้ใน 1 หรือ 2 วัน ทั้งนี้เพราะกระเป๋าเดินทางอาจมีปัญหาในการขนส่ง ทำให้ได้รับกระเป๋าชำรุดหรือสูญหายได้

2.2.5 การจัดเตรียมหนังสือเดินทางเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างมาก จะต้องจัดทำให้เรียบร้อยก่อนล่วงหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ จะต้องตรวจสอบดูว่าประเทศที่จะเดินทางไปนั้น จำเป็นต้องใช้ “วีซ่า” เข้าเมืองหรือไม่ หากจำเป็นต้องใช้จะต้องดำเนินการจัดทำให้เรียบร้อยก่อนเดินทางประมาณ 1 สัปดาห์

2.2.6 แจ้งกำหนดการเดินทางให้ประเทศเจ้าภาพที่จะเดินทางได้ทราบ หากเป็นไปได้ควรสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับที่พักให้ชัดเจน

2.3 วันกำหนดเดินทาง ผู้ตัดสินควรทำกิจวัตรประจำวันให้เหมือนปกติ แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึง

2.3.1 เวลาเดินทาง หากเป็นการเดินทางไปต่างประเทศจำเป็นต้องเดินทางถึงสนามบินก่อนกำหนดเวลา 2 ชั่วโมง

2.3.2 สรรวจสิ่งของ เอกสารการเดินทาง บัตรโดยสารเครื่องบิน พร้อมทั้งจัดเตรียมกรอกรายละเอียดในบัตรผู้โดยสารขาออก และผู้โดยสารขาเข้าให้เรียบร้อย

2.3.3 เมื่อเดินทางถึงสนามบิน ควรตรวจสอบว่าเดินทางด้วยสายการบินอะไร ใช้อาคารผู้โดยสารอาคารใด จากนั้น จึงตรวจสอบว่าสายการบินที่จะเดินทางมีการตรวจบัตรโดยสารที่ช่องตรวจบัตรช่องใด กระเป๋าขึ้นใดที่จะถือติดตัว

2.3.4 ก่อนเดินทาง พยายามละเว้นจากการรับฝากของจากบุคคลที่ไม่คุ้นเคย โดยเด็ดขาด

2.3.5 การตรวจหนังสือเดินทาง ก่อนเข้าตรวจหนังสือเดินทาง ผู้ตัดสินจะต้องทราบถึงระเบียบการใช้สนามบิน โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมทุกคนและเข้าตรวจหนังสือเดินทางตามระเบียบ

2.3.6 สรรวจประตูทางออกขึ้นเครื่อง จะต้องตรวจสอบว่าประตูทางออกขึ้นเครื่อง และเวลาขึ้นเครื่องที่กำหนดไว้ในบัตรที่นั่ง

2.4 เมื่อถึงที่พัก หลังจากเข้าที่พักเรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดสินควรปฏิบัติ ดังนี้

2.4.1 สอบถามถึงห้องทำงาน หรือสำนักงานที่จัดการแข่งขัน

2.4.2 รับคู่มือการแข่งขันจากฝ่ายจัดการแข่งขัน

2.4.3 รายงานตัวต่อประธาน หรือผู้ควบคุมการแข่งขันในรายการนั้นๆ

2.4.4 ศึกษารายละเอียดของคู่มือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำหนดการประชุมต่างๆ เช่น การอบรมภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการประชุมใหญ่ทางเทคนิค

2.5 ในสนามแข่งขัน สนามแข่งขันเป็นห้องปฏิบัติการที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ตัดสิน ดังนั้นผู้ตัดสินที่ดีจึงไม่ควรปล่อยโอกาสให้ผ่านไป ถึงแม้ว่ามีได้ปฏิบัติหน้าที่ในคู่นั้นๆ จะต้องพยายามศึกษาเกี่ยวกับ

2.5.1 ตำแหน่งและทิศทางการเข้าสนามแข่งขันจากห้องพักถึงสนาม แข่งขัน

2.5.2 พยายามปรับสภาพสายตากับแสง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย

2.5.3 ตรวจสอบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2.5.4 ศึกษาเทคนิคการเล่นของแต่ละทีม

2.5.5 ศึกษาการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินอื่นๆ เกี่ยวกับการวินิจฉัย และการ

แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

2.5.6 กติกา และข้อตกลง พร้อมทั้งแนวปฏิบัติอื่นๆ (ถ้ามี)

2.5.7 การควบคุมเวลาเริ่มแข่งขันให้ตรงเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายการที่มีการถ่ายทอดโทรทัศน์

2.6 การประชุมประจำวัน การนัดหมายประชุมประจำวันเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมากทั้งนี้ ฝ่ายควบคุมการตัดสินอาจจะนัดหมายด้วยวาจา หรืออาจมีหนังสือนัดหมายอย่างเป็นทางการ ในการนัดหมายประชุมประจำวันมีข้อแนะนำสำหรับผู้ตัดสิน ดังนี้

2.6.1 ต้องทราบกำหนดเวลา สถานที่ให้ชัดเจน

2.6.2 เตรียมเอกสารที่จำเป็น เช่น กติกาการแข่งขัน แนวปฏิบัติสำหรับผู้ตัดสิน ข้อแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน และสมุดบันทึก

2.6.3 ข้อแนะนำต่างๆ ที่คณะกรรมการควบคุมการตัดสินแนะนำ หรือกำหนด จะต้องพยายามบันทึกและจะต้องพยายามไม่ให้เกิดการผิดพลาดอีก

2.6.4 การแข่งขันบางรายการอาจมีการส่งใบประเมินผลให้ผู้ตัดสินที่ทำหน้าที่ได้ทราบ ใบประเมินผลที่มีข้อแนะนำไว้จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ตัดสิน และไม่ควรแสดงความเสียใจ หรือผิดหวังถ้าการประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี แต่จะต้องพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. การปฏิบัติตัวหลังเหตุการณ์การแข่งขัน

เมื่อจบเหตุการณ์แข่งขันสิ่งที่ผู้ตัดสินควรปฏิบัติ คือ

3.1 จัดทำสรุปผลการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ในช่วงเหตุการณ์แข่งขันได้ทำหน้าที่รายการใด จำนวนเท่าใด ถ้าเป็นไปได้ควรทราบถึงคู่แข่ง และผลการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่แต่ละคู่

3.2 เมื่อถึงช่วงรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินจะต้องกรอรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่และส่งให้คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินของสมาคมได้ดำเนินการส่งรายงานต่อไปยังสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

3.3 พยายามหาโอกาสพักผ่อน และร่วมกิจกรรมนันทนาการบ้างในบางโอกาส

3.4 หากเป็นไปได้ถ้ามีวิดิทัศน์บันทึกภาพการแข่งขัน ควรนำมาศึกษาเพื่อแก้ไขต่อไป

กำหนดการปฏิบัติหน้าที่สำหรับผู้ตัดสิน

ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน ในการแข่งขันรายการต่างๆ ที่เป็นรายการระดับนานาชาตินั้น ผู้ตัดสินควรทราบถึงกำหนดการต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติ คือ

1. ถึงสถานที่ก่อนการแข่งขัน ผู้ตัดสินทุกคนจะต้องเดินทางถึงเมืองที่จะทำการแข่งขัน ก่อนการแข่งขัน 72 ชั่วโมง (3 วัน ก่อนการแข่งขัน) โดยจะต้องจัดเตรียมชุดสำหรับปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง เพื่อพร้อมที่จะเข้ารับการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

2. การเข้ารับการอบรม จะมีการอบรมเกี่ยวกับการทำหน้าที่ตัดสินทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติก่อนในวันที่ 3 และวันที่ 2 ก่อนการแข่งขัน โดยผู้ที่จะต้องเข้าร่วมอบรมจะประกอบด้วยผู้ตัดสิน ผู้บันทึก ผู้กำกับเส้น เจ้าหน้าที่เก็บลูกบอล และเจ้าหน้าที่เช็ดพื้น

3. การประชุมประจำวัน ในการประชุมประจำวัน คณะกรรมการควบคุมการแข่งขันที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ตัดสิน จะให้ข้อแนะนำ วิเคราะห์การแข่งขันคู่ที่ผ่านมาให้ทราบถึงข้อผิดพลาด ข้อดีในการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินแต่ละคู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ให้อยู่ในระดับสูง

4. การแต่งตั้งผู้ตัดสินเพื่อทำหน้าที่ การแต่งตั้งผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ผู้ตัดสินสำรอง โดยทั่วๆ ไป แล้วจะแต่งตั้งก่อนล่วงหน้า 12 ชั่วโมง หรือในบางรายการจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อน 45 นาที ดังนั้น ผู้ตัดสินจะต้องพร้อมอยู่ในห้องพักผู้ตัดสิน และมีชุดพร้อมที่จะทำหน้าที่ได้

5. การตรวจสอบระดับแอลกอฮอล์ ทันทีที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ผู้ตัดสินสำรอง จะต้องไปรายงานตัวในห้องแพทย์หรือบางครั้งแพทย์อาจมาที่ห้องพักของผู้ตัดสิน ทั้งนี้แล้วแต่ทางฝ่ายจัดการแข่งขันจะเป็นผู้กำหนด เพื่อทำการตรวจสอบระดับแอลกอฮอล์ในร่างกายโดยฝ่ายแพทย์ที่ได้รับแต่งตั้ง

6. ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ตัดสิน

6.1 ผู้ตัดสินเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการทำหน้าที่ตัดสินตลอดการแข่งขัน โดยจะต้องแสดงศักยภาพตั้งแต่วันที่ไปถึงสถานที่แข่งขัน จนถึงวันที่เดินทางออกจากเมืองที่แข่งขัน

6.2 ผู้ตัดสินจะต้องตรงต่อเวลาในการร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรม ซึ่งจะกำหนดโดยคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินหรือฝ่ายควบคุมการแข่งขัน และต้องพยายามรักษาภาพพจน์ของผู้ตัดสินทั้งในสนามและนอกสนามแข่งขัน

6.3 พี่ระมัดระวังเสมอว่า คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินมีอำนาจในการระงับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินได้ เมื่อพิจารณาเห็นว่าผู้ตัดสินปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน

จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสิน

ขณะทำหน้าที่ทั้งผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 จะประสบผลสำเร็จราบรื่นหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ แต่ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือเรื่องของจิตใจ ผู้ตัดสินที่สามารถนำเอาหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับโอกาสเพื่อลบล้างความวิตกกังวลต่างๆ ให้หมดไป ก่อนทำหน้าที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งมีข้อแนะนำดังนี้ (ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ, 2537: 6-8)

1. พยายามทำกิจกรรมประจำวันให้เป็นปกติ ได้แก่ การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อนหลับนอน โดยต้องไม่พยายามเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลา

2. พยายามรักษาวินัยในการออกกำลังกาย เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง

3. สร้างจินตนาการก่อนการแข่งขัน โดยพยายามสร้างจินตนาการว่าขณะแข่งขันเมื่อเกิดปัญหานี้แล้ว จะแก้ไขอย่างไร คำตอบที่ตอบกับตนเองต้องชัดเจนซึ่งจะช่วยลดความกดดันต่างๆ ให้หมดไปได้

4. พยายามทำให้สภาพร่างกาย อารมณ์และสมองมีความพร้อมให้มากที่สุด หลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ ที่อาจทำให้ร่างกายเกิดการเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียไม่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ที่จะทำหน้าที่

5. พยายามหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่อาจทำให้เกิดปัญหาและความสับสนมาสู่ตัวเอง

6. ต้องมีความกระตือรือร้น และความมั่นใจที่จะปฏิบัติหน้าที่

7. อย่าวิตกกังวล กระวนกระวายใจกับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ที่สำคัญๆ

8. ก่อนการแข่งขันประมาณ 2 – 3 ชั่วโมง อย่ารับประทานอาหารมากเกินไป ควรเป็นอาหารที่อ่อนและย่อยง่าย

9. แต่งกายให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดความมั่นใจ

10. เมื่อเข้าสนามแข่งขันต้องพยายามสร้างความเคยชิน โดยเข้าไปอยู่ในสนามให้นานพอที่สายตาจะเกิดความคุ้นเคยกับสภาพของแสงสว่างและสิ่งแวดล้อมภายในต่างๆ

จากหลักจิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินดังกล่าวข้างต้นว่าเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ที่สำคัญๆ ในบางครั้งอาจเกิดความตื่นเต้น หรือมีความกดดันอื่นๆ ตามมา แต่ก็ได้พยายามใช้หลักจิตวิทยาเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ จนสามารถทำหน้าที่ได้อย่างราบรื่นและได้รับคำชมเชยตลอดมา ซึ่งผู้เขียนขอเสนอแนะหลักจิตวิทยาเพื่อใช้ในการทำหน้าที่ดังนี้

1. การใช้หลักจิตวิทยากับทีมที่แข่งขัน

1.1 พยายามวางท่าทางว่าท่านประสบความสำเร็จในการตัดสิน โดยไม่พยายามนึกถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา แต่ต้องพยายามนึกถึงการควบคุมเกมในขณะนั้นให้ดีที่สุด

1.2 ใช้สายตาและใบหน้าแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจ การแสดงออกด้วยสีหน้าที่มีลักษณะวิตกกังวลหรือสายตาแสดงออกถึงความไม่กล้า จะทำให้นักกีฬาขาดความเชื่อถือ และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการคัดค้านการตัดสินอยู่บ่อยๆ การแสดงออกทางสายตาของผู้ตัดสินเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝน เช่น สังเกตจากกระบอกขา วิถีทัศนหรือภาพถ่ายต่างๆ ที่ท่านปฏิบัติหน้าที่ การฝึกประสานสายตากับผู้เล่น ผู้ฝึกสอน หรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ต้องพยายามควบคุมให้เขาเหล่านั้นยอมรับการตัดสินของท่านด้วยการใช้สายตา

1.3 มีความสุภาพอ่อนโยนต่อผู้เล่น และเจ้าหน้าที่ทีมทุกคน ซึ่งสามารถทำให้เกมการแข่งขันไม่ตึงเครียด ราบรื่น และตื่นเต้น หากผู้ตัดสินคนใดไม่สามารถทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้ในขณะแข่งขัน ผู้ชมจะมีความรู้สึกว่าการแข่งขันไม่ราบรื่น มีแต่ปัญหาและอุปสรรคนานาประการ

1.4 ความผิดเล็กน้อยซึ่งผู้อื่นไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน จะต้องพยายามไม่ตัดสินความผิดนั้น เช่น การถูกตาข่าย หรือการล้ำเส้นแบ่งแดน หรือการผิดตำแหน่งเพียงเล็กน้อย หากความผิดนั้นไม่ชัดเจนควรจะยกประโยชน์ให้กับทีม

1.5 อย่าชดเชยความผิดที่ท่านทำผิดพลาดกับทีมหนึ่ง และนำไปชดเชยให้กับอีกทีมหนึ่งเป็นอันขาด

1.6 ในช่วงเวลาที่เป็นช่วงคับขัน เช่น เมื่อคะแนนใกล้จบเซต หรือใกล้จบการแข่งขัน ถ้าความผิดนั้นไม่ชัดเจนจงอย่าพิจารณาตัดสินความผิดนั้นเป็นอันขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านตัดสินลูกนั้นแล้ว จะมีผลทำให้การแข่งขันต้องจบเซตหรือจบการแข่งขันทันที ดังคำกล่าวที่ว่า “ทำดีมาตลอดเวลา ถ้าพลาดในช่วงสุดท้าย ต้องถูกต่อว่าแน่นอน”

1.7 อย่าพยายามเปลี่ยนคำตัดสินของตนเองบ่อยๆ ซึ่งอาจทำให้ขาดความเชื่อถือได้

2. การใช้หลักจิตวิทยากับเพื่อนร่วมงาน

2.1 พยายามให้การยอมรับคำตัดสินของเพื่อนร่วมงาน ได้แก่ ผู้ตัดสินที่ 2 ผู้กำกับเส้น รวมทั้งเจ้าหน้าที่เซตพื้น ถ้าไม่จำเป็นอย่าพยายามปฏิเสธคำตัดสินของผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้กำกับเส้น

2.2 พยายามสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานทุกคน โดยเฉพาะผู้ตัดสินที่ 2 และผู้กำกับเส้น รวมทั้งผู้บันทึกและผู้ช่วยผู้บันทึกด้วย

2.3 พยายามให้ความร่วมมือประสานงานกันเป็นอย่างดีกับเจ้าหน้าที่ทุกคน โดยเฉพาะเมื่อท่านเป่านกหวีดให้หยุดการเล่นลูก ควรจะมองดูผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบเส้นนั้นๆ หรือผู้ตัดสินที่ 2 ก่อนที่จะตัดสินว่าเป็นอย่างไร

3. การใช้หลักจิตวิทยากับตนเอง

3.1 อย่าพยายามทำลายเกมการแข่งขันที่สนุกตื่นเต้นโดยไม่รู้ตัว มีผู้ตัดสินจำนวนไม่น้อยที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง แต่ขาดความชำนาญและประสบการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีศิลปะในการตัดสิน โดยคิดว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญในสนาม พยายามทำทุกรูปแบบเพื่อให้ตนเองเป็นเป้าหมายของผู้ชม ด้วยการเป่านกหวีดเพื่อหยุดการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ทั้งๆ ที่ขณะนั้นเกมการแข่งขันกำลังสนุกสนาน ตื่นเต้นอย่างเต็มที่ ลักษณะเช่นนี้ถือว่าการทำลายเกม ผู้ชมเสียอารมณ์ในการชมกีฬา

3.2 อย่าเป็นคนช่างสงสัย หรือคาดเดา เช่น สงสัยว่าลูกนั้นผิดกติกา หรือผู้เล่นคนนั้นถูกตาข่าย ลูกถูกผู้เล่นคนนั้นคนนี้แล้วออก หากท่านไม่มั่นใจว่าเป็นความผิดที่ชัดเจนไม่ต้องเป่านกหวีด

3.3 พยายามคิดและบอกกับตนเองเสมอว่า “เราสามารถทำได้” โดยพยายามคิดถึงสิ่งที่ทำสำเร็จมาแล้ว สิ่งที่ทำสำเร็จมาแล้วเป็นสิ่งที่ยาก แต่ก็สามารถทำสำเร็จได้

3.4 พยายามทบทวนการแสดงสัญญาณมือที่หน้ากระຈก เพื่อให้เกิดความมั่นใจ

3.5 ฝึกควบคุมระบบหายใจให้เป็นปกติ ในบางครั้งอาจต้องหายใจเข้าลึกๆ เพื่อเป็นการลดอาการตื่นเต้นลงได้

3.6 พยายามใช้สัญญาณมือให้สื่อความหมายโดยคงไว้ชั่วขณะหนึ่ง เพื่อให้ทุกคนได้มองเห็นอย่างชัดเจน

เทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 2

การปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 2 มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1 ทั้งนี้เพราะผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องคอยควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 2 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามกติกากการแข่งขัน และแนวปฏิบัติของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ผู้ตัดสินที่ 2 จึงควรศึกษาและทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

กติกากการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินที่ 2

(ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ และทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. 2544: 2 – 13)

1. ตำแหน่งของผู้ตัดสินที่ 2

ปฏิบัติหน้าที่โดยยืนใกล้เสานอกเขตสนามด้านตรงข้ามกับผู้ตัดสินที่ 1 และหันหน้าเข้าหากัน

2. อำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 2

2.1 ผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 1 แต่มีขอบเขตในการตัดสินเป็นของตนเอง ถ้าผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อได้ ผู้ตัดสินที่ 2 จะทำหน้าที่แทน

2.2 ผู้ตัดสินที่ 2 จะให้สัญญาณมือแสดงการผิดกติกาที่นอกเหนืออำนาจการตัดสินของผู้ตัดสินที่ 1 โดยไม่ต้องเป่านกหวีดแต่ต้องไม่เน้นย้ำการกระทำผิดนั้น

2.3 ควบคุมการทำงานของผู้บันทึก

2.4 ควบคุมผู้ร่วมทีมที่นั่งบนม้านั่ง และรายงานการทำผิดมารยาทของผู้ร่วมทีมเหล่านั้นต่อผู้ตัดสินที่ 1

2.5 ควบคุมผู้เล่นในเขตอบอุ่นร่างกาย

2.6 อนุญาตให้หยุดการแข่งขัน ควบคุมเวลา และปฏิเสธการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดระเบียบ

2.7 ควบคุมจำนวนครั้งที่แต่ละทีมขอเวลานอก ขอเปลี่ยนตัวและรายงานการขอเวลานอกครั้งที่ 2 การขอเปลี่ยนตัวผู้เล่นคนที่ 5 และคนที่ 6 ให้ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ฝึกสอนของทีมที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

2.8 ในกรณีที่ผู้เล่นเกิดการบาดเจ็บ ผู้ตัดสินที่ 2 มีอำนาจอนุญาตให้เปลี่ยนตัวตามข้อยกเว้น หรืออนุญาตให้ทำการรักษาพยาบาล 3 นาทีได้

2.9 ตรวจสอบสภาพพื้นสนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตรุก และระหว่างการแข่งขัน ต้องตรวจสอบลูกบอลว่าอยู่ในสภาพที่ถูกต้องตามระเบียบการแข่งขัน

2.10 ควบคุมผู้ร่วมทีมในพื้นที่ลงโทษ และรายงานการทำผิดมารยาทให้ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบตลอดเวลาที่พบเห็น

3. ความรับผิดชอบของผู้ตัดสินที่ 2

3.1 ก่อนเริ่มต้นแต่ละเซต ต้องตรวจสอบตำแหน่งของผู้เล่นให้เป็นไปตามใบส่งตำแหน่ง และเมื่อจำเป็นจะต้องตรวจสอบตำแหน่งของผู้เล่นในสนามขณะนั้นให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามใบส่งตำแหน่ง

3.2 ต้องตัดสินใจเป่านกหวีด และแสดงสัญญาณมือในระหว่างการแข่งขัน ดังนี้

3.2.1 การล้ำได้ตายายเข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม

3.2.2 เมื่อฝ่ายรับลูกเสิร์ฟยื่นมือติดตำแหน่ง

3.2.3 เมื่อผู้เล่นถูกตายายส่วนล่างหรือถูกเสอาอากาศทางด้านผู้ตัดสินที่ 2

3.2.4 การสกัดกันโดยสมบูรณ์ของผู้เล่นแดนหลัง หรือพยายามสกัดกันโดยผู้เล่นตัวรับอิสระ

3.2.5 ลูกบอลถูกสิ่งกีดขวางหรือถูกพื้นสนาม ในขณะที่ผู้ตัดสินที่ 1 อยู่ในตำแหน่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้

3.3 เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันต้องตรวจสอบและลงนามในใบบันทึกการแข่งขัน

4. ตำแหน่งที่อยู่ของทีม ผู้ตัดสินที่ 2 มีส่วนเกี่ยวข้องกับทีม เมื่อ

4.1 ผู้เล่นที่ไม่ได้ลงแข่งขันควรนั่งบนม้านั่งหรืออยู่ในพื้นที่อบอุ่นร่างกายของทีมตนเอง ผู้ฝึกสอนและผู้ร่วมทีมคนอื่น ๆ ต้องนั่งบนม้านั่ง แต่อาจลุกจากม้านั่งได้เป็นครั้งคราว

4.2 เฉพาะผู้ร่วมทีมเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้นั่งบนม้านั่งระหว่างการแข่งขัน และร่วมการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขันได้

5. ผู้ตัดสินที่ 2 มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ฝึกสอน เมื่อ

5.1 ตลอดเวลาการแข่งขันผู้ฝึกสอนเป็นผู้ควบคุมการเล่นของทีมที่บริเวณนอกสนามแข่งขัน เป็นผู้เลือกผู้เล่น 6 คนแรก เปลี่ยนตัวผู้เล่นและขอเวลานอก การทำหน้าที่ดังกล่าวโดยขอผ่านผู้ตัดสินที่ 2

5.2 ก่อนการแข่งขันผู้ฝึกสอนต้องตรวจสอบรายชื่อและหมายเลขของผู้เล่นในใบบันทึกให้ถูกต้อง และลงชื่อเพื่อรับรองในใบบันทึกนั้น

5.3 ในระหว่างการแข่งขันผู้ฝึกสอนต้อง

5.3.1 ยื่นใบส่งตำแหน่งผู้เล่นที่มีชื่ออยู่ในใบบันทึกให้ผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้บันทึก

5.3.2 นั่งที่ม้านั่งของทีมใกล้กับผู้บันทึกมากที่สุด แต่จะลุกขึ้นเพื่อทำการสอนขณะแข่งขันที่บริเวณด้านหน้าม้านั่งของทีมตนเองตั้งแต่บริเวณเส้นเขตรุกถึงเขตอบอุ่นร่างกายได้

5.3.3 ขอเวลานอกและขอเปลี่ยนตัวผู้เล่น

5.3.4 ผู้ฝึกสอนและผู้ร่วมทีมอื่น ๆ อาจให้คำแนะนำผู้เล่นในสนามได้ ผู้ฝึกสอนอาจให้คำแนะนำขณะที่ยืนหรือเดินภายในบริเวณเขตเล่นลูกด้านหน้าม้านั่งตั้งแต่แนวเส้นเขตรุกจนถึงพื้นที่อบอุ่นร่างกายโดยไม่รบกวนหรือถ่วงเวลาการแข่งขัน

6. ผู้ตัดสินที่ 2 มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ดังนี้

6.1 ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนหนึ่งบนม้านั่งของทีม แต่ไม่มีสิทธิ์ใดๆ ที่จะขอหยุดการแข่งขัน

6.2 ถ้าผู้ฝึกสอนไม่อยู่ ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนอาจทำหน้าที่แทนได้ โดยการขออนุญาตของหัวหน้าทีม และได้รับการยินยอมจากผู้ตัดสินที่ 1 ทั้งนี้ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องรับทราบด้วย

7. ตำแหน่งเริ่มต้นของทีม ผู้ตัดสินที่ 2 มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ดังนี้

7.1 ก่อนเริ่มการแข่งขันแต่ละเซต ผู้ฝึกสอนต้องส่งใบส่งตำแหน่ง ซึ่งเขียนหมายเลขผู้เล่น 6 คนแรก และลงชื่อกำกับ

7.2 ผู้เล่นที่ไม่ได้อยู่ในใบตำแหน่ง จะเป็นผู้เล่นสำรองในเซตนั้น ยกเว้นผู้เล่นตัวรับอิสระ

7.3 เมื่อผู้ฝึกสอนได้ส่งใบส่งตำแหน่งให้แก่ผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้บันทึกแล้ว จะไม่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงอีก นอกจากจะเป็นการเปลี่ยนตัวตามปกติ

7.4 ในกรณีที่มีการผิดพลาดระหว่างใบส่งตำแหน่งกับตำแหน่งของผู้เล่นในสนาม ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้อง

7.4.1 ถ้าพบการผิดพลาดก่อนเริ่มต้นเซต ให้เปลี่ยนผู้เล่นให้ถูกต้องตามใบส่งตำแหน่งโดยไม่มีการทำโทษใดๆ

7.4.2 ถ้าผู้ฝึกสอนต้องการให้ผู้เล่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในใบส่งตำแหน่งยังคงอยู่ในสนาม ผู้ฝึกสอนต้องขอเปลี่ยนตัวผู้เล่นตามปกติ และต้องบันทึกลงในใบบันทึก

8. การล้ำใต้ตาข่าย ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพิจารณา ดังนี้

8.1 อนุญาตให้ผู้เล่นล้ำเข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้ามใต้ตาข่ายได้ ทั้งนี้ต้องไม่กีดขวางการเล่นของฝ่ายตรงข้าม

8.2 การล้ำเส้นแบ่งแดนเข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม สามารถทำได้โดย

8.2.1 อนุญาตให้เท้าหรือมือถูกแดนของฝ่ายตรงข้ามได้ ถ้ามีส่วนใดส่วนหนึ่งของมือหรือเท้าอยู่บนเส้นแบ่งแดน หรืออยู่เหนือเส้นแบ่งแดน

8.2.2 ไม่อนุญาตให้ถูกแดนของฝ่ายตรงข้ามโดยส่วนอื่นๆ ของร่างกาย

8.3 ผู้เล่นอาจเข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้ามได้เมื่อลูกตาย

8.4 ผู้เล่นอาจล้ำเข้าไปในเขตรอบสนามของฝ่ายตรงข้ามได้ ถ้าไม่กีดขวางการเล่นของฝ่ายตรงข้าม

9. การถูกตาข่าย ผู้ตัดสินจะต้องพิจารณา ดังนี้

ผู้ตัดสินที่ 2 มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถูกตาข่ายของผู้เล่นโดยตรง ฉะนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ผู้ตัดสินที่ 2 จึงควรทำความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการถูกตาข่ายโดย

9.1 ผู้เล่นถูกตาข่ายไม่ถือว่าเป็นผิดกติกา ยกเว้นเป็นการถูกตาข่ายในขณะที่กำลังเล่นลูก

9.2 เมื่อผู้เล่นได้เล่นลูกบอลแล้ว อาจไปถูกเสา เชือกหรือสิ่งใดๆ ที่อยู่นอกความยาวของตาข่ายได้ ทั้งนี้ต้องไม่กีดขวางการเล่น

9.3 ลูกบอลที่พุ่งไปชนตาข่าย และทำให้ตาข่ายไปถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามไม่ถือว่าผู้เล่นผิดกติกา

10. การสกัดกั้นที่ผิดกติกา

ผู้ตัดสินที่ 2 สามารถเป่านกหวีดให้สัญญาณการสกัดกั้นที่ผิดกติกาเมื่อ

10.1 ผู้เล่นแดนหลังทำการสกัดกั้น หรือรวมกลุ่มทำการสกัดกั้นโดยสมบูรณ์

10.2 ผู้เล่นตัวรับอิสระทำการสกัดกั้น หรือพยายามทำการสกัดกั้น

11. การขอหยุดการแข่งขัน และการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกา

ผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้ควบคุมการขออนุญาตหยุดการแข่งขัน รวมถึงการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกาดังต่อไปนี้

11.1 แต่ละทีมมีสิทธิ์ขอเวลานอกได้ 2 ครั้ง และขอเปลี่ยนตัวได้ 6 คนต่อเซต

11.2 การขอหยุดการแข่งขัน สามารถขอโดยผู้ฝึกสอนหรือหัวหน้าทีมในสนามแข่งขันได้โดยการแสดงสัญญาณมือให้ถูกต้องเมื่อลูกตาย และก่อนสัญญาณนกหวีดเพื่อการเสิร์ฟ

11.3 การขอเปลี่ยนตัวก่อนเริ่มต้นแต่ละเซต สามารถทำได้และต้องบันทึกไว้ในใบบันทึก

11.4 ทีมสามารถขอเวลานอก 1 หรือ 2 ครั้งติดต่อกันได้ และตามด้วยการเปลี่ยนตัว โดยไม่ต้องรอให้มีการเล่นแทรกระหว่างการขอหยุดแต่ละครั้ง

11.5 ไม่นุญาตให้ขออนุญาตเปลี่ยนตัวสองครั้งติดต่อกัน เว้นเสียแต่จะมีการแข่งขันเกิดขึ้น หลังจากการขอเปลี่ยนตัวครั้งแรกแล้ว การเปลี่ยนตัวสามารถเปลี่ยนได้ครั้งละหนึ่งคนหรือมากกว่าก็ได้

11.6 เวลานอกแต่ละครั้งใช้เวลา 30 วินาทีเต็ม ผู้เล่นและเจ้าหน้าที่ของทีมทุกคนต้องเข้าไปใกล้ม้านั่งของตนเอง

11.7 การแข่งขันในเซตที่ 1 – 4 สามารถใช้เวลาออกทางเทคนิคได้ เมื่อทีมฝ่ายนำทำคะแนนไปได้คะแนนที่ 8 และ 16 โดยใช้เวลา 60 วินาทีเต็มสำหรับในเซตตัดสินไม่มีเวลาออกทางเทคนิค

11.8 การเปลี่ยนตัวจะต้องทำภายในเซตเปลี่ยนตัวเท่านั้น และใช้เวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อบันทึกการเปลี่ยนตัวลงในใบบันทึก

11.9 ขณะขอเปลี่ยนตัว ผู้เล่นที่จะเปลี่ยนตัวเข้าต้องพร้อมที่จะเข้าสนามโดยยืนใกล้กับเซตเปลี่ยนตัว ถ้าไม่พร้อมผู้เล่นนั้นจะถูกปฏิเสธโดยผู้ตัดสินที่ 2 และทีมจะถูกลงโทษถ่วงเวลาการแข่งขัน

11.10 ถ้าผู้ฝึกสอนประสงค์จะขอเปลี่ยนตัวมากกว่า 1 คน จะต้องแสดงสัญญาณมือบอกจำนวนที่จะขอเปลี่ยนตัว และจะต้องเปลี่ยนตัวให้เสร็จสิ้นทีละคู่

11.11 การขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติกา การขออนุญาตหยุดการแข่งขันต่อไปนี้เป็นกรขอที่ผิดกติกา ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องปฏิเสธการขอนั้น ดังนี้

11.11.1 ขอในระหว่างการเล่นกำลังดำเนินอยู่ หรือขณะกำลังให้สัญญาณเสร็จ หรือหลังให้สัญญาณเสร็จแล้ว

11.11.2 ขอโดยผู้ร่วมทีมที่ไม่ได้รับมอบอำนาจในการขอ

11.11.3 ขอเปลี่ยนตัวครั้งที่ 2 โดยทีมเดิม และยังไม่ได้มีการแข่งขันต่อหลังจากเปลี่ยนตัวครั้งแรกไปแล้ว

11.11.4 ขออนุญาตหลังจากจำนวนครั้งที่มียุทธวิธีขอเวลานอกหรือขอเปลี่ยนตัวได้ใช้หมดแล้วการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติการั้งแรกที่ไม่ได้มีผลกระทบหรือทำให้การแข่งขันล่าช้า จะได้รับการปฏิเสธโดยไม่มีการลงโทษใดๆ แต่ถ้ามีการขอหยุดการแข่งขันที่ผิดกติการั้งแรกในนัดนั้นโดยทีมเดิมจะถูกลงโทษถ่วงเวลาการเล่น

12. เวลาพักระหว่างเซต ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพิจารณา เกี่ยวกับ

12.1 เวลาพักระหว่างเซตใช้เวลา 3 นาทีเต็ม

12.2 ในช่วงเวลาพักระหว่างเซต เมื่อมีการเปลี่ยนแดนกัน ผู้ตัดสินที่ 2 จะรับใบส่งตำแหน่งในเซตต่อไปจากผู้ฝึกสอน

12.3 ช่วงเวลาพักระหว่างเซตที่ 2 และเซตที่ 3 อาจยืดออกไปได้ถึง 10 นาที ทั้งนี้จะต้องเป็นการร้องขอจากฝ่ายจัดการแข่งขัน โดยในช่วงเวลาพักนี้ทั้งสองทีมจะต้องกลับไปห้องพักและกลับออกมาเมื่อเวลาผ่านไป 7 นาที จากนั้นทั้งสองทีมมียุทธวิธีอบอุ่นร่างกายโดยใช้ลูกบอลในสนามโดยไม่ใช้ตาข่ายได้

13. การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสิน

13.1 ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 เท่านั้น ที่สามารถเป่านกหวีดเพื่อหยุดการเล่นลูก

13.2 ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 จะเป่านกหวีดเพื่อแสดงว่าจะอนุญาตหรือปฏิเสธการขอหยุดเล่นของทีมเมื่อลูกตายเท่านั้น

13.3 ถ้าผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดให้สัญญาณสิ้นสุดการเล่นลูก ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องแสดงสัญญาณมือ ดังนี้

13.3.1 ทีมที่จะทำการเสิร์ฟในครั้งต่อไป

13.3.2 ลักษณะการกระทำผิด

13.3.3 ผู้กระทำผิด (ถ้าจำเป็น)

ผู้ตัดสินที่ 2 จะทำสัญญาณมือซ้ำตามผู้ตัดสินที่ 1 ที่ละขั้นตอน

13.4 ถ้าผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดแสดงการกระทำผิด ผู้ตัดสินที่ 2 จะแสดงสัญญาณมือ ดังนี้

13.4.1 ลักษณะการกระทำผิด

13.4.2 ผู้กระทำผิด (ถ้าจำเป็น) จากนั้นให้รอชั่วขณะหนึ่ง

13.4.3 เมื่อผู้ตัดสินที่ 1 ให้สัญญาณทีมที่จะทำการเสิร์ฟ ผู้ตัดสินที่ 2 จึงทำสัญญาณมือตามผู้ตัดสินที่ 1

การดำเนินการช่วงพิธีการก่อนการแข่งขัน

1. การตรวจสอบตาข่าย ผู้ตัดสินที่ 1 และ 2 ต้องทำการตรวจสอบตาข่ายให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้แข่งขันได้โดยผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้วัดความสูงของตาข่าย ส่วนผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ควบคุมดูแล วิธีการวัดความสูงของตาข่ายสามารถทำได้ดังนี้

- 1.1 วัดที่บริเวณกึ่งกลางตาข่าย
- 1.2 วัดที่บริเวณแถบข้างด้านไกล (ด้านผู้ตัดสินที่ 1)
- 1.3 วัดที่บริเวณแถบข้างด้านใกล้ (ด้านผู้ตัดสินที่ 2)

2. การตรวจสอบลูกบอล ผู้ตัดสินที่ 2 เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบลูกบอลสำหรับแข่งขันจำนวน 5 ลูก โดยตรวจสอบขนาด น้ำหนักและแรงดันลมให้ถูกต้องตามกติกาการแข่งขันและพิจารณาเลือกว่าจะใช้ลูกบอลลูกใดร่วมกับผู้ตัดสินที่ 1 หลังจากนั้นผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบลูกบอลที่จะใช้แข่งขันทั้งหมด

3. การเสียง ในการเสียงผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ดำเนินการเสียงที่บริเวณหน้าโต๊ะผู้บันทึก โดยมีผู้ตัดสินที่ 2 และหัวหน้าทีมทั้ง 2 ทีม ร่วมอยู่ด้วย

4. การตรวจสอบอุปกรณ์การแข่งขัน ในช่วงเวลาอบอุ่นร่างกาย ผู้ตัดสินที่ 2 จะเป็นผู้ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็น ได้แก่

- 4.1 ป้ายเปลี่ยนตัวของทั้งสองทีม หมายเลข 1 – 18
- 4.2 ออดสัญญาณที่ม้านั่งผู้ฝึกสอนทั้งสองทีม
- 4.3 ออดสัญญาณที่โต๊ะผู้บันทึก
- 4.4 ป้ายพลิกคะแนนที่โต๊ะผู้บันทึก
- 4.5 ใบส่งตำแหน่งของทั้งสองทีมที่ได้เขียนหรือพิมพ์ชื่อทีมไว้เรียบร้อยแล้ว
- 4.6 ใบบันทึกการแข่งขันพร้อมใบบันทึกสำรองที่กรอรายละเอียดต่างๆ

เรียบร้อยแล้ว

- 4.7 ใบบันทึกการเปลี่ยนตัวผู้เล่นตัวรับอิสระ
- 4.8 นาฬิกาจับเวลาสำหรับผู้บันทึก

การปฏิบัติหน้าที่ก่อนเริ่มการแข่งขันแต่ละเซต

ในขณะที่แข่งขันตั้งแต่เริ่มต้นการแข่งขันจนถึงสิ้นสุดการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 2 มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติหลายประการ ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและประสบการณ์ ดังต่อไปนี้

1. ก่อนเริ่มต้นในเซตที่ 1

1.1 ขณะที่ทีมกำลังอบอุ่นร่างกายในช่วงพิธีการก่อนการแข่งขันผู้ตัดสินที่ 2 ต้องรับใบส่งตำแหน่งของเซตที่ 1 จากผู้ฝึกสอน เพื่อส่งมอบให้กับผู้ชี้ขาด และผู้บันทึกตามลำดับ

1.2 ขณะรับใบส่งตำแหน่ง ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องตรวจสอบว่า

- 1.2.1 ผู้ฝึกสอนได้ลงนามในใบส่งตำแหน่งเรียบร้อยแล้ว
- 1.2.2 ผู้ฝึกสอนได้ใช้ใบส่งตำแหน่งของเขตที่ถูกต้อง
- 1.2.3 หมายเลขผู้เล่นที่ระบุในใบส่งตำแหน่งตรงกันทั้ง 2 ชุด (โดยทั่วไปจะใช้ใบส่งตำแหน่งเซลล์ 2 ชุด เพื่อให้กับผู้ชี้ขาดและผู้บันทึก)
- 1.2.4 ถ้าทีมนั้นมีผู้เล่นตัวรับอิสระ ผู้ฝึกสอนได้ใส่หมายเลขของผู้เล่นตัวรับอิสระลงในใบส่งตำแหน่งของเขตที่ 1

1.3 ก่อนเริ่มต้นเขตที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องตรวจสอบตำแหน่งผู้เล่นในสนามให้ตรงกับใบส่งตำแหน่ง โดยให้เริ่มจากตำแหน่งหลังขวา และนับทวนเข็มนาฬิกาขึ้นไปทีละตำแหน่ง เมื่อตรวจสอบเรียบร้อยแล้วควรนำใบส่งตำแหน่งใส่กระเป๋าทางเกวียนละใบ (ให้ทีมด้านซ้ายอยู่กระเป๋าด้านซ้าย) ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบหากมีกรณีผิดตำแหน่งเกิดขึ้น จากนั้นให้กลิ้งลูกบอลให้กับผู้เสิร์ฟและกลับมายืนอยู่ทางฝ่ายรับต่อไป

1.4 การตรวจสอบตำแหน่งผู้เล่น ควรใช้วิธีการมองผ่านไปทีละตำแหน่ง ไม่ควรใช้วิธีการชี้ไปที่ละตำแหน่ง

1.5 เมื่อส่งลูกบอลให้ผู้เสิร์ฟแล้ว ควรหันไปตรวจสอบกับผู้บันทึกอีกครั้งว่าพร้อมหรือไม่ หากผู้บันทึกแสดงสัญญาณว่าพร้อมโดยชูมือทั้งสองขึ้น ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องแจ้งให้ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบด้วยว่าพร้อม โดยการชูมือทั้งสองขึ้นเช่นกัน

2. ก่อนเริ่มต้นในเขตที่ 2, 3 และ 4

2.1 การหยุดพักระหว่างเขตจะต้องใช้เวลา 3 นาทีเต็ม โดยผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้บันทึกเริ่มจับเวลาเมื่อผู้ตัดสินเป่านกหวีดให้เป็นลูกตาย คะแนนสุดท้ายของเขตที่ผ่านมา จนถึงเมื่อผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดให้ผู้เสิร์ฟในเขตถัดไป ทั้งนี้เมื่อเวลาผ่านไป 2.30 นาที ผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้บันทึกจะต้องให้สัญญาณนกหวีดหรือออกเพื่อให้นักกีฬาลงสนาม

2.2 เมื่อนักกีฬาลงสนามแล้ว จะดำเนินการตรวจสอบตำแหน่ง และอื่นๆ เช่นเดียวกับก่อนเริ่มต้นในเขตที่ 1 (ยกเว้นผู้ตัดสินที่ 2 ไม่ต้องส่งลูกบอลให้ผู้เสิร์ฟ)

2.3 ในการแข่งขันระดับโลกบางรายการที่ฝ่ายจัดการแข่งขันได้ร้องขอในช่วงพักระหว่างเขตที่ 2 กับเขตที่ 3 จะใช้เวลา 10 นาที ซึ่งในช่วงเวลานี้จะมีกิจกรรมต่างๆ คือ

- 2.3.1 นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ทั้งสองทีมให้เข้าไปที่ห้องพักนักกีฬา
- 2.3.2 ผู้ตัดสินทั้งสามคนกลับไปพักที่ห้องพักผู้ตัดสิน
- 2.3.3 ฝ่ายจัดการแข่งขันจะจัดให้มีการแสดงต่างๆ ในสนามแข่งขัน โดยใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที

2.3.4 เมื่อถึงเวลา 7 นาที ให้นักกีฬาอบอุ่นร่างกายที่สนามแข่งขันพร้อมลูกบอลได้ แต่ไม่อนุญาตให้อบอุ่นร่างกายที่ตาข่าย

2.3.5 ผู้ตัดสินที่ 2 รับใบส่งตำแหน่งจากผู้ฝึกสอน

2.3.6 เมื่อหมดเวลา 9.30 นาที ผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้บันทึกจะให้สัญญาณเพื่อให้ นักกีฬาลงสนามเพื่อตรวจสอบตำแหน่ง และดำเนินการขบวนการต่างๆ เช่นเดียวกับการเริ่มต้นเซตที่ 2

3. ก่อนเริ่มต้นในเซตตัดสิน (เซตที่ 5)

3.1 เมื่อจบการแข่งขันเซตที่ 4 และต้องมีการแข่งขันต่อในเซตที่ 5 ผู้ตัดสินที่ 1 จะอนุญาตให้ทีมกลับเข้าไปที่ม้านั่งของทีมตนเอง ไม่ต้องมีการเปลี่ยนแดน ผู้ตัดสินที่ 2 เก็บลูกบอล แข่งขันไว้ 1 ลูก เพื่อไว้ส่งให้ผู้เสิร์ฟ

3.2 ผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 และหัวหน้าทีม (Team Captain) จะต้องทำการเสี่ยง ที่หน้าโต๊ะผู้บันทึก

3.3 เมื่อเสี่ยงเสร็จผู้ตัดสินที่ 1 ต้องแจ้งรายละเอียดต่างๆ กับผู้บันทึก ได้แก่ ทีมใด เป็นฝ่ายเสิร์ฟ และอยู่แดนใด

3.4 ผู้ตัดสินที่ 2 รับใบส่งตำแหน่ง และดำเนินการเช่นเดียวกับการเริ่มต้นในเซต ที่ 1

3.5 เมื่อนักกีฬาลงสนาม ผู้ตัดสินที่ 2 ตรวจสอบตำแหน่งต่างๆ เช่นเดียวกับเซต ที่ 1 และส่งลูกบอลให้ผู้เสิร์ฟ จากนั้นให้เริ่มแข่งขันได้ตามปกติเช่นเดียวกับเซตที่ผ่านมา

การปฏิบัติหน้าที่ในขณะแข่งขัน

1. ขณะที่มีการเสิร์ฟ ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ตำแหน่งของผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องยืนอยู่ทางฝ่ายรับลูกเสิร์ฟให้ห่างจากเสาตาข่ายประมาณ 1 เมตร ถึง 1.5 เมตร

1.2 พยายามสังเกตดูการยืนของฝ่ายรับลูกเสิร์ฟว่ายืนถูกต้องทั้งในแถวเดียวกัน และระหว่างแถวหน้ากับแถวหลังตามใบส่งตำแหน่งหรือไม่ หากนักกีฬายืนผิดตำแหน่งขณะที่มีการเสิร์ฟ ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องให้สัญญาณการทำผิดของฝ่ายรับ เมื่อผู้เสิร์ฟได้เสิร์ฟลูก

1.3 พิจารณาผู้เล่นฝ่ายรับลูกเสิร์ฟทุกคนต้องอยู่ในสนามแข่งขัน ไม่อนุญาตให้ ทำใดท่าหนึ่งออกนอกสนามแข่งขันก่อนการเสิร์ฟ

1.4 การเสิร์ฟจะเริ่มขึ้น เมื่อผู้เสิร์ฟได้ทำการเสิร์ฟลูกแล้ว

1.5 การให้สัญญาณนกหวีดการยืนผิดตำแหน่งของผู้เล่นฝ่ายรับจะทำเมื่อผู้เสิร์ฟ ได้สัมผัสลูกแล้ว

1.6 การให้สัญญาณการยืนผิดตำแหน่ง จะต้องใช้มือข้างเดียวกับฝ่ายรับแสดง สัญญาณ

2. ขณะที่มีการเล่นลูกใกล้ตาข่าย

2.1 ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพยายามปรับตำแหน่งการยืนให้อยู่ทางฝ่ายรับอยู่ ตลอดเวลา โดยการเคลื่อนที่ให้เร็วแต่ไม่รีบร้อนจนเกินไป

2.2 ต้องดูการถูกตาข่ายของผู้เล่นที่ผิดกติกา ผู้ตัดสินที่ 2 พึงระลึกเสมอว่า

2.2.1 การถูกตาข่ายหรือเสาอากาศไม่ถือว่าผิดกติกา นอกจากเป็นการถูกขณะกำลังเล่นลูก (Action of playing the ball)

2.2.2 ต้องพิจารณาว่าผู้เล่นถูกตาข่าย หรือตาข่ายถูกผู้เล่น ถ้าเป็นกรณีหลังคือตาข่ายถูกผู้เล่นจะถือว่าไม่ผิดกติกา

2.2.3 ขณะที่มีการเล่นลูกใกล้กับเสาอากาศด้านผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพยายามก้าวถอยหลังออกมา 2 – 3 ก้าว เพื่อให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และต้องพยายามเคลื่อนสายตาให้ใกล้กับการเล่นลูกบอลและตาข่ายให้มากที่สุด

2.2.4 ขณะที่มีการเล่นลูกใกล้กับผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องพยายามเคลื่อนที่ให้เข้าใกล้เส้นข้างที่สุด ทั้งนี้ถ้าเกิดกรณีดังกล่าว และถ้านวมหุ้มเสามีขนาดใหญ่อาจเป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นได้ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องไม่เข้าไปในสนามเป็นอันขาด

2.2.5 พิจารณาการล้ำเส้นแบ่งแดน ตามกติกากการแข่งขันเส้นแบ่งแดนอนุญาตให้เท้าหรือมือล้ำเส้นแบ่งแดนเข้าไปในแดนคู่ต่อสู้ได้ แต่ต้องไม่เป็นการล้ำทั้งเท้าหรือทั้งมือ

2.3 ขณะที่มีการรุกในระยะที่ห่างจากด้านผู้ตัดสินที่ 2 หากเป็นไปได้ควรตรวจสอบดูผู้รูก่อน จากนั้น จึงเปลี่ยนสายตามาดูที่ฝ่ายรับ ทั้งนี้จะทำให้มองเห็นมุมการเคลื่อนที่ของลูกบอลได้อย่างชัดเจนว่าลูกนั้นได้ข้ามตาข่ายผ่านแนวเสาอากาศหรือไม่ ในกรณีที่ฝ่ายรับไม่ได้ทำการสกัดกั้น ไม่จำเป็นต้องดูว่ามีการถูกตาข่ายหรือไม่ ในขณะที่มีการเล่นลูกสิ่งที่ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องคอยตรวจสอบคือการทำผิดกติกาเกี่ยวกับ

2.3.1 การถูกตาข่าย

2.3.2 การล้ำเส้นแบ่งแดน

2.3.3 การสกัดกั้นที่ผิดกติกาของผู้เล่นแดนหลังและผู้เล่นตัวรับอิสระ

2.3.4 ลูกบอลถูกพื้น หรือสิ่งกีดขวางในขณะที่ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถอยู่ในตำแหน่งที่จะมองเห็นได้อย่างชัดเจน

2.4 สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้ตัดสินที่ 2 คือการปรับหาตำแหน่งการยืนขณะปฏิบัติหน้าที่ให้ได้เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้จะต้องพยายามอ่านและศึกษารูปแบบการเล่น และต้องมั่นใจว่าตำแหน่งที่ยืนอยู่นั้นเป็นตำแหน่งที่สามารถมองเห็นและสามารถพิจารณาตัดสินได้ดีที่สุด

3. ขณะที่มีการสกัดกั้น ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ในขณะที่มีการสกัดกั้นที่บริเวณตาข่าย ผู้ตัดสินที่ 2 ควรตรวจสอบสิ่งที่ความผิดอาจจะเกิดขึ้นตามลำดับ ดังนี้ (Klas Heijdenberg. 2001:20)

รายการที่	ลักษณะการกระทำ	บริเวณที่ผู้ตัดสินที่ 2 ควรตรวจสอบ
1	การเคลื่อนที่	เส้นแบ่งแดนและส่วนล่างของตาข่าย
2	การเริ่มกระโดด	เส้นแบ่งแดนและส่วนล่างของตาข่าย
3	ขณะกำลังลอยตัวขึ้น	ส่วนล่างของตาข่าย
4	ขณะกำลังสกัดกั้น	ส่วนบนของตาข่าย
5	ขณะกำลังลงสู่พื้น	ส่วนล่างของตาข่าย
6	เมื่อลงสู่พื้นและกำลังหมุนตัว	ส่วนล่างของตาข่ายและเส้นแบ่งแดน

ในรายการที่ 5 และ 6 ให้รวมทั้งฝ่ายรับและฝ่ายรุกด้วย ทั้งนี้เพราะในขณะนั้นผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องมองตามลูกว่าอยู่ที่ใด

3.2 จะต้องพยายามดูที่บริเวณเส้นแบ่งแดนจนกว่าผู้เล่นจะออกจากบริเวณนั้นแล้ว

3.3 จะต้องระลึกเสมอว่า ขณะที่ผู้เล่นลงสู่พื้นและพยายามทรงตัวการถูกตาข่ายในช่วงนี้ไม่ควรเป่านกหวีด

3.4 ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพยายามเอาใจใส่ในหน้าที่ และหลีกเลี่ยงการตามเกมจนเกินความจำเป็น

3.5 ดูการสกัดกั้นที่ผิดระเบียบของผู้เล่นแดนหลัง และผู้เล่นตัวรับอิสระที่เข้าสกัดกั้นและพยายามสกัดกั้น

การประสานงานกับผู้ตัดสินที่ 1

ในปัจจุบันการเล่นวอลเลย์บอลได้พัฒนารูปแบบไปอย่างมากทำให้ลูกบอลมีความเร็วและความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การร่วมมือประสานงานกันระหว่างผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เหตุผลที่ว่า ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถติดตามการเล่นได้ทุกลักษณะ ทั้งในสนามและนอกสนามแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการเล่นลูก ดังนั้นหน้าที่หลักของผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพิจารณาตรวจสอบสิ่งต่างๆ ทั้งในขณะกำลังเล่นลูกหรือไม่ได้อยู่ในขณะเล่นลูก ทั้งนี้ จะต้องมีการประสานงานกันอย่างดีกับผู้ตัดสินที่ 1 คือ

1. การรุกที่ผิดระเบียบของผู้เล่นแดนหลัง

ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องไม่ให้สัญญาณการรุกที่ผิดระเบียบของผู้เล่นแดนหลัง แต่ผู้ตัดสินที่ 1 เท่านั้นที่มีหน้าที่ให้สัญญาณการทำผิดนั้น โดยต้องมั่นใจว่า

1.1 ผู้เล่นนั้นเป็นผู้เล่นแดนหลังอย่างแท้จริง

1.2 การกระโดดนั้นทำในแดนหน้าหรือแนวที่ต่อออกไป

1.3 ลูกบอลขณะที่มีการรูกนั้นอยู่สูงกว่าระดับความสูงของตาข่าย

1.4 ลูกบอลได้ผ่านแนวตาข่ายโดยสมบูรณ์หรือได้ถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม

2. การรุกที่ผิดระเบียบของผู้เล่นตัวรับอิสระเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ตัดสินที่ 1

3. การสกัดกั้นที่ผิดระเบียบ

ผู้ตัดสินที่ 2 มีหน้าที่ให้สัญญาณการทำผิดนี้ เมื่อผู้เล่นแดนหลังทำการสกัดกั้นที่ผิดระเบียบ หรือผู้เล่นตัวรับอิสระทำการสกัดกั้นหรือพยายามทำการสกัดกั้น ทั้งนี้ต้องมั่นใจว่า

3.1 ผู้เล่นนั้นเป็นผู้เล่นแดนหลังอย่างแท้จริง

3.2 การถูกลูกนั้นเป็นลักษณะของการสกัดกั้น

3.3 ผู้เล่นนั้นเข้าร่วมในกลุ่มของการสกัดกั้นอย่างสมบูรณ์

3.4 ผู้เล่นตัวรับอิสระได้สกัดกั้นหรือพยายามทำการสกัดกั้น

4. กรณีที่ตัวเซตเป็นผู้เล่นแดนหลัง และทำการสกัดกั้นขณะที่ฝ่ายตรงข้ามทำการรุกโดยตรงจากการรับลูกเสิร์ฟและตัวเซตขึ้นทำการสกัดกั้น ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องให้สัญญาณการทำผิดระเบียบนี้

5. เมื่อมีการทำผิดมารยาทโดยที่ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถเห็นได้ เนื่องจากในบางครั้งผู้ตัดสินที่ 2 สามารถสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของทีมได้ดีกว่าผู้ตัดสินที่ 1 หากพิจารณาเห็นว่าสมาชิกของทีมแสดงการผิดมารยาท ผู้ตัดสินที่ 2 ควรแจ้งให้ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบทันทีเมื่อลูกตาย ทั้งนี้อาจจะเดินไปที่ผู้ตัดสินที่ 1 เพื่อชี้แจงสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นได้

6. การใช้สัญญาณช่วยเหลือผู้ตัดสินที่ 1 ในบางครั้งผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถมองเห็นการทำผิดได้อย่างชัดเจน ผู้ตัดสินที่ 2 สามารถให้สัญญาณช่วยเหลือได้ที่บริเวณหน้าออก ทั้งนี้เป็นการแสดงชั่วคราวเท่านั้น อย่าใช้วิธีการแสดงสัญญาณแบบเน้นย้ำ

7. กรณีที่มีการยื่นผิดตำแหน่งของฝ่ายรับลูกเสิร์ฟ ทันทีที่ผู้ตัดสินที่ 2 ให้สัญญาณการยื่นผิดตำแหน่งของฝ่ายรับลูกเสิร์ฟ จะต้องแสดงสัญญาณ ดังนี้

7.1 เป่านกหวีดเพื่อแจ้งให้ทราบว่ามีการทำผิด

7.2 แสดงสัญญาณการยื่นผิดตำแหน่งด้วยมือด้านเดียวกับทีมที่ทำผิด

7.3 ให้ระบุว่าผู้เล่นตำแหน่งใด กับตำแหน่งใดที่ทำผิด

7.4 หากมีการสงสัยจากผู้เล่น ให้ผู้ตัดสินที่ 2 หยิบใบส่งตำแหน่งขึ้นมาแล้วระบุให้หัวหน้าทีมทราบ

7.5 หากมีความจำเป็นต้องชี้ให้ผู้ตัดสินที่ 2 เดินเข้าไปในสนามและชี้ว่าเกิดเหตุผิดพลาดเพราะอะไร

8. แจ้งจำนวนการขอเปลี่ยนคนที่ 5 และ 6 ขอเวลานอกครั้งที่ 2 ของแต่ละทีมในแต่ละเซตให้ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ฝึกสอนของทีมที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

9. ถ้าหัวหน้าทีม (Game captain) ถูกเปลี่ยนตัวออก ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องถามผู้ฝึกสอนหรือหัวหน้าทีมว่าจะแต่งตั้งให้ใครเป็นหัวหน้าทีมแทน และต้องแจ้งให้ผู้ตัดสินที่ 1 ได้ทราบ

10. ในกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 1 ขอความเห็น หรือไม่มั่นใจว่าลูกนั้นถูกมือผู้สกัดกั้นหรือไม่ ผู้ตัดสินที่ 2 ควรใช้วิธีการเดินไปทางแดนของฝ่ายที่จะรับลูกเสิร์ฟครั้งต่อไป ลักษณะเช่นนี้ผู้ตัดสินที่ 1 จะรู้ได้ทันทีว่าฝ่ายใดจะชนะการเล่นลูกครั้งนั้น

การประสานงานกับผู้บันทึก

1. เมื่อมีการลงโทษการผิดมารยาท

ในกรณีที่ผู้ตัดสินที่ 1 ได้พิจารณาลงโทษทีมใดทีมหนึ่ง ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่า

1.1 ลงโทษใคร ผู้เล่นหมายเลขใด ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ทีมจะต้องรู้ว่าเป็นใคร เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เทรนเนอร์ (ผู้ฝึก) หรือแพทย์ประจำทีม

1.2 ลงโทษระดับใด เช่น ลงโทษ (ใบเหลือง) หรือให้ออกจากการแข่งขันในเซตนั้น (ใบแดง) หรือตัดสิทธิ์ออกจากการแข่งขันตลอดนัดนั้น (ใบเหลือง+ใบแดง)

1.3 ผู้บันทึกได้บันทึกการลงโทษในใบบันทึกเรียบร้อยแล้ว เมื่อผู้ตัดสินที่ 1 ได้แสดงบัตรเพื่อลงโทษแก่ทีม ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องมั่นใจว่าเป็นการลงโทษสมาชิกของทีมใด หมายเลขใด หรือเจ้าหน้าที่คนใด ถ้าผู้ตัดสินที่ 2 ยังไม่มั่นใจว่าเป็นใคร เขาสามารถเดินไปขอคำชี้แจงที่ชัดเจนจากผู้ตัดสินที่ 1 ได้ จากนั้น ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องไปแจ้งแก่ผู้บันทึกเพื่อบันทึกผลการลงโทษ ทั้งนี้จะต้องทำโดยไม่ล่าช้า และผู้ตัดสินที่ 2 ควรตรวจสอบการบันทึกของผู้บันทึกอีกครั้งว่าได้มีการบันทึกอย่างถูกต้อง

1.4 ถ้าเป็นการลงโทษการผิดมารยาท (ใบเหลือง) จะต้องมั่นใจว่าผู้บันทึกได้เพิ่มคะแนนให้กับฝ่ายตรงข้ามอีก 1 คะแนนแล้ว

2. เมื่อมีการเตือน หรือลงโทษถ่วงเวลา ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องมั่นใจว่าเป็นการเตือนหรือลงโทษทีมใดและต้องตรวจสอบกับผู้บันทึกทุกครั้ง ถ้าเป็นการลงโทษถ่วงเวลาทุกครั้งจะต้องมีการเพิ่มคะแนนให้กับฝ่ายตรงข้าม 1 คะแนน

3. เมื่อมีการขอเปลี่ยนตัว ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องพยายามใส่ใจและระลึกเสมอว่า ขบวนการขอเปลี่ยนตัวเป็นสิ่งสำคัญที่สุดหากมีการผิดพลาดเกิดขึ้นอาจเป็นสาเหตุใหญ่ที่ต้องมีการแข่งขันกันใหม่ก็ได้ ดังนั้น ผู้ตัดสินที่ 2 จึงควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ควรรู้ว่าจะมีการขอเปลี่ยนตัวโดยทีมใด โดยทั่วๆ ไปแล้วทีมที่เสียการเล่นลูก 3 – 4 ครั้งติดต่อกัน หรือมีคะแนนตามคู่ต่อสู้หรือในโอกาสเพื่อต้องการทำคะแนนในช่วงสำคัญๆ จะเป็นทีมที่ขอเปลี่ยนตัว ผู้ตัดสินที่ 2 พึงพยายามสังเกตโดยการชำเลื่องดูทีมดังกล่าว ขณะที่ลูกถูกต่ายเกิดขึ้น

3.2 ต้องตรวจสอบว่าทีมใดเป็นผู้ขอ เมื่อมีออกสัญญาณดังขึ้น ผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องตรวจสอบในสิ่งต่างๆ คือ

3.2.1 ผู้ที่ขออนุญาตนั้น เป็นผู้มีสิทธิ์ตามกติกาหรือไม่ (ผู้ฝึกสอนหรือหัวหน้าทีมในสนามเท่านั้น)

3.2.2 ผู้ขออนุญาตได้ทำสัญญาณมือถูกต้องหรือไม่

3.3 การขออนุญาตนั้นสามารถทำได้หรือไม่ โดยจะต้องรู้ว่า

3.3.1 ทีมนั้นได้ขอเปลี่ยนตัวแล้วกี่คน

3.3.2 ผู้เล่นที่จะขอเปลี่ยนตัว พร้อมทั้งจะเข้าสนามโดยยืนอยู่ใกล้กับเขตเปลี่ยนตัว พร้อมป้ายเปลี่ยนตัวที่ถูกต้อง

3.3.3 ต้องทำการก่อนการเป่านกหวีดให้สัญญาณเสร็จ

3.4 ถ้ามีการขออนุญาตเปลี่ยนตัว และได้พิจารณาว่าถูกต้องตามข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดพร้อมแสดงสัญญาณมือ แต่ถ้าพิจารณาแล้วไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดดังกล่าว ทีมนั้นจะต้องถูกปฏิเสธการขอเพราะเป็นการขออนุญาตที่ผิดระเบียบถ้ามีการขออนุญาตที่ผิดระเบียบครั้งแรกของทีมใดในนัดนั้น และไม่มีผลต่อการเล่น หรือไม่ทำให้เกิดการล่าช้าเกิดขึ้น ผู้ตัดสินเพียงแต่ปฏิเสธการขออนุญาตนั้น โดยไม่ต้องมีการลงโทษใดๆ แต่ถ้าการขออนุญาตนั้นเป็นเหตุให้เกิดการล่าช้า ทีมนั้นจะต้องถูกลงโทษถ่วงเวลาถ้าการขออนุญาตนั้นผิดระเบียบ แต่ผู้ตัดสินได้เป่านกหวีดและแสดงสัญญาณมือแล้วก็ให้ถือเสมือนว่าทีมนั้นทำให้การเล่นต้องล่าช้า ทีมจะถูกลงโทษถ่วงเวลาทันทีเช่นกัน

ลำดับขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อมีการขอเปลี่ยนตัว

1. การเปลี่ยนตัวจะต้องทำในเขตเปลี่ยนตัว การเปลี่ยนตัวจะใช้เวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อบันทึกการเปลี่ยนตัวผู้เล่นในใบบันทึกเท่านั้น และอนุญาตให้ผู้เล่นออกและเข้าสนาม
2. การขอเปลี่ยนตัวคือ การที่ผู้เล่นสำรองเข้าไปในเขตเปลี่ยนตัว พร้อมทั้งจะเล่นขณะที่มีการหยุดการเล่น ผู้ฝึกสอนไม่จำเป็นต้องแสดงสัญญาณมือ ยกเว้นการขอเปลี่ยนตัวในกรณีบาดเจ็บหรือก่อนเริ่มต้นเขต
3. ถ้าผู้เล่นเข้าไปในเขตเปลี่ยนตัวแล้ว แต่ไม่ขอเปลี่ยนตัว ทีมจะถูกทำโทษถ่วงเวลา

4. การขอเปลี่ยนตัว จะรับทราบโดยสัญญาณออกจากผู้บันทึก หรือสัญญาณนกหวีดจากผู้ตัดสินที่ 2 ผู้ตัดสินที่ 2 จะเป็นผู้อนุญาตการเปลี่ยนตัวนั้น

สำหรับการแข่งขันระดับโลกของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ และการแข่งขันอย่างเป็นทางการ ให้ใช้ป้ายเปลี่ยนตัวเพื่ออำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนตัว

5. ถ้าทีมต้องการขอเปลี่ยนตัวพร้อมกันมากกว่า 1 คน ผู้เล่นที่จะเปลี่ยนตัวต้องเข้าเขตเปลี่ยนตัวพร้อมกัน เพื่อให้เห็นว่าเป็นการขอในเวลาเดียวกัน ในกรณีนี้การเปลี่ยนตัวจะทำได้เป็นคู่ๆ ถ้ามีผู้เล่นคนใดที่ขอเปลี่ยนตัวผิดกติกา ผู้เล่นคนนั้นจะต้องถูกระงับการขอเปลี่ยนตัว และต้องถูกทำโทษถ่วงเวลา

เทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1

ในการทำหน้าที่ผู้ตัดสินรายการต่างๆ ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับผู้ตัดสิน ดังนั้น ผู้ตัดสินทุกคนจะต้องเตรียมตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้พร้อมสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ตัดสินจะต้องเข้าใจ และเห็นความสำคัญถึงการแสดงความสามารถของนักกีฬาในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลสมัยใหม่อย่างแท้จริง

ผู้ตัดสินจะต้องละเว้นจากความคิดว่า การทำหน้าที่ตัดสินนั้นเป็นเพียงการควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยการใช้กติกาการแข่งขันเป็นเครื่องพิจารณาทั้งหมด แต่ในทางกลับกันผู้ตัดสินไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ได้เหมือนเครื่องจักรที่จะประยุกต์กติกาส่งการแข่งขันได้อย่างอัตโนมัติให้เป็นแบบอย่างเดียวกันตลอดเวลาการแข่งขัน ผู้ตัดสินจึงไม่ควรปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะตำรวจที่คอยจับความผิดของนักกีฬาอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้ตัดสินจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเชี่ยวชาญเป็นมิตรต่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด

ผู้ตัดสินจะต้องไม่ใช้การคาดคะเนเป็นเครื่องพิจารณาตัดสิน แต่จะต้องคงไว้บนพื้นฐานแห่งความจริงโดยจะพิจารณาตัดสินเฉพาะสิ่งที่เป็นความผิดที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงเท่านั้น ปัจจุบันสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติพยายามมุ่งเน้นถึงการแสดงออกซึ่งความสามารถทางทักษะของนักกีฬาที่แสดงถึงความสามารถเป็นเลิศต่อผู้ชม สื่อมวลชน ทั้งนี้เพราะผู้ชมที่เข้าชมการแข่งขันไม่อยากจะฟังแต่เสียงดังของนกหวีดตลอดเวลา แต่ต้องการชมการแสดงความสามารถของนักกีฬาแต่ละคน และแต่ละทีมแข่งขันกันเพื่อชัยชนะในการเล่นลูกแต่ละครั้ง ผู้ตัดสินที่จะต้องช่วยให้การแข่งขันคงไว้บนพื้นฐานที่ดีและถูกต้อง แต่ผู้ตัดสินที่พยายามขัดขวางการแสดงความสามารถของนักกีฬาและทำลายบรรยากาศแห่งการชมกีฬาของผู้ชมจึงเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับหลักการของกีฬาวอลเลย์บอลสมัยใหม่อย่างแท้จริง

ในระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินจะต้องสามารถแยกแยะการแสดงออกซึ่งความรู้สึกต่อการแข่งขัน กับการแสดงออกถึงความไม่มีน้ำใจนักกีฬา โดยไม่ควรทำโทษนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่เมื่อแสดงความดีใจต่อความสามารถของเพื่อนร่วมทีม แต่ในทางกลับกันการแสดงออกที่ไม่ถูกต้องต่อคู่ต่อสู้หรือคัดค้านคำตัดสินของผู้ตัดสินจะต้องได้รับการลงโทษอย่างเคร่งครัด ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1 เป็นไปอย่างถูกต้องตามกติกาส่งการแข่งขัน และแนวปฏิบัติของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ผู้ตัดสินที่ 1 จึงควรศึกษาและทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ดังนี้คือ

กติกาส่งการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินที่ 1 (ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ และทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. 2544: 39 – 40)

1. ตำแหน่ง ผู้ตัดสินที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่โดยยืนหรือนั่งที่ปลายสุดด้านหนึ่งของตาข่าย ระดับสายตาต้องอยู่สูงกว่าขอบบนสุดของตาข่ายประมาณ 50 เซนติเมตร

2. อำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1

2.1 ควบคุมการแข่งขันตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการแข่งขัน มีอำนาจเหมือนเจ้าหน้าที่และผู้ร่วมทีมทั้ง 2 ทีม ระหว่างการแข่งขันการตัดสินของผู้ตัดสินที่ 1 ถือเป็นสิ้นสุด มีอำนาจกลับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่ทุกคน มีอำนาจเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่ ซึ่งเห็นว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมได้

2.2 ต้องควบคุมการทำงานของลูกส่งลูกบอลและผู้เซตพื้น

2.3 มีอำนาจตัดสินใจทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน รวมถึงเรื่องที่ไม่ได้ระบุไว้

ในกติกา

2.4 ต้องไม่ยอมให้มีการโต้แย้งใดๆ ในการตัดสิน อย่างไรก็ตามถ้าหัวหน้าทีมในสนามขอคำชี้แจง ผู้ตัดสินที่ 1 จะให้คำอธิบายการนำกติกามาใช้หรือตีความกติกา ซึ่งนำมาใช้ในการตัดสินนั้น ถ้าหัวหน้าทีมในสนามไม่เห็นด้วยกับคำอธิบายของผู้ตัดสินที่ 1 และต้องการสงวนสิทธิ์ยื่นหนังสือประท้วงเหตุการณ์นั้นอย่างเป็นทางการ เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันหัวหน้าทีมในสนามต้องขอสงวนสิทธิ์ทันที และผู้ตัดสินที่ 1 ต้องยินยอมรับการประท้วงนั้น

2.5 ต้องรับผิดชอบการตัดสินใจก่อนหรือระหว่างการแข่งขันว่า พื้นที่เล่นลูก อุปกรณ์ และสภาพใดๆ พร้อมทำการแข่งขันได้

3. ความรับผิดชอบของผู้ตัดสินที่ 1

3.1 ก่อนการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องตรวจสอบสภาพสนามแข่งขัน ลูกบอล และอุปกรณ์อื่นๆ รวมทั้งทำการเสี่ยงร่วมกับผู้ตัดสินที่ 2 และหัวหน้าทีมทั้ง 2 ทีม ตลอดจนควบคุมการอบอุ่นร่างกายของทีม

3.2 ระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 1 มีอำนาจในการเตือน ทำโทษ การผิดมารยาทและการถ่วงเวลา การตัดสินเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการผิดกติกาของผู้เล่นตำแหน่งของฝ่ายเสิร์ฟ รวมทั้งการก้ำกั้ว การทำผิดกติกาในการเล่นลูก การผิดกติกาเหนือตาข่ายและส่วนที่สูงขึ้นไปของตาข่าย การรุกรุกที่ตัวรับอิสระส่งมาให้โดยใช้นิ้วมือเซตลูกด้วยมือบนในขณะที่ตัวรับอิสระอยู่ในแดนหน้าตลอดจนลูกข้ามแนวใต้ตาข่าย

3.3 เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันต้องตรวจสอบ และลงนามในใบบันทึกการแข่งขัน

การดำเนินการช่วงพิธีการก่อนการแข่งขัน

ในการปฏิบัติหน้าที่ก่อนเริ่มการแข่งขัน เป็นสิ่งที่ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องพึงระมัดระวัง ทั้งนี้เพราะผู้ตัดสินส่วนมากคิดว่าในช่วงนี้ไม่มีความสำคัญอะไรที่จะต้องปฏิบัติ แต่ในทางตรงข้าม ในช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องใช้ให้เกิดประโยชน์เกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ให้มากที่สุด เพื่อให้การดำเนินการแข่งขันเป็นไปด้วยความราบรื่น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบอุปกรณ์ ก่อนเริ่มเวลาในช่วงพิธีการก่อนการแข่งขัน เมื่อผู้ตัดสินเข้าถึงสนามแข่งขันและได้ทักทายกับผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น ผู้บันทึก ผู้ช่วยบันทึก ผู้ประกาศ รวมทั้งผู้ฝึกสอนของทั้งสองทีมเรียบร้อยแล้ว ควรดำเนินการตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็น เช่น ลูกบอล ผู้ตัดสินที่ 1 จะร่วมพิจารณาคัดเลือกลูกบอลที่จะใช้แข่งขัน 5 ลูก ที่มีขนาดต่างๆ ใกล้เคียงกันที่สุดได้แก่ น้ำหนัก เส้นรอบวง รวมถึงแรงดันลมของลูกบอล

2. การตรวจสอบตาข่าย ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้คอยควบคุมการวัดตาข่ายของผู้ตัดสินที่ 2 ตลอดจนพิจารณาถึงความตึงของตาข่าย ตำแหน่งของแถบข้างและอื่นๆ โดยทำอย่างรวดเร็วที่สุด

3. การเสี่ยง ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ดำเนินการเสี่ยงที่บริเวณหน้าโต๊ะบันทึก โดยมีผู้ตัดสินที่ 2 และหัวหน้าทีมร่วมอยู่ด้วย ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้แจ้งผลจากการเสี่ยงให้ผู้บันทึกทราบ โดยทั่วๆ

ไป จะต้องบอกให้ชัดเจนว่า “ทีมอะไร เป็นฝ่ายเลิฟที่เด่นใด” หลักทั่วไปในการดำเนินการเสี่ยงควรปฏิบัติ ดังนี้

- 3.1 ถามหัวหน้าทีมทั้งสองทีมว่าจะอบอุ่นร่างกายที่ด้ายพร้อมกันหรือแยกกัน
- 3.2 ระบุเหรียญเสี่ยงให้แต่ละทีม (อย่าให้แต่ละทีมเลือกเอง)
- 3.3 ให้ผู้ชนะการเสี่ยงได้เลือกก่อน จากนั้นจึงให้ผู้แพ้การเสี่ยงได้เลือกส่วนที่เหลือ
- 3.4 ให้หัวหน้าทีมทั้งสองทีมลงชื่อในใบบันทึก
- 3.5 ให้ผู้ฝึกสอนทั้งสองทีมลงชื่อในใบบันทึก

4. การอบอุ่นร่างกาย ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ให้สัญญาณนกหวีดเพื่อเริ่มและหมดเวลาอบอุ่นร่างกาย โดยทุกๆ ไปก่อนหมดเวลาอบอุ่นร่างกาย 1 นาที ผู้ตัดสินที่ 1 จะแจ้งให้ผู้ฝึกสอนที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่าจะเหลือเวลาอีก 1 นาที เพื่อให้ทีมได้เตรียมการด้านต่างๆ ที่จำเป็นหรืออาจจะเปลี่ยนรูปแบบของการอบอุ่นร่างกาย ถ้าทีมอบอุ่นร่างกายพร้อมกัน จะต้องคอยควบคุมเกี่ยวกับมารยาทของนักกีฬาขณะอบอุ่นร่างกายด้วย ทั้งนี้เพราะลูกบอลอาจไปบริเวณที่ฝ่ายตรงข้ามยืนอยู่ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้การแข่งขันไม่ราบรื่น

4.1 ขณะที่มีการอบอุ่นร่างกายในช่วงพิธีการก่อนการแข่งขัน เมื่อผู้ตัดสินที่ 2 รับใบส่งตำแหน่งของเซตที่ 1 จากผู้ฝึกสอน และได้ส่งมอบให้กับผู้ชี้ขาด และผู้บันทึกตามลำดับแล้ว เมื่อผู้บันทึกได้บันทึกตำแหน่งผู้เล่นเริ่มเล่น และได้ส่งมอบใบส่งตำแหน่งให้กับผู้ตัดสินที่ 2 แล้ว ในช่วงนี้ผู้ตัดสินที่ 1 ควรศึกษาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการวางตัวผู้เล่นของทั้งสองทีม ข้อมูลที่ควรทราบคือ

- 4.1.1 การวางตำแหน่งตัวเซตอยู่ตำแหน่งใด ตัวเซตอยู่คู่กับผู้เล่นหมายเลขใด (เป็นการวางตัวให้อยู่ตรงข้ามกับผู้เล่นอื่น)
- 4.1.2 ผู้เล่นตัวรุกหลัก (ตัวที่รุกได้เด่นที่สุด) อยู่ตรงข้ามกับหมายเลขใด
- 4.1.3 ทีมที่จะเลิฟก่อน ใช้ผู้เล่นหมายเลขใดเป็นผู้เลิฟ
- 4.1.4 ทีมนั้นมีผู้เล่นตัวรับอิสระที่จะเปลี่ยนเข้าเล่นหรือไม่

4.2 ช่วงหมดเวลาอบอุ่นร่างกาย ก่อนหมดเวลาอบอุ่นร่างกายประมาณ 1 นาที ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 ควรเรียกให้เจ้าหน้าที่เช็ดพื้นปกติ 6 คน (พร้อมไม้เช็ดพื้น) มาเตรียมพร้อมที่ด้านหน้าโต๊ะผู้บันทึก (ควรนั่งลง) เมื่อผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีดหมดเวลาอบอุ่นร่างกายให้เจ้าหน้าที่เช็ดพื้น ปกติทำการเช็ดพื้นสนาม 1 รอบ (ควรทำให้เร็วที่สุด) เพื่อไม่ให้เกิดการล่าช้าต่อเวลาเริ่มแข่งขัน

5. การขออนุญาตต่อผู้ชี้ขาด ในการแข่งขันที่เป็นระดับนานาชาติ หรือการแข่งขันที่เป็นทางการ ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 จะต้องขออนุญาตต่อผู้ชี้ขาดเพื่อเริ่มทำการแข่งขัน โดยจะทำในช่วงอบอุ่นร่างกายเสร็จ และเป็นเวลาที่เจ้าหน้าที่เช็ดพื้นปกติ 6 คน กำลังเช็ดพื้นเพื่อรายงานความพร้อมด้านต่างๆ ให้ผู้ชี้ขาดรับทราบ

6. การแนะนำผู้ตัดสิน ก่อนที่จะมีการแนะนำผู้ตัดสินจะมีดนตรีบรรเลงประมาณ 5 วินาที ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 เดินลงสนามโดยยืนที่กลางสนาม หันหน้าเข้าหาโต๊ะผู้บันทึก ผู้

ตัดสินที่ 1 จะอยู่ทางขวามือ ผู้ตัดสินที่ 2 อยู่ทางซ้ายมือของผู้ตัดสินที่ 1 โดยอยู่คนละด้านของตาข่าย ในขณะที่กำลังมีการแนะนำผู้ตัดสินนั้น ผู้ตัดสินทั้งสองคนควรรยืนอยู่ในท่าที่สง่า เมื่อมีการแนะนำผู้ตัดสินคนใด ควรมีการแสดงตัวที่สุภาพตามขนบธรรมเนียม เช่น การโค้ง หรือยกมือไหว้ เมื่อแนะนำเสร็จควรจับมือกันหรือแสดงการเคารพซึ่งกันและกัน

7. การแนะนำนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ ขณะที่ผู้ตัดสินนั่งหรือยืนอยู่บนเก้าอี้ผู้ตัดสินควรปฏิบัติดังนี้

7.1 ไม่ควรนั่งลักษณะการกอดอกซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่น่าดู ควรนั่งในท่าที่สง่า

7.2 การยืน ไม่ควรยืนพิงขาข้างหนึ่ง ควรยืนในท่าที่สง่า น่าดู อาจใช้วิธีการสังเกตตนเองที่หน้ากระจกเงา

7.3 ขณะแนะนำนักกีฬา ควรดูนักกีฬาแต่ละคนที่ลงสนาม เพื่อการติดตามนักกีฬาอย่างใกล้ชิด

7.4 ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องตรวจสอบตำแหน่งผู้เล่นในสนามทั้งสองทีมและส่งลูกบอลให้ผู้เสิร์ฟ พร้อมทั้งแสดงสัญญาณมือว่าพร้อม ผู้ตัดสินที่ 1 จะเป่านกหวีดอนุญาตให้ผู้เสิร์ฟให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้ในกำหนดการแข่งขัน หรือตามที่ทางฝ่ายจัดการแข่งขันกำหนด

การปฏิบัติหน้าที่ในขณะแข่งขัน

1. ก่อนให้สัญญาณนกหวีดเพื่อเสิร์ฟ

ผู้ตัดสินที่ 1 เป็นผู้ให้สัญญาณนกหวีดเพื่ออนุญาตให้ผู้เสิร์ฟ ทุกครั้งก่อนที่จะอนุญาตให้ผู้เสิร์ฟ ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพิจารณาให้รอบคอบถึงความพร้อมต่างๆ ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้เสิร์ฟพร้อมอยู่ในเขตเสิร์ฟ

1.2 ฝ่ายรับทุกคนพร้อมอยู่ในสนามทั้ง 6 คน

1.3 ฝ่ายเสิร์ฟพร้อมในสนามเล่นทั้ง 5 คน (ยกเว้นผู้เสิร์ฟ)

1.4 ผู้เสิร์ฟถือลูกบอลอยู่ในเขตเสิร์ฟ

ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ ผู้ตัดสินที่ 1 ควรพิจารณาให้รวดเร็วและรอบคอบตามลำดับ จากนั้นจึงให้สัญญาณนกหวีดอนุญาตให้ผู้เสิร์ฟ

2. ขณะที่มีการเสิร์ฟ

ในขณะที่เสิร์ฟ ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องสำรวจสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

2.1 ผู้เสิร์ฟได้ปฏิบัติถูกต้องเกี่ยวกับการเสิร์ฟ

2.1.1 ขณะเสิร์ฟหรือขณะเริ่มกระโดดเพื่อเสิร์ฟ ผู้เสิร์ฟจะต้องอยู่ในเขตเสิร์ฟ แต่สามารถเริ่มวิ่งจากนอกเขตเสิร์ฟได้

2.1.2 ได้โยนลูกบอลอย่างถูกต้อง

2.1.3 ต้องไม่อนุญาตให้มีความพยายามเสิร์ฟ

2.1.4 ได้เสิร์ฟลูกภายใน 8 วินาทีหลังจากผู้ตัดสินที่ 1 ได้ให้สัญญาณนกหวีด

2.1.5 ขณะเสิร์ฟลูกบอลสามารถสัมผัสผ้าตาข่ายได้

2.2 ผู้เล่นฝ่ายเสิร์ฟ

2.2.1 ผู้เล่นฝ่ายเสิร์ฟทุกคน (ยกเว้นผู้เสิร์ฟ) จะต้องอยู่ในสนามแข่งขันใน

แดนของตนเอง

2.2.2 ขณะเสิร์ฟผู้เล่นทุกคนอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

2.2.3 ขณะเสิร์ฟผู้เล่นฝ่ายเสิร์ฟจะต้องไม่ทำการกำบังทิศทางการมองเห็นของ

ผู้เล่นฝ่ายรับ

2.2.4 ลูกบอลจะต้องข้ามไปยังฝ่ายตรงข้ามโดยตรง โดยไม่ถูกผู้เล่นฝ่ายเสิร์ฟ และได้ข้ามไปในแนวข้ามตาข่ายอย่างถูกต้อง

2.3 ผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบ ในขณะที่เสิร์ฟจะต้องดูผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

2.3.1 ขณะที่ผู้เสิร์ฟกำลังเสิร์ฟลูกบอล ให้ดูผู้กำกับเส้นตำแหน่งที่ 2 หรือตำแหน่งที่ 4 แล้วแต่กรณี โดยดูว่ามีการเหยียบเส้นหลัง หรือแนวสมมุติของเขตเสิร์ฟหรือไม่

2.3.2 ผู้กำกับเส้นตำแหน่งที่ 1 หรือ 3 ว่ามีผู้เล่นคนใดออกนอกสนามแข่งขันหรือไม่

2.3.3 ผู้กำกับเส้นทุกตำแหน่งที่รับผิดชอบ กรณีลูกลงสนามหรือลูกออก หรือลูกถูกผู้เล่นแล้วออก แล้วแต่กรณี

3. ขณะที่มีการเล่นลูกบริเวณใกล้ตาข่าย

ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับ

3.1 การเล่นของฝ่ายรุก โดยจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับ

3.1.1 ผู้เล่นตัวเซตเป็นผู้เล่นแดนหน้าหรือแดนหลังถ้าเป็นผู้เล่นแดนหลัง จะต้องระวังเรื่องการรุกที่ผิดระเบียบของผู้เล่นแดนหลัง เช่น การรุกโดยสมบูรณ์ขณะที่อยู่ในเขตรุก และลูกบอลอยู่สูงกว่าระดับสูงสุดของตาข่ายหรือการสกัดกั้นที่ผิดระเบียบ

3.1.2 ผู้เล่นอื่นๆ ของฝ่ายรุกที่ทำการรุกรุนั้นเป็นผู้เล่นแดนหน้าหรือแดนหลัง เนื่องจากปัจจุบันการเล่นได้มีรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นอย่างมาก บางครั้งผู้ตัดสินอาจเกิดการสับสนว่าใครคือผู้เล่นแดนหน้าหรือแดนหลัง

3.1.3 การเล่นลูกของตัวเซตว่าทำการเซตได้อย่างชัดเจนไม่เป็นลักษณะการจับหรือยกลูก หรือไม่ใช้เป็นลักษณะถูกลูกสองจังหวะ

3.1.4 การรุกรุนั้นลูกบอลได้ข้ามแนวการข้ามตาข่ายอย่างถูกต้อง และไม่ล้ำแนวตาข่ายเข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม

3.2 การเล่นของฝ่ายรับ จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับ

3.2.1 ขณะที่ฝ่ายรูกำลังเล่นลูกอยู่นั้น ฝ่ายรับได้ล้ำเหนือตาข่ายเข้าไปเล่นลูกหรือสกัดกั้นก่อนที่ฝ่ายรุกจะทำการรุกหรือไม่

3.2.2 ขณะที่ฝ่ายรับกำลังทำการสกัดกั้น มีการถูกตาข่ายในขณะที่กำลังเล่นลูก (Action of playing the ball) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณส่วนบนของตาข่ายหรือไม่

3.2.3 มีการสกัดกันที่ผิดระเบียบ เช่น การจับ หรือทุ้มลูกหรือไม่

3.2.4 ลูกบอลได้ถูกผู้สกัดกันหรือผู้เล่นอื่นๆ ของฝ่ายสกัดกันแล้วออกนอกสนามหรือไม่

3.3 ตำแหน่งการมองของผู้ตัดสินที่ 1 ขณะที่มีการเล่นลูกบอลใกล้ตาข่าย ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพยายามมองที่แนวกึ่งกลางของตาข่ายในแนวดิ่ง ตลอดความยาวของตาข่าย ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันนักกีฬาส่วนใหญ่มีรูปร่างสูง การล้าเหนือตาข่ายที่ผิดระเบียบย่อมเกิดได้ง่าย

4. ขณะที่มีการเล่นลูกครั้งแรกของทีม

ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพิจารณาให้ได้ว่า การเล่นลูกนั้นเป็นการเล่นลูกครั้งแรกของทีมหรือไม่ ถ้าเป็นการเล่นลูกครั้งแรกของทีม ผู้ตัดสินจะต้องให้อิสระในการเล่นกับนักกีฬา แต่จะต้องไม่ใช่ลักษณะการจับหรือการทุ้มลูกบอลเท่านั้น ซึ่งการเล่นลูกครั้งแรกของทีมประกอบด้วย

4.1 การรับลูกที่มาจากการเล่นฟรี

4.2 การรับลูกที่มาจากการเล่นทุกกรณี

4.3 การรับลูกที่กระดอนมาจากการสกัดกันของฝ่ายตรงข้าม

4.4 การรับลูกที่กระดอนมาจากการสกัดกันของฝ่ายตนเอง

5. ขณะที่มีการเล่นลูกทุกๆ ไป

5.1 การเล่นลูกครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ของทีมจะต้องเป็นการเล่นที่ถูกต้องชัดเจน ไม่มีการยก ลาก ผลัก พา ทุ้ม หรือการเล่นในลักษณะ 2 จังหวะ

5.2 การเล่นลูกในลักษณะพยายามอย่างเต็มที่ ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพยายามเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อให้การเล่นลูกแต่ละครั้งยาวนานยิ่งขึ้น ดังนั้น ในขณะที่นักกีฬากำลังอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ดี พอที่จะเล่นลูกนั้น แต่ได้พยายามอย่างเต็มที่เพื่อจะส่งลูก หากมีการผิดพลาดเกิดขึ้นเล็กน้อย ผู้ตัดสินจะต้องปล่อยให้การเล่นได้ต่อเนื่องไป การเล่นดังกล่าวประกอบด้วย

5.2.1 ขณะที่ตัวเซตกำลังวิ่งไปเพื่อเซตลูกบอล หรือทำการเซตลูกบอล
ลักษณะรวดเร็ว (Quick action)

5.2.2 ผู้เล่นอื่นๆ วิ่งไปเล่นลูก หรือการเล่นลูกอย่างรวดเร็วหลังจากลูกบอลได้กระดอนมาจากการสกัดกันหรือจากผู้เล่นอื่นๆ

5.2.3 การเล่นลูกครั้งแรกของทีมสามารถทำได้โดยเสรี ยกเว้นการจับหรือทุ้มลูกเท่านั้น

6. ขณะที่มีการรุกจากแดนหลัง

ปัจจุบันการแข่งขันวอลเลย์บอลได้พยายามคิดค้นรูปแบบการเล่นใหม่ๆ โดยเฉพาะการรุกจากแดนหลัง ซึ่งเป็นการรุกที่สามารถทำได้อย่างหลากหลาย ดังนั้น ผู้ตัดสินที่ 1 ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงควรเอาใจใส่กับการรุกจากแดนหลังให้มาก ซึ่งมีข้อแนะนำดังนี้

6.1 เกณฑ์การพิจารณา ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องเข้าใจถึงเกณฑ์การพิจารณาการรูกจากแดนหลังที่ผิดระเบียบ

6.1.1 การรูกนั้นต้องเป็นการทำโดยผู้เล่นแดนหลัง

6.1.2 เข้ามาทำการรูกลูกในบริเวณเขตรูกหรือแนวต่อที่ยื่นออกไป

6.1.3 ขณะทำการรูก ลูกนั้นต้องอยู่สูงกว่าระดับสูงสุดของตาข่าย

6.1.4 การรูกนั้นจะต้องเป็นการรูกโดยสมบูรณ์ การรูกจะสมบูรณ์

สามารถพิจารณาได้จาก

6.1.4.1 ลูกบอลทั้งลูกได้ข้ามผ่านแนวตั้งของตาข่ายโดยสมบูรณ์ทั้งลูก

6.1.4.2 ลูกบอลได้ถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม

จากหลักเกณฑ์การพิจารณาทั้ง 4 ข้อนี้ ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพิจารณาให้รอบคอบ และต้องเป็นการทำครบทุกหลักเกณฑ์ จึงจะถือว่าเป็นการรูกที่ผิดระเบียบ แต่ถ้าเป็นการทำเพียงเกณฑ์ข้อใด ข้อหนึ่ง ซึ่งไม่ครบทุกหลักเกณฑ์แล้ว การรูกจากแดนหลังจะไม่ผิดระเบียบใดๆ

6.2 เทคนิคในการพิจารณาผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพยายามหาวิธีการ หรือเทคนิคใดๆ ที่จะช่วยให้การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับการรูกจากแดนหลังให้เที่ยงตรงที่สุด ซึ่งมีข้อแนะนำดังนี้

6.2.1 ผู้ตัดสินจะต้องสามารถจำได้ตลอดเวลาการเล่นว่าขณะนี้ผู้เล่นคนใดเป็นผู้เล่นแดนหลัง ซึ่งผู้ตัดสินแต่ละคนต่างมีหลักเกณฑ์ในการจดจำของตนเองแตกต่างกันออกไปจากประสบการณ์ที่ผู้เขียนเคยผ่านการปฏิบัติหน้าที่ในรายการแข่งขันต่างๆ ทุกระดับของโลก จึงขอแนะนำหลักการจำส่วนตัวของผู้เขียนซึ่งอาจจะมีความเหมาะสมกับผู้ตัดสินอื่นๆ ดังนี้

6.2.1.1 ผู้เล่นตัวเซตยืนตำแหน่งคู่กับใคร

6.2.1.2 ผู้เล่นตัวตบหลักของทีมยืนตำแหน่งคู่กับใคร

6.2.1.3 ผู้เล่นตัวเซตหมุนตามใคร

6.2.1.4 ผู้เล่นตัวตบหลักหมุนตามใคร

6.2.1.5 ถ้าผู้เล่นตัวรับอิสระเปลี่ยนเข้าแทนผู้เล่นใดๆ แสดงว่าทีมนั้น

จะมีผู้เล่นแดนหลังเพียง 2 คน

6.2.2 พิจารณาจากรูปแบบการเล่นโดยปกติแล้วแต่ละทีมจะมีผู้เล่นที่สามารถทำการรูกจากตำแหน่งแดนหลังในแต่ละตำแหน่งแตกต่างกันไป เช่น การรูกจากตำแหน่ง 1 ตำแหน่ง 6 และตำแหน่ง 5 จะใช้ผู้เล่นที่รูกจากแดนหลังเฉพาะตัวและเฉพาะตำแหน่ง ดังนั้นผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพยายามศึกษารูปแบบการเล่นของแต่ละทีมด้วย

6.2.3 ตำแหน่งการใช้สายตาขณะที่มีการรูกจากแดนหลัง สิ่งที่ผู้ตัดสินส่วนมากยังไม่สามารถปฏิบัติได้ดี คือ การแบ่งแยกสายตาจากผู้เล่นที่รูกจากแดนหลังกับผู้เล่นที่กำลังสกัดกัน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์จากการฝึกหัดบ่อยๆ

7. ก่อนเริ่มต้นในเซตตัดสิน (เซตที่ 5)

ถ้าต้องมีการแข่งขันในเซตตัดสิน เมื่อจบเซตที่ 4 ผู้ตัดสินที่ 1 ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 ให้สัญญาณจบการแข่งขันเซตที่ 4 และให้นักกีฬาทั้งสองทีมกลับไปที่นั่งของทีมตนเองได้ทันที โดยไม่ต้องเปลี่ยนแดน

7.2 ผู้ตัดสินที่ 1 ลงจากเก้าอี้ผู้ตัดสิน เรียกหัวหน้าทีมทั้งสองทีมมาทำการเสี่ยงพร้อมกับผู้ตัดสินที่ 2 ที่หน้าโต๊ะผู้บันทึก

7.3 แจ้งแก่ผู้บันทึกผลของการเสี่ยงว่าทีมใดเป็นฝ่ายเสิร์ฟและอยู่แดนใด

7.4 กลับไปยังที่เก้าอี้ผู้ตัดสิน เพื่อเตรียมทำหน้าที่ต่อ

7.5 ตรวจสอบความพร้อมของเจ้าหน้าที่ เช่น ผู้กำกับเส้น เจ้าหน้าที่เช็ดพื้น และดูสัญญาณจากผู้ตัดสินที่ 2 ว่าพร้อม จึงอนุญาตให้เสิร์ฟได้

การประสานงานกับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ

ในการปฏิบัติหน้าที่ขณะแข่งขัน ผู้ตัดสินที่ 1 ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เพียงลำพังแต่ผู้เดียวได้ จะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดกับผู้ตัดสินที่ 2 ผู้กำกับเส้น เจ้าหน้าที่ส่งลูกบอล เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอแนะนำหลักการประสานงานกับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ดังนี้

1. ก่อนเริ่มต้นแต่ละเซต

1.1 ต้องใช้เวลาสำหรับผู้ตัดสินที่ 2 ได้ตรวจสอบตำแหน่งผู้เล่น 6 คนแรก ให้ตรงกับใบส่งตำแหน่ง

1.2 หากมีการเปลี่ยนตัวผู้เล่นกับตัวรับอิสระ ต้องอนุญาตให้เปลี่ยนได้ทันที

1.3 ถ้าเป็นการเริ่มต้นในเซตที่ 1 และเซตตัดสิน ผู้เสิร์ฟต้องรับลูกบอลที่ส่งมาจากผู้ตัดสินที่ 2 เท่านั้น

1.4 รอกการให้สัญญาณพร้อมจากผู้ตัดสินที่ 2 โดยการชูมือทั้งสองข้าง

1.5 ถ้าหัวหน้าทีม (Team Captain) ไม่ได้ลงสนามเป็นผู้เล่น 6 คนแรก ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องถามผู้ฝึกสอนและแจ้งให้แก่ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบ เพื่อผู้ตัดสินที่ 1 จะได้แจ้งให้แก่ผู้เล่นที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าทีมในสนามได้รับทราบ

1.6 สรรวจผู้กำกับเส้นทั้ง 4 คนว่าอยู่ในตำแหน่งพร้อม

2. ขณะให้สัญญาณเสิร์ฟผู้ตัดสินที่ 1 ควรประสานกับ

2.1 ผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบเส้นหลัง (ตำแหน่งที่ 2 และ 4) ของฝ่ายเสิร์ฟ หากผู้กำกับเส้นให้สัญญาณธงใดๆ ขึ้นแสดงว่าต้องมีการผิดระเบียบเกี่ยวกับการเสิร์ฟ ดังนั้นขณะที่ผู้เสิร์ฟกำลังเริ่มกระโดดเสิร์ฟหรือขณะกำลังตีลูกบอลเพื่อเสิร์ฟผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องพยายามดูที่ผู้เสิร์ฟและผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบอย่างใกล้ชิด

2.2 ถ้าผู้ตัดสินที่ 2 ให้สัญญาณนกหวีดแสดงการผิดตำแหน่งของฝ่ายรับ ผู้ตัดสินที่ 1 ควรไม่ให้สัญญาณอื่นใดอีกเป็นอันขาด ควรให้ความยอมรับในการตัดสินของผู้ตัดสินที่ 2

2.3 ถ้าเป็นลูกลงสนาม (ลูกดี) หรือลูกออก ควรประสานสายตาไปยังผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบอย่างรวดเร็วแต่ไม่ควรใช้วิธีการหันหน้าไปมองอย่างชัดเจนทุกครั้ง เพราะอาจจะได้รับคำตำหนิจากผู้ฝึกสอนว่าไม่มีความมั่นใจในตนเอง

3. ขณะให้สัญญาณหยุดการเล่น

3.1 ถ้าผู้ตัดสินที่ 2 ให้สัญญาณนกหวีดก่อน ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องไม่ให้สัญญาณนกหวีดตามอีกครั้งเป็นอันขาด เพราะอาจทำให้เกิดความสับสนต่อนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ได้ และรอชั่วขณะหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตัดสินที่ 2 ได้แสดงสัญญาณมือระบุมความผิดที่เกิดขึ้น พร้อมระบุตัวผู้ทำผิด จากนั้น ผู้ตัดสินที่ 1 จึงแสดงสัญญาณระบุมที่ จะได้สิทธิ์เสิร์ฟต่อไป

3.2 ถ้ามีการให้สัญญาณนกหวีดพร้อมกัน ผู้ตัดสินที่ 1 จะต้องรอชั่วขณะหนึ่งและใช้สายตาให้สื่อความหมายกับผู้ตัดสินที่ 2 จากนั้น จึงให้สัญญาณเพื่อระบุมที่ใดจะชนะการเล่นลูกครั้งนี้

3.3 กรณีที่จะพิจารณาว่าเป็นลูกดี ลูกออกหรือลูกถูกผู้เล่นแล้วออก เมื่อให้สัญญาณนกหวีดแล้วจะต้องดูที่ผู้กำกับเส้นที่รับผิดชอบหรือผู้ตัดสินที่ 2 อย่างรวดเร็ว จากนั้น จึงให้สัญญาณ หากว่าผู้ตัดสินที่ 1 มีความเห็นไม่ตรงกับผู้กำกับเส้นและผู้ตัดสินที่ 2 ต้องยกเลิกคำตัดสินของผู้กำกับเส้น ให้แสดงสัญญาณมือเพื่อปฏิเสธอย่างชัดเจนก่อน จากนั้น จึงแสดงสัญญาณที่ถูกต้อง

3.4 ถ้าเกิดกรณีไม่มั่นใจการตัดสินให้เรียกผู้ตัดสินที่ 2 หรือผู้กำกับเส้นที่เกี่ยวข้องเพื่อซักถามก่อน จากนั้นจึงตัดสินใจ *อย่าใช้วิธีการถามนักกีฬาเป็นอันขาด*

4. ขณะที่มีการหยุดเล่น

4.1 ก่อนให้สัญญาณนกหวีดเพื่อเริ่มเล่นใหม่หลังจากการขอหยุดเล่นทุกครั้ง (การขอเปลี่ยนตัว การขอเวลานอก) จะต้องรอสัญญาณจากผู้ตัดสินที่ 2 ว่าพร้อมหรือยัง

4.2 ต้องให้เวลากับผู้บันทึกในการบันทึกการขอเปลี่ยนตัว การขอเวลานอก และการเตือนถ่วงเวลา การลงโทษถ่วงเวลาอย่างเพียงพอ

4.3 เมื่อสิ้นสุดเวลานอกทางเทคนิค 1 นาที ให้ดูความพร้อมจากเจ้าหน้าที่อื่นๆ เช่น ผู้บันทึก ผู้กำกับเส้นและผู้ตัดสินที่ 2

5. ขณะกำลังมีการเล่นลูก

5.1 ถ้ามีสัญญาณใดๆ จากผู้กำกับเส้นเกิดขึ้น เช่น ผู้กำกับเส้นให้สัญญาณว่าลูกถูกพื้นสนาม ลูกสิ่งกีดขวางหรือลูกไม่ผ่านแนวข้ามตาข่าย ฯลฯ ถ้าผู้ตัดสินที่ 1 เห็นด้วย ให้เป่านกหวีดให้สัญญาณหยุดการเล่น แต่ถ้าไม่เห็นด้วยจะต้องแสดงสัญญาณมือใดๆ ที่ระบุว่าไม่เห็นด้วยกับการให้สัญญาณของผู้กำกับเส้นนั้น เพื่อให้ทุกคนได้เห็นว่าผู้ตัดสินที่ 1 ได้ติดตามการเล่นลูกนั้น และเห็นการกระทำนั้นอย่างชัดเจน

5.2 หากเกิดเหตุใดๆ ที่ไม่ใช่ความผิดพลาดของผู้เล่น เช่น ลูกบอลกลิ้งเข้ามาในสนาม ให้ยุติการเล่นลูกนั้นและให้เริ่มเล่นใหม่

5.3 หากเกิดการบาดเจ็บที่ร้ายแรงขึ้นให้ยุติการเล่นลูกนั้นทันทีและให้ผู้ตัดสินที่ 2 พิจารณาเรียกแพทย์ประจำทีมหรือแพทย์ประจำสนามเข้าไปดูและให้เล่นลูกนั้นใหม่

5. ด้านเจตคติ

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับเจตคติ (Attitude) ความหมายของเจตคติ

สำหรับความหมายของเจตคตินั้นมีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายไว้หลายความหมายแตกต่างกันไปตามแนวคิดของตน ดังนี้

Katz, D. (1960: 663) กล่าวว่าเจตคติเป็นความรู้สึกโน้มน้าวของแต่ละบุคคลที่จะประเมินสัญลักษณ์ สิ่งของ หรือโฉมหน้าโลกของเขา ด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ

Allport, G.W. (1967: 3) กล่าวว่าเจตคติหมายถึง สภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจอันเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงกำหนดทิศทางปฏิกิริยาที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้อง

Fishbien, M. (1967: 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพความพร้อมของสมอง การจัดมวลประสบการณ์ อิทธิพลภายนอก หรือภายใน ที่มีต่อบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต่อสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นๆ

บุญศรี คำชาย (2540: 159) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง ท่าที ความรู้สึก หรือความคิดที่บุคคลมีต่อวัตถุ เหตุการณ์ หรือ บุคคลอื่นๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบตัวเรา ลักษณะโดยทั่วไปของเจตคตินั้นอาจกล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ผูกพันอยู่กับเป้า มีทิศทางและความเข้มที่แปรไปได้ เมื่อเกิดแล้วค่อนข้างคงทนแต่ก็เปลี่ยนแปลงได้ และแสดงออกมาให้เห็นได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 243 – 244) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั้น และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้น เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่าพฤติกรรมภายนอก

ลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 249 – 251) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของเจตคติว่า มีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัว บุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่ามีประสบการณ์ที่เหมือนกัน ก็จะมีเจตคติที่แตกต่างกันไปด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในจิตใจ มากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคล ที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย เป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ และบางครั้งไม่ค่อยมีเหตุผล

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางการประเมินคือ ลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็ถือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่า เป็นทิศทางในทางบวก และถ้าการประเมินออกมาในทางที่ไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้น แต่เป็นเพียงความรู้สึกในทางไม่ดี เช่น เจตคติในทางลบต่อการคดโกงการเล่นการพนัน การมีเจตคติในทางบวกก็ไม่ได้หมายถึงเจตคติที่ดีและพึงปรารถนา เช่น เจตคติทางบวกต่อการโกหก การสูบบุหรี่ เป็นต้น

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมาก ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุด ก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่นและมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายใน เป็นสภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออก เนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย เช่น บุคคลแสดงความไม่ชอบด้วยการดูต่ำคนอื่น นอกจากไม่ชอบคนนั้นแล้วอาจจะเป็นเพราะถูกทำร้ายก่อน

7. เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน พฤติกรรมภายนอกจะตรงกันเพราะก่อนแสดงออกบุคคลนั้น ต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับปทัสถานของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

ประเภทของเจตคติ

เจตคติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551: 245 – 247)

1. เจตคติทั่วไป (General Attitude) ได้แก่ สภาพของจิตใจโดยทั่วไป เป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคล เจตคติโดยทั่วไปได้แก่ ลักษณะของบุคลิกภาพอันกว้างขวาง เช่น การมองโลกในแง่ดี การเคร่งในระเบียบประเพณี เป็นต้น

2. เจตคติเฉพาะอย่าง (Specific Attitude) ได้แก่ สภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคล สถานการณ์ และสิ่งอื่นๆ เจตคติเฉพาะอย่างนี้จะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นคนนั้น ถ้าชอบหรือเห็นดีด้วยก็เรียกว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าไม่ชอบเห็นว่าเป็นไม่ดีต่อ

สิ่งนั้น เป็นการจำเพาะเจาะจง เช่น นักเรียนไม่ชอบครูคนนี้ก็เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อครูคนนี้ ถ้ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็แสดงว่านักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

นอกจากนี้เจตคติยังแบ่งได้เป็น 5 ชนิด คือ

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนหรือสิ่งของได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นคนนั้น ตลอดจนคนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน แต่ถ้าประสบการณ์ในคนนั้นสิ่งนั้น ทำให้เกิดความทุกข์ เจ็บปวด ไม่พอใจ ก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนนั้นสิ่งนั้น เช่น นักเรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เนื่องจากเคยสอบตก เรียนแล้วไม่เข้าใจ ถูกครูดุ และเข้มงวด เป็นต้น

2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยความรู้จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจคืออารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้จนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่ดีต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (Action – oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติเพื่อสนองความต้องการของบุคคล เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้คนอื่นเกิดความนิยมชมชอบ เจตคติที่ดีต่องานในสำนักงาน เป็นต้น

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ เจตคติทางปัญญา และเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่ตอบสนอง

ความต้องการพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดหมายของตน และเสริมแรงกระทำเพื่อสนองความต้องการของคนต่อไป

5. เจตคติในการป้องกันตัว (Ego – defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันการตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้านคือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ ด้านปัญญา และด้านการกระทำ เช่น ความก้าวร้าวของนักเรียน เกิดจากถูกเพื่อนรังแก จึงแสดงออกเป็นการระบายความขัดแย้งหรือความตึงเครียดภายในได้อย่างหนึ่ง ทำให้จิตใจดีขึ้น

องค์ประกอบของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 247 – 248) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติมียองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการรู้ การคิด ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นความรู้ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า (คน สิ่งของ สถานการณ์) เช่น คนที่เป็นโรคเอดส์ บุคคลมักจะมีเจตคติที่ไม่ดี เพราะเป็นโรคที่ติดต่อและร้ายแรง ทำให้สังคมเสื่อมถอยทางศีลธรรม หรือนางงามซึ่งผ่านการตัดสินแล้ว มักจะมีเจตคติทางดีว่าต้องสวย เป็นต้น

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าตามประสบการณ์ที่ได้รับมาทั้งทางบวกและทางลบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เช่น หัวหน้างานไม่ชอบให้ลูกน้องขาดงานบ่อย หรือมาทำงานสาย ถ้ามีลูกน้องคนใดมีพฤติกรรมดังกล่าว มักถูกหัวหน้างานมีความรู้สึกไม่ชอบ องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึกนี้ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรม (Action Tendency Component หรือ Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าให้สอดคล้องกับความรู้สึกของบุคคล เช่น เมื่อหัวหน้าไม่ชอบให้ลูกน้องมาสาย หรือขาดงานบ่อย สันนิษฐานว่าไม่เสนอซื้อชิ้นเงินเดือน หรือได้รับโบนัสจำนวนน้อยกว่าคนอื่น

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดเจตคติ

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว ทั้งทางตรงและทางอ้อม แหล่งที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของบุคคล มีดังนี้

1. ประสบการณ์โดยตรง และประสบการณ์ในอดีต การมีประสบการณ์โดยตรง หรือมีประสบการณ์ในอดีตกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีผลต่อการเกิดเจตคติ หรือพัฒนาเจตคติ เช่น เด็กที่ไปหาทันตแพทย์ หรือแพทย์เพื่อรักษา ถ้าได้รับการดูแลดีเด็กจะมีเจตคติที่ดีต่อแพทย์

2. ครอบครัว ครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญในการสร้างเจตคติ การอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูของพ่อแม่ ในวัยก่อนเข้าเรียนมีผลต่อการสร้างเจตคติเป็นอย่างมาก เช่น พ่อแม่ที่มีความรักใคร่ชอบต่อสังคม ไม่ทิ้งเศษขยะบนที่สาธารณะ เด็กก็จะซึมซับลักษณะเช่นนั้นด้วย หรือถ้าพ่อแม่สอนให้เด็กทำอะไรด้วยตัวเองเสมอ จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก

3. อิทธิพลของกลุ่มต่างๆ กลุ่มของสังคม เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มวิชาชีพ กลุ่มสถาบัน การศึกษาทุกกลุ่มมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติ ค่านิยม ความเชื่อโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อเจตคติ ค่านิยม ความเชื่อในช่วงวัยรุ่น ส่วนกลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มการเมืองจะมีอิทธิพลต่อวัยผู้ใหญ่

4. สื่อต่างๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ภาพยนตร์ และอื่นๆ เป็นสื่อกลางในการสร้างเจตคติได้ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น การลงข่าวในหนังสือพิมพ์เรื่องการได้รับรางวัล หรือการได้รับโทษของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ผู้ที่อ่านมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อบุคคลนั้นๆ ได้ (วิไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ, 2549:261 – 262)

6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ

ความหมายความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพ

ปวิณ ณ นคร ได้สรุปที่มาของจรรยาบรรณไว้ว่า ความประพฤติที่ปราศจากการควบคุม

จะไม่ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความดีงาม ความสงบสุขและความเจริญในตัวคน ดังนั้น ในกิจการและในสังคมจึงต้องมีการควบคุมความประพฤติ โดยกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับยึดถือเป็น แนวปฏิบัติ ในภาษาวิชาการเรียกว่า “ปทัสถาน” หรือบรรทัดฐาน หรือศัพท์ทางปรัชญาเรียกว่า จริยธรรม ซึ่งในภาคปฏิบัติมีหลายรูปแบบ

1. รูปแบบทางศาสนา ถ้าเป็นคำสั่งสอนหรือคตินิยมเพื่อยึดถือปฏิบัติ เรียกว่า ศีลธรรม ถ้าเป็นลักษณะเชิงพฤติกรรมซึ่งมีอยู่ในตัวคนแสดงออกมาจากตัวคน เรียกว่า คุณธรรม
2. รูปแบบในวงการวิชาชีพ ถ้าเป็นข้อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นปทัสถานสำหรับผู้ ประกอบวิชาชีพนั้นๆ ยึดถือปฏิบัติเรียกว่า “จรรยาบรรณ” ถ้าเป็นลักษณะเชิงพฤติกรรมที่มีอยู่ในผู้ ประกอบวิชาชีพหรือเป็นการแสดงออกมาจากตัวคนเรียกว่า “จรรยา”
3. รูปแบบในโรงงานหรือในหมู่คน ถ้าเป็นข้อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นปทัสถานสำหรับ คนในโรงงานหรือหมู่เหล่านั้นยึดถือปฏิบัติเรียกว่า วินัย และที่เป็นลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดง ออกมาของคนในโรงงานหรือในหมู่เหล่านั้น ก็เรียกว่าวินัยเช่นกัน

สรุป ที่มาของจรรยาบรรณ ก็คือ รูปแบบหนึ่งของจริยธรรมในวงการวิชาชีพเป็น ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ให้ผู้ประกอบวิชาชีพยึดถือปฏิบัติ มีประกาศิตบังคับในระดับ “พึง” คือพึงทำ อย่างนั้น พึงทำอย่างนี้ ไม่ใช่เป็นการบังคับโดยเด็ดขาด แต่ผลสัมฤทธิ์หรือเป้าหมายของ จรรยาบรรณและศักดิ์ศรีของผู้ประกอบวิชาชีพโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อคนและเพื่องาน ดังนั้นในแต่ละ วิชาชีพจึงได้กำหนดจรรยาบรรณมากำหนดบทบาทหน้าที่ และพฤติกรรมของสมาชิกในวงการ วิชาชีพ

ความหมายของจรรยาบรรณวิชาชีพ

เมื่อกล่าวถึงจรรยาบรรณ มีคำศัพท์อยู่ 3 คำที่ได้มีการนำไปใช้และมีความหมายคล้ายคลึง กันได้แก่ คำว่าจริยธรรม จริยศาสตร์ และจรรยาบรรณ จริยธรรมเมื่อนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม วิชาชีพเรียกว่า “ จรรยาบรรณ” ส่วนคำว่าจริยศาสตร์(ethics) หมายถึง ความรู้ที่กล่าวถึงแนว ทางการประพฤติที่ถูกต้องดีงาม จริยธรรม(morals) หมายถึงหลักความประพฤติที่ดีงามเพื่อ ประโยชน์แห่งตนและสังคมพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า จรรยาบรรณไว้ดังนี้ คือ จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลาย ลักษณะอักษรหรือไม่ก็ได้

สรุป ความหมายของจรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง ประมวลความประพฤติ ข้อบังคับ มารยาท ที่ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง ฐานะ ของสมาชิก ความดีงามรวมทั้งก่อให้เกิดความสงบสุขและความเจริญในตัวคน วิชาชีพ และสังคม

ความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพ

วริยา ชินวรรณโน (2546) ได้สรุปความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพไว้ว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมีความรู้ความชำนาญสูงเกินกว่าคนธรรมดาสามัญ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงมีโอกาที่จะใช้วิชาความรู้ของตนเพื่อหาประโยชน์โดยที่ประชาชนทั่วไปไม่รู้เท่าทัน เช่น แพทย์อาจรักษาผู้ป่วยแบบเลี้ยงไข้ ตำรวจอาจใช้ตำแหน่งหน้าที่กลั่นแกล้งประชาชนเพื่อแลกกับผลประโยชน์ หรือสินบน ครูก็อาจเบียดเบียนหาผลประโยชน์จากศิษย์ ซึ่งตัวอย่างมีให้เห็นในปัจจุบัน ในที่สุดสังคมก็เรียกร้อง จริยธรรมจากผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งได้มีการกำหนดขึ้นจากองค์กรหรือสมาคมวิชาชีพนั้นๆ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญอยู่ 3 ประการได้แก่

1. เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพยึดถือปฏิบัติอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้วิชาชีพคงฐานะ ได้รับการยอมรับและยกย่องจากสังคม
3. เพื่อผดุงเกียรติยศและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่วิชาชีพต่าง ๆ จะต้องมีการมีจรรยาบรรณของตนเอง จรรยาบรรณเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีหลักการและแนวทางปฏิบัติตามที่ถูกต้องเหมาะสมอันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและความเชื่อมั่นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ที่ได้เน้นความสำคัญของจรรยาบรรณ ความว่า

“ การงานทุกอย่างทุกอาชีพ ย่อมจะมี จรรยาบรรณ ของตน จรรยาบรรณนั้นจะมีบัญญัติเป็น ลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตาม แต่ก็เป็นที่ยึดถือกันว่าเป็นความดีงาม ที่คนในอาชีพนั้นประพฤติปฏิบัติ หากผู้ใดล่วงละเมิด ก็อาจก่อให้เกิดความเสียหาย ทั้งแก่บุคคล หมู่คณะและส่วนรวมได้ เหตุนี้ผู้ปฏิบัติงานในทุกสาขาอาชีพ นอกจากจะมีความรู้ในสาขาของตน ทั้งข้อที่ควรปฏิบัติ และไม่พึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัดด้วย จึงจะสามารถประพฤติปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ได้รับความเชื่อถือยกย่องในเกียรติ ในศักดิ์ศรี และความสามารถด้วยประการทั้งปวง”

หลักการสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพ

1. ความรักความศรัทธาในอาชีพ

อาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพถือปฏิบัตินั้นย่อมเป็นอาชีพที่สุจริต ในการประกอบอาชีพก็ย่อมได้รับผลตอบแทนจากวิชาชีพนั้นๆ ดังนั้นความรักความศรัทธาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบวิชาชีพพึงมี เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจและกำหนดกรอบของการกระทำอันจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าทางหน้าที่การงานและต่อสถาบัน

2. ความซื่อสัตย์สุจริต

การดำเนินกิจกรรมต่างๆ นั้นโดยเฉพาะผู้ประกอบการวิชาจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งในด้านการทำงานในหน้าที่ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงหัวหน้างาน เพื่อจะทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งระหว่างการทำงานรวมถึงภายหลังการทำงานเสร็จสิ้นไปแล้วก็ตาม

3. การให้ความเคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับหรือจรรยาบรรณในอาชีพ

อาชีพแต่ละอาชีพนั้นย่อมมีกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติ จรรยาบรรณวิชาชีพเป็นตัวกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีบุคลิกลักษณะตามแบบแผนของอาชีพโดยต้องอาศัยผู้ประกอบการวิชาให้ความเคารพและปฏิบัติตามจึงจะบังเกิดผล

4. ยกย่องให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ

วิชาชีพแต่ละแขนงย่อมมีเกียรติ การยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพมีความสำคัญอย่างยิ่ง การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญ สร้างมิตรภาพทั้งการทำงานและเรื่องการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม เพื่อให้การประกอบอาชีพดำเนินไปอย่างไม่เกิดข้อขัดแย้งและประสบผลสำเร็จ

5. การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ

เมื่อมีวิชาชีพเกิดขึ้นการที่จะทำให้องค์กรนั้นมีความเข้มแข็ง และเป็นที่รู้จักกันมากขึ้นในสังคม จำเป็นต้องมีการรวมกลุ่มทางสังคมเพื่อผนึกกำลังสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ออกมาสู่สาธารณะชน ทำให้เกิดการก่อตัวขององค์กรเพื่อเป็นรากฐานความมั่นคงทางวิชาชีพต่อไป

การปฏิบัติตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพ

การที่บุคคลประกอบอาชีพที่จำเป็นต้องมีพร้อมทั้งประสบการณ์ความสามารถในเรื่องวิชาการแล้ว ก็ยังต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งจรรยาบรรณเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ ผู้ประกอบวิชาชีพมีหลักการและแนวทางปฏิบัติตามที่ถูกต้องเหมาะสมอันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและความเชื่อมั่นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การปฏิบัติตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพจึงเปรียบเสมือนตัวชี้วัดมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีหลักปฏิบัติดังนี้

1. ความซื่อสัตย์

ปฏิบัติงานอย่างมีเกียรติและซื่อสัตย์ตลอดเวลาที่ได้ร่วมงานทั้งกับผู้บริหารบริการและเพื่อนร่วมวิชาชีพด้วยกัน ซึ่งเป็นตัวสำคัญที่บ่งบอกถึงความจริงใจทั้งต่อหน้าและลับหลัง

2. ความเป็นกลาง

ดำเนินกิจกรรมอย่างยุติธรรมและไม่ลำเอียง ซึ่งจะต้องปราศจากอคติหรือพิจารณาเป็นการล่วงหน้า ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในรูปแบบการแสดงออกต่อผู้รับบริการวิชาชีพและเพื่อนร่วมวิชาชีพ

3. ความเป็นอิสระ

การปฏิบัติงานจะต้องมีความเป็นอิสระในการให้บริการทางด้านต่าง ๆ หรือบริการสาธารณะซึ่งการดำเนินการนั้นเป็นไปอย่างอิสระ แต่ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่าผลประโยชน์ที่ได้รับเป็นไปอย่างถูกกฎหมาย เป็นไปตามระเบียบแบบแผนแล้วข้อตกลงที่ตั้งไว้

4. การรักษาความลับ

ผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องให้ความนับถือธรรมชาติของความลับของข้อมูลของผู้รับบริการในการให้บริการทางวิชาชีพและข้อมูลควรได้รับการปกปิดแก่บุคคลที่3 โดยปราศจากการขออนุญาตเฉพาะเรื่อง หรือเป็นหลักเกณฑ์ทางกฎหมาย

มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

ผู้ประกอบการวิชาชีพถูกคาดหวังว่าจะต้องมีมาตรฐานทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพตามคุณสมบัติวิชาชีพของผู้ประกอบการวิชาชีพ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน ประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพจะถูกนำมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่โดยผู้รับบริการวิชาชีพพึงจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

ความสามารถและความระมัดระวัง

ผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องแสดงออกในการให้บริการทางวิชาชีพด้วยความระมัดระวัง ด้วยความสามารถ และด้วยความขยันหมั่นเพียร เนื่องจาก มีหน้าที่ที่จะต้องรักษาความรู้และความชำนาญอย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมทางจริยธรรม

ผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมตลอดเวลาและต้องรักษาชื่อเสียงที่ดีในวิชาชีพ การให้คำปรึกษาแก่ผู้รับบริการวิชาชีพอย่างเต็มความสามารถ

กล่าวโดยสรุป จรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นประมวลมาตรฐานความประพฤติที่ผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องประพฤติปฏิบัติ เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการวิชาชีพปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อผดุงเกียรติและสถานะของวิชาชีพนั้นก็ได้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องได้รับโทษโดยกล่าว ตักเตือน ถูกพักงาน หรือถูกยกเลิกใบประกอบการวิชาชีพได้ ซึ่งจรรยาบรรณในวิชาชีพจะเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจำแนกอาชีพว่าเป็นวิชาชีพหรือไม่ อาชีพที่เป็น “วิชาชีพ” นั้นกำหนดให้มียोगค์กรรองรับ และมีการกำหนดมาตรฐานของความประพฤติของผู้อยู่ในวงการวิชาชีพซึ่งเรียกว่า “จรรยาบรรณ”

ส่วนลักษณะ “วิชาชีพ” ที่สำคัญคือ เป็นอาชีพที่มีศาสตร์ชั้นสูงรองรับ นอกจากนี้จะต้องมีองค์กรหรือสมาคมวิชาชีพ ตลอดจนมี “จรรยาบรรณในวิชาชีพ” เพื่อให้สมาชิกในวิชาชีพดำเนินชีวิตตามหลักมาตรฐานดังกล่าวหลักที่กำหนดใน จรรยาบรรณวิชาชีพทั่วไป คือ แนวความประพฤติปฏิบัติที่มีต่อวิชาชีพต่อผู้เรียน ต่อตนเอง และต่อสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นเรศ ชันธีรี (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักวอลเลย์บอลจำนวน 80 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 40 คน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม จำนวน 40 คน ผู้สื่อข่าวจำนวน 30 คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 15 จังหวัดยะลา ระหว่างวันที่ 18 – 25 มีนาคม พ.ศ. 2542 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและประเมินค่ามีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาวอลเลย์บอลและกีฬาวอลเลย์บอล ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการตัดสินวอลเลย์บอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และบุคลิกภาพ ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวอลเลย์บอลมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านการวางแผน เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และด้านบุคลิกภาพ โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพร่างกายและด้านบุคลิกภาพ โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง 3) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างกันในทุกด้าน โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง 4) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สื่อข่าวกีฬามีความเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในด้านคุณสมบัติส่วนตัว โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง

อดิสร สืบสุข (2547) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ในทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอลผู้ควบคุมทีม ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบ คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล 5 ด้าน

คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กฎกติการักบี้ฟุตบอล ด้านบุคลิกภาพ ด้านการตัดสินใจ ด้านมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 264 คน ผู้ควบคุมทีม 24 คน ผู้สื่อข่าวกีฬา 20 คน และผู้ชม 100 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอล โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความรู้เรื่องกฎกติการักบี้ฟุตบอลอย่างถูกต้องแม่นยำมากที่สุดร้อยละ 64.78 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอลโดยรวมทุกด้านพบว่า มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่งมากที่สุด ร้อยละ 90.15

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักรักบี้ฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขันและแต่งกายถูกระเบียบข้อบังคับของสมาคมรักบี้ฟุตบอลมากที่สุดร้อยละ 79.71 และคุณลักษณะที่แสดงออกถึงสภาพเรียบร้อยทางกาย วาจา และจิตใจ เป็นผู้แสดงออกมาถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสินมากที่สุดร้อยละ 100.00

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้สื่อข่าวกีฬา โดยรวมทุกด้านพบว่า เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน มีความมั่นใจและมีปฏิกิริยาในการตัดสินได้รวดเร็ว มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินได้ดี มีความรู้ในเรื่องกฎกติการักบี้ฟุตบอลอย่างถูกต้องแม่นยำ แนะนำกติการักบี้ฟุตบอลแก่ผู้อื่นได้ มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขันโดยยึดกติกาเป็นหลัก มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสิน มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง ความสามารถในการควบคุม นักกีฬาให้แข่งขันตามกติกาได้อย่างถูกต้อง ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง และการลงโทษ ตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 100.00 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้สื่อข่าวกีฬา โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้ เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน มีความมั่นใจและมีปฏิกิริยาในการตัดสินได้รวดเร็ว มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินได้ดี เมื่อทำการตัดสินผิดพลาด พร้อมทั้งจะยอมรับความผิดพลาดนั้น ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันจากภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิน ต้องมีศิลปะในการตัดสิน มีความรู้ในเรื่องกฎกติการักบี้ฟุตบอลอย่างถูกต้องแม่นยำ แนะนำกติการักบี้ฟุตบอลให้แก่ผู้อื่นได้ มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขันโดยยึดหลัก กติกาเป็นหลักได้ มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักกีฬารักบี้ฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขัน ศึกษาปรับปรุงรูปแบบวิธีการตัดสินกีฬารักบี้ฟุตบอลให้ทันสมัยอยู่เสมอ เป็นผู้มีความรู้ วิธีการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างดี แสดงออกถึงสภาพเรียบร้อย ทางกาย วาจา และจิตใจ เป็นผู้แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสิน มีความมั่นใจอย่างสูงในขณะทำการตัดสิน มีความร่าเริงแจ่มใสทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำผิดกติกา มุ่งเน้นเรื่องของความปลอดภัยในการแข่งขัน

ความสามารถในการควบคุมนักกีฬาให้แข่งขันตามกติกาได้อย่างถูกต้อง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง การลงโทษและตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสม สามารถควบคุมการแข่งขันให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี แต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ รับฟังความคิดเห็นของผู้ช่วยตัดสินขณะทำการตัดสินและรับฟังคำชี้แนะของผู้ตัดสินอื่นนอกเวลาการตัดสินแล้วนำมาตัดสินให้ดียิ่งขึ้นขณะทำหน้าที่ต่อไป สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้ตัดสินบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม เสียสละเวลาโดยให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานของสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ อย่างสม่ำเสมอ วางตนได้อย่างเหมาะสมทั้งในและนอกสนามแข่งขัน มีอัธยาศัยไมตรีกับคนทั่วไป มีความจริงใจต่อสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ และผู้ร่วมงาน และมีความเอื้ออารีสุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัวมากที่สุด ร้อยละ 100.00

4. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ชม โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีความรู้ในเรื่องปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักรักบี้ฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขัน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้ตัดสินและบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 60.00 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอลตามทัศนะของผู้ชม โดยรวมทุกด้านพบว่า เป็นผู้มีความรู้วิธีการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างดี มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดปฏิบัติผิดกติกา สามารถควบคุมเกมการแข่งขันให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และมีความเอื้ออารีสุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัวมากที่สุด ร้อยละ 80.00

มงคล อ่อนศรี (2548) คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทรรศนะของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามทรรศนะของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 100 คน ผู้ควบคุมทีม 40 คน และผู้ชม 125 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.78 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทรรศนะของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านความรู้ทั่วไปของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทรรศนะของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านความรู้ทั่วไปของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

มนตรี พิมแพง (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 เป็นผู้ควบคุมทีม 15 คน นักกีฬารายละ 160 คน ผู้สื่อข่าวกีฬาประจำหนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 15 คน และผู้ชมจำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ความรู้กฎกติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ ของอาจารย์ชูชัย บัวบุชา ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของกลุ่มคนตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอล ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กฎกติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านความรู้กฎกติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง

ด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากเหมือนกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับ 5 จาก 5 ด้านเหมือนกัน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ ดังนี้

1. ผู้ควบคุมทีม มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกด้าน
2. กลุ่มนักกีฬาฟุตบอล มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงเหมือนกันทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
3. กลุ่มผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันในด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน แต่ในด้านคุณสมบัติ

ส่วนตัวของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง คุณลักษณะที่เป็นจริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่ในด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน คุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

4. กลุ่มผู้ชม มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกัน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก

พิศาล เพลาจันทร์ (2548) การสร้างแบบทดสอบพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิดระเบียบสำหรับผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้วยวิธีทัศน์.

การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบการพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิดระเบียบสำหรับผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้วยวิธีทัศน์ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวัดผลการพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิดระเบียบในการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบทดสอบขึ้นจำนวน 50 ข้อ แล้วทำการกาคุณภาพของแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือได้มาโดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชาการเป็นผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินบาสเกตบอลมาแล้ว จำนวน 30 คน โดยจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของโรวินีลลี และ แอมเบิลตัน หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ความสอดคล้องภายในโดยใช้วิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน 20 ดัชนีค่าความยากง่าย ดัชนีค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในโดยวิธีของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบทดสอบรายข้อระหว่างเนื้อหา กับแบบทดสอบ โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ โรวินีลลี และ แอมเบิลตัน โดยผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 มีค่าเฉลี่ยที่ 0.93

2. ดัชนีค่าความยากง่ายของแบบทดสอบรายข้อ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำฟาล์ว จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.07 ถึง 0.97 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำผิดระเบียบ จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.93 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทั้งฉบับ 50 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.97 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

3. ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำฟาล์ว จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ – 0.10 ถึง 0.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำผิดระเบียบ จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ – 0.40 ถึง 0.50 มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งฉบับ 50 ข้อ มีค่าตั้งแต่ - 0.40 ถึง 0.05 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14

4. ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ความสอดคล้องภายใน โดยใช้วิธีของดูเดอร์ – ริชาร์ดสัน 20 ของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำฟาล์ว การกระทำผิดระเบียบ และทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.96 0.99 และ 0.89 ตามลำดับ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม การพิจารณาการกระทำฟาล์วกับกลุ่มการพิจารณาการกระทำผิดระเบียบ มีค่าเท่ากับ 0.966 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภศิษฐ์ ชัยสาร (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ขาดกีฬา มวยไทยสมัครเล่นตาม ทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20. การศึกษาวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ขาดกีฬามวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับคุณลักษณะ 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคม และด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น ผู้ควบคุมทีม 50 คน ผู้ชู้ขาด 20 คน นักมวย 60 คน ผู้สื่อข่าวกีฬา 20 คน และผู้ชม 150 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชู้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากและทักษะของผู้ชมก็อยู่ในระดับมากที่สุด

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชู้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

สน ปัญญา (2549) ได้ศึกษาความวิตกกังวลของผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความวิตกกังวลของการเป็นผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 6 2005 ของสหพันธ์กีฬาเนตบอลนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน ใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์แบบ CSAI – 2 ของมาร์เตน ซึ่งประกอบไปด้วย ความวิตกกังวลทางจิต (Cognitive Anxiety) ความวิตกกังวลทาง

กาย (Somatic Anxiety) และความเชื่อมั่นในตนเอง การเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการตัดสินใจในระดับสูง แต่หลังการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ระดับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการตัดสินใจ พบว่า ความวิตกกังวลทางจิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่าในความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ตัดสินใจไม่มีความแตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ตัดสินใจที่มีประสบการณ์ในการตัดสินใจระดับนานาชาติมากกว่า 3 ปี และผู้ตัดสินใจที่มีประสบการณ์ในการตัดสินใจระดับนานาชาติน้อยกว่า 3 ปี ก่อนและหลังการตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย ไม่มีความแตกต่างกัน แต่พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการตัดสินใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ภายหลังการตัดสินใจไม่มีความแตกต่างกัน

ดาร์ณี มีสมมนต์ (2551) ได้ศึกษาการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารเบื้องต้นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติ

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติ จำนวน 12 คน ซึ่งได้รับเลือกจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กลุ่มทดลองได้รับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบการฝึกอบรม โดยใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์ จำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการฝึกอบรม จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง พูด และเขียนก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติ t – test แบบ Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการทดลองผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองเป็น 29.92 และ 43.09 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน

2. หลังการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.63

นพพร ตระกูลดิษฐ์ (2553) คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินเทนนิส สังกัดลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินเทนนิส สังกัดลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิส กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ชม รวมทั้งสิ้น 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามมาจาก อติสร สืบสุข (2547) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาเทนนิส ตามทัศนะของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิสโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาเทนนิส ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส เทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิส โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาเทนนิส ตามทัศนะของผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส เทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิสโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นลักษณะที่เป็นจริงด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จิรศักดิ์ พุ่มดวง (2553: บทคัดย่อ) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลตามทรรศนะของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 (แม่โดมเกมส์) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะ

ที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ และด้านความสามารถในการตัดสินตามทฤษฎีของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอล และ(2) ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้และด้านความสามารถในการตัดสิน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ควบคุมทีมและผู้เล่นกีฬาวอลเลย์บอล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 37 (แม่โดมเกมส์) ใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) โดยทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ เท่ากับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอลมีทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาที่มีเพศ และประสบการณ์ที่แตกต่างกันมีทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมที่มีอายุแตกต่างกันมีทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยะพงศ์ กุฬพงศ์พันธ์ (2553) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์”. โดยการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 คน แบ่งเป็นนักกีฬา 215 คน และผู้ควบคุมทีม 52 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 หลังจากตรวจสอบแล้วได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับมาเป็นจำนวน 267 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ค่าที กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ อยู่ในระดับมาก ส่วนคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่เป็นจริงตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.58 ด้านความรู้คิดเป็นร้อยละ 52.70 ด้านความสามารถคิดเป็นร้อยละ 51.57 ด้านคุณธรรมจริยธรรมคิดเป็นร้อยละ 48.01

4. ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 68.95 ด้านความรู้ คิดเป็นร้อยละ 68.76 ด้านความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 71.84 และด้านคุณธรรมจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 73.07

5. นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินด้านบุคลิกภาพและด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความสามารถและด้านคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

กฤษฎี มีมุข (2555) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา.การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อกำหนดสมรรถนะกรรมการผู้ตัดสินกีฬา (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมในการเสริมสร้างสมรรถนะกรรมการผู้ตัดสินกีฬา (3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้น (4) เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบการฝึกอบรมที่ต้องการพัฒนาขึ้นไปใช้

ขั้นตอนในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1: การกำหนดสมรรถนะสำหรับการปฏิบัติอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา ระยะที่ 2: การพัฒนารูปแบบเพื่อฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา ระยะที่ 3: การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 คนเป็นนักกอล์ฟจากสมาคมกอล์ฟ ชมรมกอล์ฟต่างๆ ภายในประเทศและศึกษาในภาควิชาการบริหารจัดการธุรกิจกอล์ฟ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 69 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 37 คนและกลุ่มทดลอง 32 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกอบรมตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระยะที่ 4: การวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการนำรูปแบบการฝึกอบรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ต้องการพัฒนาขึ้นไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะของกรรมการผู้ตัดสินกีฬาประกอบด้วย (1) สมรรถนะทางความรู้ 3 ด้าน คือ ความรู้ทั่วไปด้านกีฬาของประเภทที่ต้องตัดสิน ความรู้ด้านกฎ กติกาข้อบังคับของกีฬาที่ต้องตัดสินและความรู้ด้านอำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬา (2) สมรรถนะด้านทักษะ 3 ด้าน คือ การสื่อสาร

การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การทำงานเป็นทีม (3) ทักษะคิด 3 ด้าน คือ ความสำนึกในหน้าที่ รับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ความฉลาดทางอารมณ์และการควบคุมตนเอง

2. รูปแบบการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนานั้นประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) กระบวนการ โดยขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา มาจากกิจกรรมการเรียนรู้ 19 ขั้นตอนของผนวกแนวทางการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐาน และซูเปอร์เลิร์นนิ่ง

3. ผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นของผู้วิจัยสามารถเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับกรรมการผู้ตัดสินกีฬาได้จริงโดยกลุ่มทดลองมีระดับคะแนนสูงกว่าหลังจากฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้ ประกอบด้วย (1) ปัจจัยส่งเสริมของการฝึกอบรมมี 4 ด้าน คือ ความต้องการเข้าสู่อาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ วิทยาการ และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ (2) ปัญหาของการจัดฝึกอบรมมี 2 ด้านคือ การประเมิน และวิทยาการผู้ช่วย (3) อุปสรรคของการฝึกอบรมมี 2 ด้าน คือ ผู้เรียน สถานที่และวัสดุอุปกรณ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

เชลดอน (Sheldon, 1989) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Professionalism in Tourism and Hospitality เพื่อการศึกษาการพัฒนาวิชาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับความต้องการของผู้ใช้บริการในหมู่เกาะฮาวาย หรือนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในหมู่เกาะฮาวายนั้น ธุรกิจเกี่ยวกับที่พักและอาหาร มีความเป็นมืออาชีพ และมีมาตรฐานมากที่สุด ส่วนธุรกิจด้านอาหารและบริการมีความเป็นมืออาชีพละมาตรฐานน้อยที่สุด โดยเฉพาะในด้านการศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อยากให้มีหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานของวิชาชีพเพื่อให้บุคลากรในอุตสาหกรรมมีองค์ความรู้และนำมาใช้งาน ส่วนเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมเป็นเรื่องรอง ที่จะตามมาเองเมื่อบุคลากรมีการศึกษาและเป็นมืออาชีพแล้ว นอกจากนี้ เชลดอน ได้อธิบายว่า อุตสาหกรรมการบริการจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องใช้บุคลากรที่เป็นมืออาชีพ และได้ศึกษาองค์ประกอบของวิชาชีพการบริการว่าจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาและอบรมที่เพียงพอ
2. จรรยาบรรณ
3. องค์การควบคุมดูแล
4. ความหลากหลายในความรู้ ความสามารถ
5. ใจรักบริการ

6. องค์ความรู้อย่างเป็นระบบ
7. ผู้คอยให้คำแนะนำ
8. ใบอนุญาต
9. ศักดิ์ศรี
10. การทดสอบความสามารถ
11. เป็นนายตัวเอง
12. รายได้สูง

วิลเลียม (Williams, 2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Recreation Educators' and Practitioners' Regarding Program Accreditation and Certification เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักนันทนาการและได้รายงานไว้ว่า มาตรฐานวิชาชีพ เป็นเครื่องบ่งบอกถึงควมมีคุณภาพ และควมมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และการให้คำแนะนำตามคุณภาพแห่งวิชาชีพนั้นๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ ก็เพื่อให้เกิดคุณภาพตามหลักการซึ่งพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านปฏิบัติการ และมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ซึ่งมาตรฐานด้านปฏิบัติการนั้น มีข้อพิจารณาในองค์ประกอบด้านประสบการณ์ ด้านความเชี่ยวชาญ และด้านกระบวนการในการทำหน้าทีอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ส่วนมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพก็มีข้อพิจารณาในด้านการได้รับการศึกษาในระดับปริญญาเป็นหลัก ซึ่งทั้งสองมาตรฐานที่จะได้รับการรับรองนั้น ได้กำหนดระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับการมีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา
2. ระดับการมีความเข้าใจในหลักการ
3. ระดับการมีความสามารถในการนำไปปฏิบัติ

กระแสแห่งความต้องการในคุณภาพและมาตรฐานของวิชาชีพนันทนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น ผลักดันให้มีการพิจารณาและทบทวนเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ ด้วยการสร้างแรงผลักดันให้เกิดการรับรองโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแล ว่าผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้น มีคุณสมบัติ ความรู้ และโดยเฉพาะในด้านของความสามารถในการบริหารจัดการในวิชาชีพนันทนาการได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งวิชาชีพนันทนาการเป็นสาขาวิชาชีพที่มีรูปแบบการรับรองความสามารถที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่นๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ
2. มาตรฐานด้านการศึกษา

นอกจากนี้วิลเลียมได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีวิชาชีพ คือ การมีใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในสาขาวิชานั้น ซึ่งการรับรองและออกใบอนุญาตเพื่อนำไปใช้ให้เกิดการยอมรับนั้น ใบอนุญาตนั้นต้องได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานหลัก อันได้แก่ องค์กรภาครัฐ สมาคมวิชาชีพ และสถาบันการศึกษา

บาร์ทเลต และ แม็คคินนี (Bartlett and McKinney, 2004) ทำการศึกษาเรื่อง A Study of Role of Professional Development, Job Attitudes, and Turnover Among Public Park and Recreation Employees. เพื่อศึกษาการพัฒนาบทบาทของนักวิชาชีพเกี่ยวกับทัศนคติในงานและผลการทำงานของผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพนันทนาการ โดยงานวิจัยชิ้นนี้มีกรอบแนวคิดในการศึกษาที่มาจากทฤษฎีของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และโอกาสในความก้าวหน้าทางอาชีพ ทำการศึกษาด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบอาชีพด้านนันทนาการ จำนวน 458 คน จากบริษัทตัวแทนนันทนาการจำนวน 229 แห่ง ทั้งหมดอยู่ในเมืองอิลลินอยส์ ผลการศึกษาร้อยละ 35 ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบวิชาชีพด้านนันทนาการนั้นมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่หลากหลายภายใต้การควบคุมของหัวหน้างาน และร้อยละ 65 ตอบว่า ในการทำงานกับนายจ้างที่เป็นบริษัทตัวแทนนันทนาการนั้นมีอายุการทำงานโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี เป็นเพศหญิงร้อยละ 57 โดยร้อยละ 65 มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85 ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพจากหัวหน้างาน โดยการสนับสนุนเข้าอบรมเพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพ ซึ่งร้อยละ 75 มีความพอใจในการได้รับการพัฒนาตามความคาดหวังและอีกร้อยละ 15 ยอมรับที่จะต้องออกจากงาน แม้ว่าจะไม่มีงานรองรับก็ตาม ซึ่งผลสรุปของรายงานการวิจัยเรื่องนี้ได้อธิบายว่าคนส่วนใหญ่รู้สึกพอใจที่มีโอกาสได้รับการพัฒนาด้วยการอบรมเพิ่มเติม แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าบางส่วนก็เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อข้อบังคับต่างๆ ที่อาจเป็นช่องโหว่ของความก้าวหน้าทางอาชีพ

ฟาง (Fang, 2004) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The reparation of New Mexico recreation professional for 21st century. เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการพัฒนานักนันทนาการวิชาชีพในรัฐนิวเม็กซิโกให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสมาคมนันทนาการและสวนแห่งชาติ ด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ที่ประกอบวิชาชีพนักนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโก เพื่อสำรวจสภาพทั่วไปในการประกอบวิชาชีพนักนันทนาการในปัจจุบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74 ในงานในวิชาชีพนักนันทนาการแบบเต็มเวลา มีอายุการทำงานมากกว่า 9 ปีและมีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการแบบมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น มีเพียง ร้อยละ 38 ซึ่งเป็นเพศชายร้อยละ 58 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 42 และ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโกนั้น มีคุณวุฒิการศึกษาด้านนันทนาการที่ตรงตามสาขาอันเป็นองค์ความรู้พื้นฐานจำเป็นในการประกอบวิชาชีพ และต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อเป็นการแสดงมาตรฐานความเป็นมืออาชีพให้เกิดการยอมรับจากผู้มารับบริการและสังคมวงกว้าง

นอกจากนี้ยังพบว่าในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการนั้น มีหน่วยงานและนักวิชาการด้านนันทนาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการกำหนดมาตรฐานและคุณสมบัติด้านต่างๆ ของนักนันทนาการวิชาชีพไว้ตรงกันกับข้อกำหนดที่องค์การนันทนาการและสวนแห่งชาติ ของประเทศสหรัฐอเมริกา (National Recreation and Park Association – NRPA) ได้กำหนดมาตรฐานเข้าสู่วิชาชีพนักนันทนาการไว้ดังนี้

1. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขานันทนาการที่ได้รับการรับรองหลักสูตรจาก NRPA หรือหากมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ในสาขานันทนาการ ที่ไม่ได้รับการรับรองหลักสูตร NRPA ต้องมีประสบการณ์ทำงานเต็มเวลาในสาขานันทนาการตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไปหรือถ้ามีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมปลายต้องมีประสบการณ์การทำงานด้านนันทนาการแบบเต็มเวลาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

2. สอบผ่านการทดสอบการรับรองวิชาชีพตามที่องค์กรกำหนด เพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนันทนาการ

3. เป็นสมาชิกของ NRPA (Fang, 2004)

แอนเดอร์สัน และสโตน (Anderson and Stone, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Cultural Competencies of Park and Recreation Professionals: a Case Study of North Carolina. เพื่อศึกษาความสามารถทางวัฒนธรรมของนักนันทนาการวิชาชีพในรัฐนอร์ทแคโรไลนา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสังคมที่มีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะจำนวนผู้สูงอายุ และนอกจากนี้จำนวนของผู้ไร้ความสามารถยังเพิ่มขึ้นสูงอยู่ในระดับ 1 ต่อ 5 ซึ่งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นักนันทนาการวิชาชีพจึงมีความสำคัญและจำเป็น ที่จะต้องเร่งการพัฒนาความรู้และความสามารถแล้ว ความเข้าใจในวัฒนธรรมยังเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา เพราะในประเทศสหรัฐนั้นประกอบด้วยคนหลากหลายเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ และที่สำคัญตั้งอยู่บนสิทธิแห่งความเท่าเทียมกัน แต่การศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมนั้น ยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน โดยเฉพาะรัฐนอร์ทแคโรไลนา ที่มีประชากรที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมอยู่มากที่สุด ผลจากการศึกษาพบว่า เพศชายและเพศหญิง ต่างมีระดับความสามารถที่ต่างกันอย่างชัดเจน

เฮิร์ต (Hurd, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Competency Development for Entry Level Public Parks and Recreation Professionals. เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถสำหรับนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ โดยใช้เทคนิค เดลฟาย 3 รอบ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ซึ่งโดยทั่วไปหลักการวิจัยแล้วอาจดูน้อยไป แต่สำหรับเทคนิคเดลฟายนั้นสามารถยอมรับได้ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป โดยเริ่มรอบแรกด้วยแบบสอบถามด้วยข้อคำถามปลายเปิด โดยการให้กลุ่มตัวอย่างเขียนรายการความสามารถที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น รู้สึกว่ามีความสำคัญต่อการเป็นนักนันทนาการ และจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ และในรอบถัดไปนำรายการคำตอบที่ได้จากรอบแรกมาพัฒนาเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเฉพาะเจาะจงด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นดังนี้คือ

- มีอายุงานไม่เกิน 5 ปี
- ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- เริ่มงานครั้งแรกด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประสานงาน หรือ หัวหน้างานซึ่งการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้รับความร่วมมือจากองค์กรนันทนาการระหว่างรัฐในการส่งรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติ

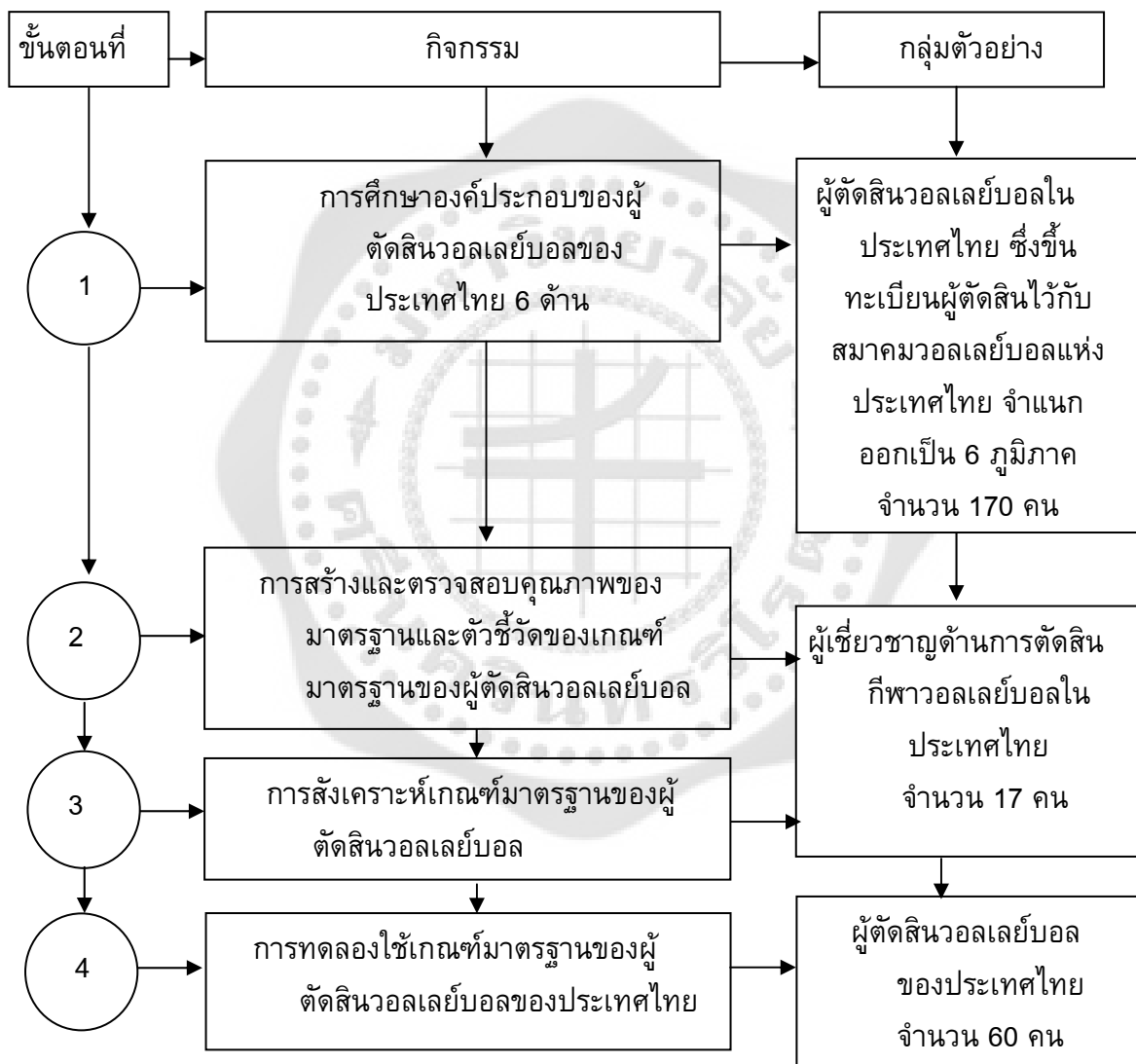
ตรงตามข้อกำหนดมาให้จำนวน 50 คน และผู้วิจัยทำการส่งหนังสือเชิญ ได้รับการตอบกลับมา 16 คน ซึ่งยอมรับได้ รอบแรก ผู้วิจัยได้ทำรายการความสามารถของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ที่จะช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานโดยเรียงลำดับความสำคัญตามกรอบแนวคิด แล้วทำการส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน ได้ระบุรายการความสามารถรวม 181 รายการ ผู้วิจัยทำการทำการตัดคำซ้ำออกเหลือเพียง 81 รายการ แล้วทำการพัฒนาแบบสอบถามในรอบที่สอง ส่งกลับไปให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมแสดงความคิดเห็น ผลการศึกษาอธิบายว่า นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ต้องมีความสามารถตามกรอบแนวคิด Entry Level Competency Framework ELCF ซึ่งประกอบไปด้วยความเชี่ยวชาญ 3 ระดับ ด้วยความสามารถพื้นฐาน 15 ข้อ และความสามารถพิเศษอีก 53 ข้อ ซึ่งตัวอย่างความสามารถที่เป็นความสำคัญพื้นฐานของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ควรต้องมีประกอบด้วย

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการรับฟัง
3. ความสามารถในการประสานงาน
4. ความสามารถในการจัดการที่หลากหลาย
5. การวางตัวแบบมืออาชีพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในครั้ง
นี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and
Development) แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นดำเนินการดังต่อไปนี้



ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย โดยใช้กรอบความคิดขององค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 260 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 170 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. สํารวจจำนวนผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ มีผู้ตัดสินวอลเลย์บอลรวมทั้งสิ้นประมาณ 260 คน

2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan)(ปกรณัม ประจันบาน. 2552: 117 – 118) ที่จำนวนประชากร 260 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน และวางแผนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยเพิ่มจำนวนตัวอย่างประมาณร้อยละ 10 – 25 ได้กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้นจำนวน 170 คน

3. การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยทำการจำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้

4. ดำเนินการสุ่มผู้ตัดสินวอลเลย์บอลจำแนกตามภูมิภาคโดยการจับสลาก ภูมิภาคที่มีจำนวนกรรมการต่ำกว่า 30 คน จะเลือกทั้งหมด ส่วนภูมิภาคที่มีจำนวนกรรมการมากกว่า 30 คน จะทำการสุ่มอย่างง่ายมาจำนวน 30 – 42 คน ทำให้ได้ผู้ตัดสินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 170 คน

ลำดับที่	ภูมิภาค	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	กรุงเทพมหานคร	20	20
2	ภาคกลาง	40	30
3	ภาคเหนือ	44	30
4	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	97	42
5	ภาคตะวันออก	18	18
6	ภาคใต้	41	30
	รวม	260	170

ภาพประกอบ 3 ตารางการสุ่มผู้ตัดสินวอลเลย์บอลจำแนกตามภูมิภาค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สร้างแบบวัดองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184) สร้างขึ้นโดยใช้กรอบความคิดขององค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านทักษะการสื่อสาร
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านเจตคติ
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลที่มีต่อองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยเพิ่มเติมจากตอนที่ 1

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัด

2.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184)จากเอกสารและตำราทางด้านการวิจัยทางการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ผู้วิจัยทำการศึกษาและกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย โดยใช้กรอบความคิดขององค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านทักษะการสื่อสาร
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านเจตคติ
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

2.3 ผู้วิจัยทำการนิยามความหมายขององค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยซึ่งใช้กรอบความคิดขององค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184)

2.4 สร้างข้อคำถามในแบบวัดองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ทั้ง 6 ด้านตามประเด็นที่กำหนดไว้ ดังนี้

- | | | |
|-------------------------------|-------|--------|
| 1. ด้านบุคลิกภาพ | จำนวน | 10 ข้อ |
| 2. ด้านทักษะการสื่อสาร | จำนวน | 10 ข้อ |
| 3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม | จำนวน | 10 ข้อ |
| 4. ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ | จำนวน | 10 ข้อ |
| 5. ด้านเจตคติ | จำนวน | 10 ข้อ |
| 6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ | จำนวน | 10 ข้อ |

2.5 ผู้วิจัยนำแบบวัดที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ระหว่าง 0.6 – 1.0

2.6 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดทำแบบวัดขึ้นใหม่เพื่อนำไปทดลองใช้ (Try out)

2.7 นำแบบวัดองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยไปทดลองใช้กับผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.9544

2.8 ปรับปรุงข้อคำถามและจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจรายชื่อผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้
2. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการสุ่มได้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
3. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการวิจัยพร้อมแบบวัดองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยจัดส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์
4. ผู้วิจัยจะใช้เวลาในการรอให้กลุ่มตัวอย่างจัดส่งแบบวัดกลับคืนประมาณ 1 เดือน ซึ่งหากล่าช้า หรือยังไม่สามารถจัดส่งแบบวัดกลับคืนให้แก่ผู้วิจัยได้ ผู้วิจัยจะทวงถามทางไปรษณีย์อีก 1 รอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติ ดังนี้
 - 1.1 ให้คะแนน 1 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
 - 1.2 ให้คะแนน 2 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อย
 - 1.3 ให้คะแนน 3 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
 - 1.4 ให้คะแนน 4 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับมาก
 - 1.5 ให้คะแนน 5 คะแนนเมื่อตอบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
2. ผู้วิจัยรวมคะแนนทั้งหมด แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้
(บุญชมศรีสาธา, 2540. หน้า 100)

- 3.1 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
- 3.2 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
- 3.3 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 3.4 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
- 3.5 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์ มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลของประเทศไทย มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 คน จำแนกเป็น

- 1. ผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล ระดับโลกของประเทศไทย จำนวน 2 คน
- 2. ผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล ระดับนานาชาติของประเทศไทย จำนวน 7 คน
- 3. ผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล ระดับ 1 ของประเทศไทย จำนวน 8 คน

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์ มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์ มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 1.1 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 1.2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสาร
 - 1.3 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม
 - 1.4 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการปฏิบัติหน้าที่
 - 1.5 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.6 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในข้อ 1 เพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

3. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในข้อ 1 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 6 ด้านในขั้นตอนที่ 1 มาดำเนินการสังเคราะห์ร่วมกันเพื่อยกร่างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

4. นำร่างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นโดยการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติ ดังนี้

4.1 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินวอลเลย์บอลระดับโลก โดยมีประสบการณ์เป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลระดับโลก ไม่น้อยกว่า 3 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 2 คน

4.2 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินวอลเลย์บอลระดับนานาชาติ โดยมีประสบการณ์เป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า 3 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 7 คน

4.3 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินวอลเลย์บอลระดับ 1 โดยมีประสบการณ์เป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลระดับชาติ ไม่น้อยกว่า 5 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 8 คน

5. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาสรุปและนำไปปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

6. นำร่างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

7. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อตัดสินผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย มีความเหมาะสมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน

8. ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีก 1 รอบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์

9. จัดพิมพ์มาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปสร้างเป็นเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยซึ่งทำการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำแนกออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด จำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท(ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184)จากเอกสาร และตำราทางด้านการวิจัยทางการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ผู้วิจัยทำการศึกษาร่างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เพื่อกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 ผู้วิจัยลงมือสร้างข้อคำถามตามรายการของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำนวน 20 ข้อ คำถามมีลักษณะเป็นข้อความที่ใช้ประกอบคำตอบของแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ครอบคลุมเนื้อหาตามนิยามศัพท์เฉพาะของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

1.4 นำข้อคำถามพร้อมแบบประเมินความเหมาะสมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางพลศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยคัดเลือกข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ให้ได้จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้ต่อไป

1.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 จัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะนำไปใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ให้ดังต่อไปนี้

1.1. ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.2 ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

1.3 ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.4 ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.5 ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. คำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลผลคะแนน ดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง มาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

2.2 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 คะแนน หมายถึง มาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

2.3 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง มาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2.4 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง มาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย

2.5 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง มาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. ในกรณีคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยจะดำเนินการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis)

ขั้นตอนที่ 3 การสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 คน มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 17 คน จำแนกเป็น

1. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับโลก ของประเทศไทย จำนวน 2 คน
2. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับนานาชาติของประเทศไทย จำนวน 7 คน
3. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ระดับ 1 ของประเทศไทย จำนวน 8 คน

ขั้นตอนการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 2 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมโดยการสัมภาษณ์ เพื่อดำเนินการสังเคราะห์เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย
2. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานของ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยมาสร้างเป็นเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ของประเทศไทย
3. ผู้วิจัยจัดทำคู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 17 คน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นโดยการสัมภาษณ์
4. ปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์มาตรฐานและคู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีก 1 รอบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์
5. จัดพิมพ์รูปเล่มของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลและคู่มือการใช้ฯ ฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปทดลองใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ เป็นแบบสรุปและสังเคราะห์เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย มีลักษณะเป็นแบบสรุปแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญสังเคราะห์เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสรุปแบบปลายเปิดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พร้อมด้วยมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 3 มาดำเนินการสังเคราะห์เพื่อสรุปเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย
2. ผู้วิจัยจะดำเนินการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis) และสรุปเป็นเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการนำเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลไปทดลองใช้ประเมินผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลจริง เพื่อทดสอบการรายงานผลการประเมินตามสภาพจริงของมาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. สํารวจจำนวนผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในร่มของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ มีผู้ตัดสินวอลเลย์บอลรวมทั้งสิ้นประมาณ 260 คน

2. ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยทำการจำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ แล้วดำเนินการสุ่มผู้ตัดสินวอลเลย์บอลจำแนกตามภูมิภาคโดยการจับสลาก ภูมิภาคละ 10 คน ได้ผู้ตัดสินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 60 คน

ลำดับที่	ภูมิภาค	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	กรุงเทพมหานคร	20	10
2	ภาคกลาง	40	10
3	ภาคเหนือ	44	10
4	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	97	10
5	ภาคตะวันออก	18	10
6	ภาคใต้	41	10
	รวม	260	60

ภาพประกอบ 3 ตารางการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ คือ แบบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามการรับรู้ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184) จำแนกเป็น 5 มาตรฐาน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานที่ 1 บุคลิกภาพ
2. มาตรฐานที่ 2 ทักษะการสื่อสาร
3. มาตรฐานที่ 3 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่
4. มาตรฐานที่ 4 เจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน
5. มาตรฐานที่ 5 คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลเพิ่มเติมจากตอนที่ 1 อย่างอิสระ จำนวน 1 ข้อ
ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมิน

2.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท(ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184)จากเอกสาร และตำราทางด้านการวิจัยทางการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ผู้วิจัยนำเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้าน มาสร้างเป็นแบบประเมิน ได้แก่

1. มาตรฐานที่ 1 บุคลิกภาพ
2. มาตรฐานที่ 2 ทักษะการสื่อสาร
3. มาตรฐานที่ 3 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่
4. มาตรฐานที่ 4 เจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน
5. มาตรฐานที่ 5 คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

2.3 ผู้วิจัยทำการนิยามความหมายของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท(ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184)

2.4 สร้างข้อคำถามในแบบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ทั้ง 5 ด้านตามประเด็นที่กำหนดไว้

2.5 ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ

2.6 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดทำแบบประเมินขึ้นใหม่พร้อมที่จะนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการประเมินเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พร้อมแบบประเมินจัดส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์
3. ผู้วิจัยจะใช้เวลาในการรอการส่งแบบประเมินกลับคืนประมาณ 1 เดือน ซึ่งหากล่าช้าผู้วิจัยจะดำเนินการทวงถาม และอาจจัดส่งแบบประเมินไปให้กลุ่มตัวอย่างใหม่หากสูญหาย และในรายที่ไม่สามารถทวงถามทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยจะเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติ ดังนี้
 - 1.1 ให้คะแนน 1 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อมาตรฐานนั้นในระดับน้อยที่สุด
 - 1.2 ให้คะแนน 2 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อมาตรฐานนั้นในระดับน้อย
 - 1.3 ให้คะแนน 3 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อมาตรฐานนั้นในระดับปานกลาง
 - 1.4 ให้คะแนน 4 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อมาตรฐานนั้นในระดับมาก
 - 1.5 ให้คะแนน 5 คะแนนเมื่อตอบว่า มีการรับรู้ต่อมาตรฐานนั้นในระดับมากที่สุด
2. ผู้วิจัยรวมคะแนนทั้งหมด แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชมศรีสะอาด, 2540. หน้า 100)
 - 3.1 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามมาตรฐานนั้นในระดับน้อยที่สุด
 - 3.2 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามมาตรฐานนั้นในระดับน้อย
 - 3.3 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามมาตรฐานนั้นในระดับปานกลาง
 - 3.4 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามมาตรฐานนั้นในระดับมาก
 - 3.5 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามมาตรฐานนั้นในระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์

มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ตอนที่ 4 ผลการทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลใหม่

การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 170 คน จำแนกองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ไว้จำนวน 6 ด้าน ผลเป็นดังนี้

ตาราง 1 องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านบุคลิกภาพ (N = 170)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ			
1. ผู้ตัดสินต้อง วางตัวให้เหมาะสม เป็นที่น่าเคารพ ศรัทธา	4.46	0.52	มาก
2. ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผล	4.51	0.52	มากที่สุด
3. ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ สะอาดเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ	4.69	0.47	มากที่สุด
4. ผู้ตัดสินต้องมีความมั่นใจ มีปฏิกิริยาในการตัดสินได้รวดเร็ว	4.67	0.48	มากที่สุด
5. ผู้ตัดสินต้องมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	4.64	0.49	มากที่สุด
6. ผู้ตัดสินต้องสามารถรับรู้ เข้าใจสภาพความจริงได้อย่างถูกต้อง	4.66	0.49	มากที่สุด
7. ผู้ตัดสินต้องใช้สายตาแสดงความเป็นมิตร และสุภาพ	4.38	0.53	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
8. ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง รักษารูปร่างให้อยู่ในเกณฑ์ดีเสมอ	4.46	0.50	มาก
9. ผู้ตัดสินต้องแสดงสัญญาณมือด้วยท่าทางชำนาญ คล่องแคล่ว	4.37	0.48	มาก
10. ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทุกคน	4.39	0.49	มาก
รวม	4.52	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 1 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.34) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุขภาพสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ ค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.47) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องมีความมั่นใจ มีปฏิกิริยาในการตัดสินได้รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) และผู้ตัดสินต้องสามารถรับรู้ เข้าใจสภาพความจริงได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.49)

ตาราง 2 องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านทักษะการสื่อสาร (N = 170)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร			
1.ความสามารถในการใช้ภาษาเรื่อง การลงโทษและตักเตือน นักกีฬาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม	4.02	0.69	มาก
2.ผู้ตัดสินต้องใช้ภาษาในการสื่อสารที่สุภาพ เหมาะสมตามกาลเทศะ	3.91	0.71	มาก
3.ผู้ตัดสินสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้	3.91	0.69	มาก
4.ผู้ตัดสินสามารถอ่านและเขียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้	3.85	0.64	มาก
5.ผู้ตัดสินสามารถอธิบายกติกาบอลเป็นภาษาอังกฤษได้	3.76	0.65	มาก
6.ผู้ตัดสินสามารถประสานงานกับผู้ตัดสินชาวต่างชาติได้	3.75	0.68	มาก
7.ผู้ตัดสินสามารถเขียนโต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เป็นภาษาอังกฤษได้	3.75	0.68	มาก
8.ผู้ตัดสินสามารถตรวจสอบใบบันทึกที่เป็นภาษาอังกฤษได้	3.79	0.60	มาก
9.ผู้ตัดสินเคยเข้าร่วมอบรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	3.50	0.83	มาก
10.ผู้ตัดสินสามารถเข้ารับการฝึกอบรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	3.72	0.74	มาก
รวม	3.80	0.54	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเรื่อง การลงโทษและตักเตือนนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.69) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องใช้ภาษาในการสื่อสารที่สุภาพ เหมาะสมตามกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.71) และผู้ตัดสินสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.69)

ตาราง 3 องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านคุณธรรมจริยธรรม (N = 170)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม			
1. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม	4.76	0.44	มากที่สุด
2. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	4.79	0.44	มากที่สุด
3. ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน	4.45	0.55	มาก
4. ผู้ตัดสินจะต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่	4.39	0.56	มาก
5. ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและให้ความช่วยเหลือต่อส่วนรวม	4.46	0.56	มาก
6. ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับ	4.71	0.55	มากที่สุด
7. ผู้ตัดสินต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน	4.74	0.44	มากที่สุด
8. ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง ตรงต่อเวลา	4.75	0.48	มากที่สุด
9. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสมาคมอย่าง เคร่งครัด	4.56	0.50	มากที่สุด
10. ผู้ตัดสินต้องมีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค	4.64	0.48	มากที่สุด
รวม	4.63	0.33	มากที่สุด

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.33) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) และผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง ตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.48)

ตาราง 4 องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ (N = 170)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 4 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่			
1. ผู้ตัดสินต้องมีความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา วอลเลย์บอล	4.80	0.40	มากที่สุด
2. ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในทักษะและวิธีการเล่นวอลเลย์บอล	4.11	0.72	มาก
3. ผู้ตัดสินต้องลงโทษและตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสม	4.23	0.62	มาก
4. ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.23	0.65	มาก
5. ผู้ตัดสินต้องเข้าใจพื้นฐานของผู้เล่นและผู้ควบคุมทีมเป็นอย่างดี	4.08	0.67	มาก
6. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งผู้ตัดสินที่ 1,2	4.76	0.54	มากที่สุด
7. ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเสิร์ฟ, ตำแหน่งผู้เล่น เช่น การปฏิบัติในการเสิร์ฟ, ถ่วงเวลาการเสิร์ฟ, การกำบัง, การผิดตำแหน่ง, การหมุนผิดตำแหน่ง	4.65	0.57	มากที่สุด
8. ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นลูกบอลตามเกณฑ์ได้ เช่น การเล่นลูกครั้งที่ 1,2,3,4 ,การเล่น 2 จังหวะ, การลูกบอลพร้อมกัน	4.71	0.51	มากที่สุด
9. ผู้ตัดสินต้องดำเนินการด้านต่างๆได้ เช่น การหยุดการแข่งขัน, ตักรับอิสระ, การใช้สัญญาณนกหวีด, การใช้สัญญาณมือ	4.75	0.43	มากที่สุด
10. ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นที่บริเวณตาข่ายได้ เช่น บริเวณที่ว่างเหนือตาข่าย, การล้ำเหนือตาข่าย, การถูกตาข่าย, ผู้เล่นแถวหน้า, ผู้เล่นแถวหลัง	4.81	0.39	มากที่สุด
รวม	4.51	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.27) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นที่บริเวณตาข่ายได้ เช่น บริเวณที่ว่างเหนือตาข่าย, การล้ำเหนือตาข่าย, การถูกตาข่าย, ผู้เล่นแถวหน้า, ผู้เล่นแถวหลัง มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.39) รองลงมา ได้แก่ ผู้ตัดสินต้องมีความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา วอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) และผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งผู้ตัดสินที่ 1,2 มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.54)

ตาราง 5 องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน (N = 170)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 5 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน			
1. ผู้ตัดสินมีความรู้สึกที่ไม่ดีที่มีการต่อว่าเรื่องผลการตัดสิน	4.45	0.58	มาก
2. ผู้ตัดสินไม่ชอบให้ผู้ควบคุมผู้ตัดสินต่อว่าเรื่องการมาปฏิบัติหน้าที่สาย	4.41	0.49	มาก
3. ผู้ตัดสินไม่ชอบตัดสินในคู่ที่มีนักกีฬาทีมชาติลงเล่น	4.44	0.50	มาก
4. ผู้ตัดสินรู้สึกประหม่าเวลามีการถ่ายทอดทางทีวี	4.36	0.53	มาก
5. ผู้ตัดสินต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตนเอง	4.41	0.49	มาก
6. ผู้ตัดสินต้องต้องควบคุมพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักกีฬา	4.36	0.57	มาก
7. ผู้ตัดสินสามารถอธิบายคำตัดสินที่มีข้อขัดแย้งได้	4.39	0.49	มาก
8. ผู้ตัดสินต้องทำให้นักกีฬายอมรับในการปฏิบัติหน้าที่	4.37	0.54	มาก
9. ผู้ตัดสินยอมรับหรือปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับเส้นได้	4.43	0.50	มาก
10. ผู้ตัดสินมีความเคร่งครัดในกติกาเสมอ	4.47	0.55	มาก
รวม	4.41	0.42	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.42) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินมีความเคร่งครัดในกติกาเสมอ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.55) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินมีความรู้สึกที่ไม่ดีที่มีการต่อว่าเรื่องผลการตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.58) และผู้ตัดสินไม่ชอบตัดสินในคู่ที่มีนักกีฬาทีมชาติลงเล่น มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50)

ตาราง 6 องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N = 170)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ			
1.ผู้ตัดสินต้องใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้ดีที่สุด	4.72	0.50	มากที่สุด
2.ผู้ตัดสินต้องประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ	4.52	0.55	มากที่สุด
3.ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	4.41	0.62	มาก
4.ผู้ตัดสินต้องยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ	4.65	0.57	มากที่สุด
5.ผู้ตัดสินต้องเคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด	4.51	0.64	มากที่สุด
6.ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต	4.54	0.55	มากที่สุด
7.ผู้ตัดสินต้องยกย่องให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ	4.57	0.58	มากที่สุด
8.ผู้ตัดสินต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ	4.79	0.46	มากที่สุด
9.ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธาในอาชีพ	4.80	0.40	มากที่สุด
10.ผู้ตัดสินต้องคงฐานะวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม	4.81	0.41	มากที่สุด
รวม	4.63	0.36	มากที่สุด

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.36) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องคงฐานะวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.41) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธาในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) และผู้ตัดสินต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.46)

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์ มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน โดยการสัมภาษณ์ ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เป็นดังนี้

2.1 ผลการสร้างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน โดยการสัมภาษณ์ ผลการสร้างมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ดังต่อไปนี้

ตาราง 7 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ

มาตรฐานผู้ตัดสิน (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
มาตรฐานที่ 1 ด้าน บุคลิกภาพ 1. ผู้ตัดสินต้องวางตัวให้ เหมาะสม เป็นที่น่าเคารพ ศรัทธา 2. ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ แสดงออกถึงความคิดและ พูดอย่างมีเหตุผล	คงเดิม สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสิน ต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าสนใจ เคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้ง ทางด้านความคิด คำพูด ความ มั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่ และความ เป็นผู้นำ นำมารวมกับตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสม เป็นที่น่าสนใจเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความ มั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่ และความ เป็นผู้นำ	มาตรฐานที่ 1 บุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวาง ตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าสนใจ เคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้ง ทางด้านความคิด คำพูด ความ มั่นใจในตนเอง ความ กระตือรือร้นในการปฏิบัติ หน้าที่ และความเป็นผู้นำ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่ง กายสุภาพ เรียบร้อย สะอาด และเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตาราง 7 (ต่อ)

มาตรฐานผู้ตัดสิน (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
3. ผู้ตัดสินต้องแต่งกาย สุภาพ สะอาดเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ 4. ผู้ตัดสินต้องมีความมั่นใจ มีปฏิภาณในการตัดสินได้ รวดเร็ว 5. ผู้ตัดสินต้องมีความ กระตือรือร้นในการปฏิบัติ หน้าที่ 6. ผู้ตัดสินต้องสามารถรับรู้ เข้าใจสภาพความจริงได้ อย่างถูกต้อง 7. ผู้ตัดสินต้องใช้สายตา แสดงความเป็นมิตร สุภาพ	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสิน ต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ นำมารวมกับตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสิน ต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่า เคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้ง ทางด้านความคิด คำพูด ความ มั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่ และความ เป็นผู้นำ นำมารวมกับตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสิน ต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่า เคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้ง ทางด้านความคิด คำพูด ความ มั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่ และความ เป็นผู้นำ ตัดทิ้ง เพราะไม่เกี่ยวข้องกับ บุคลิกภาพ สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสิน ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคล อื่น โดยการแสดงออกทางกิริยา ท่าทาง สายตา คำพูด และเป็น มิตรกับบุคคลทั่วไป	ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมี มนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยา ท่าทาง สายตา คำพูด และเป็น มิตรกับบุคคลทั่วไป ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแล รักษาสุขภาพร่างกายให้ แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้ เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้ เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน

ตาราง 7 (ต่อ)

มาตรฐานผู้ตัดสิน (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
8. ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษา สุขภาพให้แข็งแรง รักษา รูปร่างให้อยู่ในเกณฑ์ดีเสมอ	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้อง ดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้ แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้ เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้ เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน	
9. ผู้ตัดสินต้องแสดงสัญญาณ มือด้วยท่าทางชำนาญ คล่องแคล่ว	นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะ การปฏิบัติหน้าที่	
10. ผู้ตัดสินต้องมีมนุษย สัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทุก คน	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้อง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับ บุคคลทั่วไป	

จากตาราง 7 แสดงว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ภายหลังการ
ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พบว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดใน
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้ง
ทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็น
ผู้นำ

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยา
ท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้
เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน

ตาราง 8 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2 ทักษะการสื่อสาร

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร 1.ความสามารถในการใช้ภาษาเรื่อง การลงโทษและตักเตือนนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม 2.ผู้ตัดสินต้องใช้ภาษาในการสื่อสารที่สุภาพเหมาะสมตามกาลเทศะ 3.ผู้ตัดสินสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ 4.ผู้ตัดสินสามารถอ่านและเขียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้ 5.ผู้ตัดสินสามารถอธิบายกติกาบอลเบสบอลเป็นภาษาอังกฤษได้	คงเดิม สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ” และ สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล” สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ” สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ” สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ” สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ” สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล”	มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ครบคลุม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬา วอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล

ตาราง 8 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
6.ผู้ตัดสินสามารถ ประสานงานกับผู้ตัดสิน ชาวต่างชาติได้	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ความสามารถในการ สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ” และ สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.2 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล”	
7.ผู้ตัดสินสามารถเขียน โต้ตอบจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์เป็น ภาษาอังกฤษได้	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.1 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ความสามารถในการ สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ”	
8.ผู้ตัดสินสามารถตรวจสอบ ใบบันทึกที่เป็น ภาษาอังกฤษได้	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.2 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล”	
9.ผู้ตัดสินเคยเข้าร่วมอบรม การสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.3 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ผ่านการฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ” และ สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.4 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ผ่านการทดสอบวัด ความรู้และทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ มาตรฐานสากล”	

ตาราง 8 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
10.ผู้ตัดสินสามารถมีความ ต้องการเข้ารับการฝึกอบรม การสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ	สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.3 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ผ่านการฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ” และ สร้างเป็นตัวชี้วัดที่ 2.4 โดยใช้คำ สำคัญคือ “ผ่านการทดสอบวัด ความรู้และทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ มาตรฐานสากล”	

จากตาราง 8 แสดงว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ภายหลังการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พบว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล อย่างถูกต้อง ครบคลุม

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตาม เกณฑ์มาตรฐานสากล

ตาราง 9 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
มาตรฐานที่ 4 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ 1. ผู้ตัดสินต้องมีความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา วอลเลย์บอล 2. ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในทักษะและวิธีการเล่น วอลเลย์บอล 3. ผู้ตัดสินต้องลงโทษและตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสม	เปลี่ยนเป็นมาตรฐานที่ 3 สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต และสร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง	มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ

ตาราง 9 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
4. ผู้ตัดสินต้องศึกษา รูปแบบวิธีการตัดสินและ ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทใน กีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและ ปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลง ในอนาคต และสร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะ ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล ในระดับสูง	ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมี ส่วนร่วมในการตัดสินหรือมี ประสบการณ์ในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การ ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ใน ระดับนานาชาติ
5. ผู้ตัดสินต้องเข้าใจ พื้นฐานของผู้เล่นและผู้ ควบคุมทีมเป็นอย่างดี	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทใน กีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและ ปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลง ในอนาคต	

ตาราง 9 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
6.ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ ได้ทั้งผู้ตัดสินที่ 1,2	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติ หน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ใน ระดับสูง และสร้างใหม่เป็นตัวชี้วัด ที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและ สะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬา บอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่าง น้อยปีละ 5 ครั้ง และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการ ตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการ ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลในระดับ นานาชาติ และสะสมประสบการณ์ การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ใน ระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	

ตาราง 9 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
7. ผู้ตัดสินต้องควบคุมการ เสิร์ฟ, ตำแหน่งผู้เล่น เช่น การปฏิบัติในการเสิร์ฟ, ถ่วง เวลาการเสิร์ฟ, การกำบัง, การผิดตำแหน่ง, การหมุน ผิดตำแหน่ง	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติ หน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาโอลิมปิก ใน ระดับสูง และสร้างใหม่เป็นตัวชี้วัด ที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและ สะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬา โอลิมปิก ในระดับชาติอย่าง น้อยปีละ 5 ครั้ง และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการ ตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการ ตัดสินกีฬาโอลิมปิกในระดับ นานาชาติ และสะสมประสบการณ์ การตัดสินกีฬาโอลิมปิก ใน ระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	

ตาราง 9 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
8. ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นลูกบอลตามเกณฑ์ได้ เช่น การเล่นลูกครั้งที่ 1,2,3,4 ,การเล่น 2 จังหวะ, การถูกบอลพร้อมกัน	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับสูง และสร้างใหม่เป็นตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้ง และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	

ตาราง 9 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
9. ผู้ตัดสินต้องดำเนินการ ด้านต่างๆได้ เช่น การ หยุดการแข่งขัน,ตัวรับอิสระ ,การใช้สัญญาณนกหวีด, การใช้สัญญาณมือ	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติ หน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ใน ระดับสูง และสร้างใหม่เป็นตัวชี้วัด ที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและ สะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬา บอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่าง น้อยปีละ 5 ครั้ง และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการ ตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการ ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลในระดับ นานาชาติ และสะสมประสบการณ์ การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ใน ระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	

ตาราง 9 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
10. ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นที่บริเวณตาข่ายได้ เช่น บริเวณที่ว่างเหนือตาข่าย, การล้ำเหนือตาข่าย, การถูกตาข่าย, ผู้เล่นแถวหน้า, ผู้เล่นแถวหลัง	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับสูง และสร้างใหม่เป็นตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้ง และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	

จากตาราง 9 แสดงว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ภายหลังการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พบว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาบอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับสูง

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้ง

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาบอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ตาราง 10 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็น
ผู้ตัดสิน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
มาตรฐานที่ 5 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน 1. ผู้ตัดสินมีความรู้สึกที่ไม่ดีเมื่อมีการคัดค้านผลการตัดสิน 2. ผู้ตัดสินไม่ชอบให้ผู้ควบคุมผู้ตัดสินต่อว่าเรื่องการมาปฏิบัติหน้าที่สาย 3. ผู้ตัดสินไม่ชอบตัดสินในคู่ที่มีนักกีฬาทีมชาติลงเล่น 4. ผู้ตัดสินรู้สึกประหม่าเวลามีการถ่ายทอดทางทีวี 5. ผู้ตัดสินต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตนเอง 6. ผู้ตัดสินต้องต้องควบคุมพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักกีฬา 7. ผู้ตัดสินสามารถอธิบายคำตัดสินที่ขัดแย้งได้ 8. ผู้ตัดสินต้องทำให้นักกีฬายอมรับในการปฏิบัติหน้าที่ 9. ผู้ตัดสินยอมรับหรือปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับเส้นได้	เปลี่ยนเป็นมาตรฐานที่ 4 ปรับเป็น ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ปรับเป็น ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ปรับเป็น ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ปรับเป็น ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ปรับเป็น ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ปรับเป็น ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัดทิ้ง ตัดทิ้ง ตัดทิ้ง	มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ

ตาราง 10 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
10.ผู้ตัดสินมีความเคร่งครัด ในกติกาเสมอ	ตัดทิ้ง	

จากตาราง 10 แสดงว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ภายหลังการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พบว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

- ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึภภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน
- ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องประพฤติดี และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน
- ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ

ตาราง 11 ผลการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
มาตรฐานที่ 5 ด้าน คุณธรรมจริยธรรม 1. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความยุติธรรม 2. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ลำเอียง ปราศจาก อคติ โปร่งใสและสามารถ ตรวจสอบได้ 3. ผู้ตัดสินต้องมีความ ขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน	นำไปบูรรวมกับมาตรฐานที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ แล้ว สร้างใหม่เป็น มาตรฐานที่ 5 ด้าน คุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและ สามารถตรวจสอบได้ สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและ สามารถตรวจสอบได้ สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มี น้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละ ต่อส่วนรวม	มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมี ความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอด กลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มี น้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และ เสียสละต่อส่วนรวม ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้อง ประพฤติปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วม วิชาชีพและผู้อื่น

ตาราง 11 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
4. ผู้ตัดสินจะต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด
5. ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจ เสียสละและให้ความช่วยเหลือต่อส่วนรวม	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	
6. ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด	
7. ผู้ตัดสินต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน	ตัดทิ้ง	
8. ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง ตรงต่อเวลา	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	

ตาราง 11 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
9. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสมาคมอย่างเคร่งครัด	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด	
10. ผู้ตัดสินต้องมีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	
มาตรฐานที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	นำไปบูรรวมกับมาตรฐานที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม แล้วสร้างใหม่เป็น มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	
1.ผู้ตัดสินต้องใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้ดีที่สุด	นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่	
2.ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ	สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	
3.ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน	

ตาราง 11 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (จากขั้นตอนที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
4.ผู้ตัดสินต้องยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ 5.ผู้ตัดสินต้องเคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด 6.ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต 7.ผู้ตัดสินต้องยกย่องให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ 8.ผู้ตัดสินต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ 9.ผู้ตัดสินต้องมีความรักความศรัทธาในอาชีพ 10.ผู้ตัดสินต้องคงฐานะวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคม	นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด สร้างใหม่เป็น ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัดทิ้ง นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน นำไปใช้ในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน	

จากตาราง 11 แสดงว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ ภายหลังการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พบว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้น ต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม

ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น

ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด

2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของ องค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เป็นดังต่อไปนี้

ตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐาน ขอ ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ			
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ	4.59	0.62	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ	4.59	0.51	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป	4.76	0.56	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน	4.65	0.49	มากที่สุด
รวม	4.65	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติที่เหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.56) ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.62) ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.62) และตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49)

ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร			
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ	4.35	0.49	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ครบคลุม	4.59	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง	4.29	0.69	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.29	0.47	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล	4.47	0.62	มาก
รวม	4.40	0.27	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ครบคลุม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51) ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.62) ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.49) ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.69) และตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.47)

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่			
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.71	0.47	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง	4.53	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ	4.59	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติ	4.47	0.51	มาก
รวม	4.57	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51) ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51) และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.51)

ตาราง 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน			
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกรักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน	4.65	0.49	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน	4.59	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.71	0.47	มากที่สุด
รวม	4.65	0.25	มากที่สุด

จากตาราง 15 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกรักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49) และตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51)

ตาราง 16 ผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ			
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	4.59	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	4.65	0.49	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	4.71	0.47	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม	4.62	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49) ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51) และตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51)

ขั้นตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล เป็นดังต่อไปนี้

ตาราง 17 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1
บุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4

มาตรฐานที่ 1 ด้าน บุคลิกภาพ	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ	1.1.1 มีลักษณะเป็นคนคิดบวก คิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	1.1.2 พุดจาสุภาพ และสร้างสรรค์	เหมือน 1.1.1
	1.1.3 มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน	เหมือน 1.1.1
	1.1.4 มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน	เหมือน 1.1.1
	1.1.5 มีความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน	เหมือน 1.1.1

ตาราง 17 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 1 ด้าน บุคลิกภาพ	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้อง แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับ กาลเทศะ	1.2.1 เมื่ออยู่ในสังคม (นอก สนามแข่งขัน) จะแต่งกาย สุภาพ เรียบร้อย สะอาด และ เหมาะสมกับกาลเทศะ	ผลจากการประเมินโดย หัวหน้าหน่วยงานที่สังกัด เพื่อนร่วมงานและตนเองไม่ต่ำ กว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	1.2.2 เมื่ออยู่ระหว่างปฏิบัติ หน้าที่จะแต่งเครื่องแบบของผู้ ตัดสินอย่างถูกต้องตาม ระเบียบของสมาคม และ ระเบียบการแข่งขัน	ผลจากการประเมินโดย หัวหน้าผู้ตัดสิน เพื่อนผู้ ตัดสินและตนเองต้องไม่ต่ำ กว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมี มนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยา ท่าทาง สายตา คำพูด และ เป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป	1.3.1 แสดงออกอย่างเป็นมิตร กับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับ หลัง ทั้งทางกิริยา ท่าทาง และสายตา	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน ตนเอง และการประเมินโดย เพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	1.3.2 ใช้คำพูดที่สุภาพ แสดง ถึงความเป็นมิตรต่อบุคคล ทั่วไปทั้งที่รู้จักคุ้นเคยและ ไม่คุ้นเคย	เหมือน 1.3.1
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแล รักษาสุขภาพร่างกายให้ แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจ ให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่าง ให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ ตัดสิน	1.4.1 มีสุขภาพร่างกาย แข็งแรง	ผลการตรวจสุขภาพประจำปี ต้องไปป่วยเป็นโรคที่เป็น อุปสรรคต่อการเป็นผู้ตัดสิน กีฬา และสังคมรังเกียจ
	1.4.2 สุขภาพจิตดี มีจิตใจ เข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่อปัญหา หรืออุปสรรค	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน ตนเอง และการประเมินโดย เพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	1.4.3 มีรูปร่างสมส่วน และมี บุคลิกภาพดี	เหมือน 1.4.2

จากตาราง 17 แสดงว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 12 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 12 ข้อ

ตาราง 18 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5

มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ	2.1.1 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วนและเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่ก็สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี)
	2.1.2 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถ

ตาราง 18 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะ การสื่อสาร	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
2.1.3 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ		ใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วนและเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่ก็สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี)
		2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านเทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วนและเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่ก็สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี) 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

ตาราง 18 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ครบคลุม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง	2.1.4 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วนและเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่ก็สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี) 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	2.2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสินในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	2.3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสินในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

ตาราง 18 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	2.4.1 เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้ม	ผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้ม (ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล	2.5.1 เข้ารับการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล	ผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วนและเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่ก็สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี)

จากตาราง 18 แสดงว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 8 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 12 ข้อ

ตาราง 19 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4

มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต	3.1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอล ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต	1) ผลการทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล ในระดับสูง	3.2.1 มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอล ดังนี้ 3.2.1.1 การเลิร์ฟ และตำแหน่งผู้เล่น 3.2.1.2 การควบคุมการเล่นลูกบอล 3.2.1.3 การเล่นบริเวณตาข่าย 3.2.1.4 การแต่งกายและบุคลิกลักษณะ 3.2.1.5 การดำเนินการด้านต่างๆ 3.2.1.6 การจัดการ	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 เหมือน 3.2.1.1 เหมือน 3.2.1.1 เหมือน 3.2.1.1 เหมือน 3.2.1.1 เหมือน 3.2.1.1

ตาราง 19 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะ การปฏิบัติหน้าที่	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับชาติ ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ	3.3.1 ฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ	มีการรายงานผลการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้ง
	3.4.1 มีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ	มีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
	3.4.2 มีการสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	มีการรายงานผลการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

จากตาราง 19 แสดงว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 10 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 11 ข้อ

ตาราง 20 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติ
ต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.3

มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติ ต่อการเป็นผู้ตัดสิน	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน	4.1.1 มีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน	4.2.1 ผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน	เหมือน 4.1.1
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่อง และให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.3.1 ยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ	เหมือน 4.1.1

จากตาราง 20 แสดงว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.3 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 3 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 3 ข้อ

ตาราง 21 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้าน
คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.4

มาตรฐานที่ 5 ด้าน คุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ	เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ ลำเอียง ปราศจากอคติ มี ความโปร่งใสและสามารถ ตรวจสอบได้ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมี ความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอด กลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มี น้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และ เสียสละต่อส่วนรวม ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้อง ประพฤติปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วม วิชาชีพและผู้อื่น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้อง เคารพและประพฤติปฏิบัติตน ตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกากฎเกณฑ์ของสมาคม วอลเลย์บอลและสังคมอย่าง เคร่งครัด	5.1.1 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ ลำเอียง ปราศจากอคติ มี ความโปร่งใสและสามารถ ตรวจสอบได้	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน ตนเอง และการประเมินโดย หัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	5.2.1 มีความขยันหมั่นเพียร	เหมือน 5.1.1
	5.2.2 มีวินัย และตรงต่อเวลา	เหมือน 5.1.1
	5.2.3 มีความอดทนอดกลั้น ต่อปัญหาและอุปสรรค	เหมือน 5.1.1
	5.2.4 มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	เหมือน 5.1.1
	5.3.1 ประพฤติปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วม วิชาชีพและผู้อื่น	เหมือน 5.1.1
	5.4.1 เคารพและประพฤติ ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กติกากฎเกณฑ์ ของสมาคม	เหมือน 5.1.1

จากตาราง 21 แสดงว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 7 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 7 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 ผลการทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

4.1 ผลการทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 60 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นดังนี้

ตาราง 22 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ (N=60)

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ			
1.1.1 มีลักษณะเป็นคนคิดบวก คิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี	4.65	0.58	มากที่สุด
1.1.2 พุดจาสุภาพ และสร้างสรรค์	4.58	0.50	มากที่สุด
1.1.3 มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน	4.75	0.57	มากที่สุด
1.1.4 มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน	4.62	0.49	มากที่สุด
1.1.5 ความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน	4.55	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.27	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศ			

ตาราง 22 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.2.1 เมื่ออยู่ในสังคม (นอกสนามแข่งขัน) จะแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาด และเหมาะสมกับกาลเทศะ	4.55	0.79	มากที่สุด
1.2.2 เมื่ออยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่จะแต่งเครื่องแบบของผู้ตัดสิน อย่างถูกต้องตามระเบียบของสมาคม และระเบียบการแข่งขัน	4.68	0.65	มากที่สุด
ภาพรวม	4.62	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป			
1.3.1 แสดงออกอย่างเป็นมิตรกับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งทางกิริยา ท่าทาง และสายตา	4.65	0.58	มากที่สุด
1.3.2 ใช้คำพูดที่สุภาพ แสดงถึงความเป็นมิตรต่อบุคคลทั่วไป ทั้งที่รู้จักคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย	4.58	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.62	0.38	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน			
1.4.2 สุขภาพจิตดี มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรค	4.58	0.50	มากที่สุด
1.4.3 มีรูปร่างสมส่วน และมีบุคลิกภาพดี	4.52	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.55	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 22 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.27) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.51) และตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษย

สัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.38)

ตาราง 23 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร (N=60)

มาตรฐานที่ 2 ทักษะการสื่อสาร	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ			
2.1.1 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	3.88	0.83	มาก
2.1.2 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	3.87	0.89	มาก
2.1.3 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	3.95	1.19	มาก
2.1.4 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ	3.92	0.91	มาก
ภาพรวม	3.90	0.59	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ครบคลุม			
2.2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง	3.73	0.94	มาก
ภาพรวม	3.73	0.94	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง			
2.3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง	3.87	0.95	มาก
ภาพรวม	3.87	0.95	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ในมาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงาน

กับชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.95) และตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้องครอบคลุม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.94)

ตาราง 24 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ (N=60)

มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต			
3.1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.82	0.39	มากที่สุด
ภาพรวม	4.82	0.39	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง			
3.2.1 มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ดังนี้			
3.2.1.1 การเลิร์ฟ และตำแหน่งผู้เล่น	4.82	0.39	มากที่สุด
3.2.1.2 การควบคุมการเล่นลูกบอล	4.60	0.49	มากที่สุด
3.2.1.3 การเล่นบริเวณตาข่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
3.2.1.4 การแต่งกายและบุคลิกลักษณะ	4.67	0.48	มากที่สุด
3.2.1.5 การดำเนินการด้านต่าง	4.80	0.40	มากที่สุด
3.2.1.6 การจัดการ	4.70	0.46	มากที่สุด
ภาพรวม	4.73	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.39) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.21)

ตาราง 25 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน (N=60)

มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกรักภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน			
4.1.1 มีความรู้สึกรักภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน	4.73	0.45	มากที่สุด
ภาพรวม	4.73	0.45	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน			
4.2.1 ผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน	4.55	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.55	0.50	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ			
4.3.1 ยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ	4.63	0.49	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 25 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกรักภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49) และตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50)

ตาราง 26 ผลการประเมินผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสิน วอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ (N=60)

มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้			
5.1.1 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	4.58	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.58	0.50	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม			
5.2.1 มีความขยันหมั่นเพียร	4.58	0.50	มากที่สุด
5.2.2 มีวินัย และตรงต่อเวลา	4.65	0.48	มากที่สุด
5.2.3 มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค	4.73	0.45	มากที่สุด
5.2.4 มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	4.53	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.20	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น			
5.3.1 ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	4.68	0.47	มากที่สุด
ภาพรวม	4.68	0.47	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด			

ตาราง 26 (ต่อ)

มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5.4.1 เคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกากฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอล และสังคมอย่าง เคร่งครัด	4.50	0.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 26 แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้จะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.20) และตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.50)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาองค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในครั้งนี้ มีข้อสรุป ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล 6 ด้าน พบว่า

1.1 **ด้านบุคลิกภาพ** ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด

1.2 **ด้านทักษะการสื่อสาร** ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก

1.3 **ด้านคุณธรรม จริยธรรม** ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด

1.4 **ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่** ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด

1.5 **ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน** ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก

1.6 **ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ** ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย จำนวน 170 คน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน 20 ตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง

สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน

มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้องครบคลุม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬา วอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษ ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล

มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้งตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพ ผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ

มาตรฐานและตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัดและเมื่อนำมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลไปตรวจสอบคุณภาพ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 4

ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

3. ผลการสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน มีผลดังนี้

3.1 เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 12 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 12 ข้อ

3.2 เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 8 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 12 ข้อ

3.3 เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 10 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 11 ข้อ

3.4 เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.3 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 3 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 3 ข้อ

3.5 เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 7 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 7 ข้อ

4. ผลการทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า ในมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนาองค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. จากการศึกษาคูณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่พบว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 170 คน ได้จำแนกคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ไว้จำนวน 6 ด้าน คือ 1) **ด้านบุคลิกภาพ** มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 2) **ด้านทักษะการสื่อสาร** มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก 3) **ด้านคุณธรรม จริยธรรม** มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 4) **ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่** มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 5) **ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน** มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก และ 6) **ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ** มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากหัวใจสำคัญของการเล่นกีฬา คือการมีผู้ตัดสินที่ได้มาตรฐาน สามารถให้ความยุติธรรมแก่นักกีฬาได้เท่าเทียมกันไม่ว่า นักกีฬาจะเป็นนักกีฬาจากชมรมใด ผู้ตัดสินต้องมีพื้นฐานของกฎจริยธรรม ผู้ตัดสินเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนทำให้การแข่งขันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เกิดความบริสุทธิ์ ยุติธรรมแก่ผู้แข่งขันทั้งสองฝ่าย บางครั้งผู้ตัดสินอาจมีการตัดสินไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้แข่งขันและผู้ชม ทำให้เกิดความขัดแย้งขณะแข่งขัน จนบางครั้งนำไปสู่การไม่ยอมรับคำตัดสิน ดังนั้นผู้ตัดสินจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันมีความสามารถในการใช้ไหวพริบในการตัดสินให้เด็ดขาดชัดเจน สามารถควบคุมการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินของคู่แข่งขันซึ่งก็มีความสำคัญไม่น้อยกับเกมการแข่งขันและ ผลการแข่งขันจะออกมาอย่างไรผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลก็จะทำหน้าที่อย่างยุติธรรม ไม่เอนเอียงไปทางฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ลักษณะของผู้ตัดสินเป็นการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินในสนามแข่งขันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกา โดยมุ่งเน้นให้นักกีฬาได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางทักษะอย่างแท้จริง ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสนุกสนานของผู้ชมประกอบกันเป็นสำคัญ การที่จะทำหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จนั้นมิใช่เพียงแต่ศึกษากติกาการแข่งขัน และทำหน้าที่ให้เป็นไปตามกติกาเท่านั้น หากแต่ผู้ตัดสินจะต้องพยายามศึกษาและปฏิบัติตนทั้งขณะอยู่ในสนามและนอกสนามแข่งขันด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ตัดสินที่ประสงค์จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น จึงขอเสนอแนะถึงลักษณะของผู้ตัดสินที่ดี ตามที่ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ได้กล่าวถึงการเป็นผู้ตัดสินที่ดีจะต้องมีการพัฒนาความรู้ (Knowledge Development) ผู้ตัดสินจะต้องพยายามติดตามศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ แหล่งความรู้ที่สามารถศึกษาค้นคว้ามีหลายแหล่ง การพัฒนาประสบการณ์ (Experience Development) ผู้ตัดสินที่ดีต้องพยายามหมั่นหาประสบการณ์อยู่ตลอดเวลา ทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม ประสบการณ์ต่างๆ จะเกิดขึ้นจากการฝึกฝนหาความชำนาญ และการสังเกต การสร้างความศรัทธา ความเชื่อถือและความศรัทธาในตัวผู้

ตัดสินจากทีมเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ตัดสินส่วนใหญ่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ แต่บางครั้งยังไม่สามารถสร้างความศรัทธาให้แก่ทีมได้ ข้อเสนอแนะในการสร้างความศรัทธาการปฏิบัติตัวของผู้ตัดสิน การปฏิบัติตัวสำหรับผู้ตัดสินทั้งขณะอยู่ในสนามแข่งขัน และนอกสนามแข่งขันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ตัดสิน ทั้งนี้เพราะสายตาทุกคู่จะต้องพยายามจ้องมองการปฏิบัติตัวของท่านอยู่ตลอดเวลา และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล อ่อนศรี (2548) ที่ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5. มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 100 คน ผู้ควบคุมทีม 40 คน และผู้ชม 125 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.78 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านความรู้ทั่วไปของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านความรู้ทั่วไปของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรศักดิ์ พุ่มดวง (2553: บทคัดย่อ) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลตามทฤษฎีของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 (แม่โจมเกมส์) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ และด้านความสามารถในการตัดสินตามทฤษฎีของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอล และ(2) ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้และด้านความสามารถในการตัดสิน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ควบคุมทีมและผู้เล่นกีฬาวอลเลย์บอล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 37 (แม่โจมเกมส์) ใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) โดยทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ เท่ากับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอลมีทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาที่มีเพศ และประสบการณ์ที่ต่างกันมีทฤษฎีคติ

เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาโอลิมปิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาโอลิมปิกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของมนตรี พิมพ์ (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 เป็นผู้ควบคุมทีม 15 คน นักกีฬาจำนวน 160 ผู้สื่อข่าวกีฬาประจำหนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 15 คน และผู้ชมจำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ความรู้กฎกติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ ของอาจารย์ชูชัย บัวบุชา ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มคนตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอล ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กฎกติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านความรู้กฎกติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง ด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากเหมือนกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับ 5 จาก 5 ด้านเหมือนกัน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ ดังนี้ 1. ผู้ควบคุมทีม มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกด้าน 2. กลุ่มนักกีฬาฟุตบอล มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงเหมือนกันทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด 3. กลุ่มผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันในด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน แต่ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง

คุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่ในด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน คุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4. กลุ่มผู้ชม มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกัน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของนเรศ ชันธีรี (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักวอลเลย์บอลจำนวน 80 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 40 คน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม จำนวน 40 คน ผู้สื่อข่าวจำนวน 30 คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 15 จังหวัดยะลาระหว่างวันที่ 18 – 25 มีนาคม พ.ศ. 2542 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและประเมินค่ามีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาวอลเลย์บอลและกีฬาวอลเลย์บอล ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการตัดสินวอลเลย์บอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานและบุคลิกภาพ ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวอลเลย์บอลมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านการวางแผน เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และด้านบุคลิกภาพ โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพร่างกายและด้านบุคลิกภาพ โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง 3) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างกันในทุกด้าน โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง 4) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สื่อข่าวกีฬามีความเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในด้านคุณสมบัติส่วนตัว โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภศิษฐ์ ชัยสาร (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดกีฬามวยไทยสมัครเล่นตาม ทศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20. การศึกษาวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดกีฬามวยไทยสมัครเล่นตามทศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับคุณลักษณะ 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคม และด้านความรู้และความสามารถในการตัดสิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น ผู้ควบคุมทีม 50 คน ผู้ชี้ขาด 20 คน นักมวย 60 คน ผู้สื่อข่าวกีฬา 20 คน และผู้ชม 150 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชี้

ชาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านบุคลิกภาพ ส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากและทัศนะของผู้ชมก็อยู่ในระดับมากที่สุด 2) คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับมากที่สุด 3) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับนพพร ตระกูลดิษฐ์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินเทนนิส สังกัดลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25. มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินเทนนิส สังกัดลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิส กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ชม รวมทั้งสิ้น 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามมาจาก อติสร สืบสุข (2547) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาเทนนิส ตามทัศนะของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิสโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 2) คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาเทนนิส ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส เทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิสโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิสโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาเทนนิส ตามทัศนะของผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 25 ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส เทนนิส ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส ด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินเทนนิส ด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตัดสินเทนนิส

โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นลักษณะที่เป็นจริงด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินเทนนิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและด้านความรู้ในกฎกติกาในการตัดสินเทนนิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับปิยะพงศ์ กุฬพงศ์พันธ์ (2553) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์”. มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” กลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 คน แบ่งเป็นนักกีฬา 215 คน และผู้ควบคุมทีม 52 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 หลังจากตรวจสอบแล้วได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับมาเป็นจำนวน 267 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ค่าที่ กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ อยู่ในระดับมาก ส่วนคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่เป็นจริงตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.58 ด้านความรู้คิดเป็นร้อยละ 52.70 ด้านความสามารถคิดเป็นร้อยละ 51.57 ด้านคุณธรรมจริยธรรมคิดเป็นร้อยละ 48.01 4) ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 68.95 ด้านความรู้ คิดเป็นร้อยละ 68.76 ด้านความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 71.84 และด้านคุณธรรมจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 73.07 5) นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินด้านบุคลิกภาพและด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความสามารถและด้านคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. จากผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่พบว่า มีทั้งหมด 5 มาตรฐานและ 20 ตัวชี้วัด โดยมาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวาง

ตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน

มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้องครบคลุม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษ ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล

มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้งตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกรักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกา เกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัดและเมื่อนำมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลไปตรวจสอบคุณภาพ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน มีความคิดเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

มาตรฐานที่ 1 ด้านด้านบุคลิกภาพ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยใน

ระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากมาตรฐานและตัวชี้วัดตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผู้วิจัยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ร่วมกันพัฒนาขึ้นนี้เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับผู้ตัดสินวอลเลย์บอลเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล 6 ด้าน ที่พบว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ตัดสินที่ขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จาก 6 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 170 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลิกภาพ 2) ด้านทักษะการสื่อสาร 3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 4) ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ 5) ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน และ 6) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในระดับมากที่สุด ดังนั้น เมื่อนำองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลทั้ง 6 ด้านมาดำเนินการสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็นมาตรฐานและตัวชี้วัดตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จึงทำให้ได้มาตรฐาน จำนวน 5 มาตรฐาน 20 ตัวชี้วัด และผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลทั้ง 5 มาตรฐาน 20 ตัวชี้วัดตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน จึงมีผลการประเมินในระดับมากถึงมากที่สุดเช่นกัน

3. การสังเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า ได้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ในแต่ละมาตรฐาน โดยแบ่งเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพนับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 1.1.1 มีลักษณะเป็นคนคิดบวก คิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี 1.1.2 พูดจาสุภาพ และสร้างสรรค์ 1.1.3 มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน 1.1.4 มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน 1.1.5 มีความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน เกณฑ์การตัดสิน ได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 (ใช้เกณฑ์การตัดสินเดียวกันทั้งหมด) ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 1.2.1 เมื่ออยู่ในสังคม (นอกสนามแข่งขัน) จะแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาด และเหมาะสมกับกาลเทศะ เกณฑ์การตัดสิน ได้แก่ ผลจากการประเมินโดยหัวหน้าหน่วยงานที่สังกัด เพื่อนร่วมงานและตนเองไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 1.2.2 เมื่ออยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่จะแต่งเครื่องแบบของผู้ตัดสินอย่างถูกต้องตามระเบียบของสมาคม และระเบียบการแข่งขัน เกณฑ์การตัดสิน ได้แก่ ผลจากการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน เพื่อนผู้ตัดสินและตนเองต้องไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 1.3.1 แสดงออกอย่างเป็นมิตรกับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งทางกิริยา ท่าทาง และสายตา 1.3.2 ใช้คำพูดที่สุภาพ แสดงถึงความเป็นมิตรต่อบุคคลทั่วไปทั้งที่รู้จักคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 1.4.1 มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เกณฑ์การตัดสินได้แก่ ผลการตรวจสุขภาพประจำปี ต้องไปป่วยเป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการเป็นผู้ตัดสินกีฬา และสังคมรังเกียจ 1.4.2 สุขภาพจิตดี มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรค และ 1.4.3 มีรูปร่างสมส่วน และมีบุคลิกภาพดี เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ เกณฑ์การพิจารณาได้แก่ 2.1.1 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ 1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง) 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

2.1.2 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ 1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง) 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

2.1.3 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ 1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง) 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

2.1.4 มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ 1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง) 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้องครบถ้วน เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 2.2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมิน

โดยหัวหน้าผู้ตัดสินในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้องเกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 2.3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสินในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 2.4.1 เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้ม เกณฑ์การตัดสินได้แก่ ผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้ม (ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากลเกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 2.5.1 เข้ารับการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล เกณฑ์การตัดสินได้แก่ ผ่านการทดสอบวัดความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากล เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่า ระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง) มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 3.1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลในร่มทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต เกณฑ์การตัดสินได้แก่ 1) ผลการทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอล ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 3.2.1 มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในร่ม ดังนี้ 3.2.1.1 การเสิร์ฟ และตำแหน่งผู้เล่น 3.2.1.2 การควบคุมการเล่นลูกบอล 3.2.1.3 การเล่นบริเวณตาข่าย 3.2.1.4 การแต่งกายและบุคลิกลักษณะ 3.2.1.5 การดำเนินการด้านต่าง 3.2.1.6 การจัดการ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 3.3.1 ฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีการรายงานผลการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติอย่างน้อยปีละ 5 ครั้ง ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 3.4.1 มีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 3.4.2 มีการสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เกณฑ์การ

ตัดสินได้แก่ มีการรายงานผลการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รัก และศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 4.1.1 มีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 4.2.1 ผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 4.3.1 ยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 5.1.1 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อ ส่วนรวม เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 5.2.1 มีความขยัน หมั่นเพียร 5.2.2 มีวินัย และตรงต่อเวลา 5.2.3 มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค 5.2.4 มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 5.3.1 ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคม วอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 5.4.1 เคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคม เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 ทั้งนี้ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญร่วมกันพัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วย เกณฑ์การพิจารณาซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ผู้ประเมินสามารถใช้ในการพิจารณาพฤติกรรม หรือความสามารถของผู้ตัดสิน ทำให้ผู้ประเมินสามารถใช้เกณฑ์การพิจารณาเปรียบเทียบกับ พฤติกรรมหรือความสามารถของผู้ตัดสินเพื่อนำไปสู่การตัดสินความสามารถของผู้ตัดสินได้อย่าง ถูกต้อง และเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้น เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นยังประกอบด้วย เกณฑ์การตัดสินซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความสามารถ ของผู้ตัดสินตามมาตรฐานและตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนั้น การประเมินเพื่อตัดสินความสามารถหรือ พฤติกรรมของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ของประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจึงทำให้การประเมินมีความสะดวก เที่ยงตรง และมีประสิทธิภาพ สูง

4. จากผลการทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่พบว่า ใน มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการ ประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร

ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย จำนวน 60 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวบ่งชี้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ตัดสินระดับโลก หรือผู้ตัดสินระดับนานาชาติ หรือผู้ตัดสินชั้น 1 ที่ขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย โดยกระจายไปตามภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ 6 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ ภูมิภาคละ 10 คน มีความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับสูง จึงสอดคล้องกับผลการประเมินความสามารถของผู้ตัดสินที่ดำเนินการโดยสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จึงแสดงให้เห็นว่า เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง เทียบตรง และได้มาตรฐานสากล สามารถนำไปใช้ในการประเมินสมรรถนะหรือความสามารถของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้

สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยควรนำเกณฑ์และตัวชี้วัดไปใช้ ดังนี้

1. ใช้เพื่อคัดเลือกกรรมการผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
2. ใช้เพื่อปลดกรรมการผู้ตัดสินวอลเลย์บอลออกจากสมาคม
3. ใช้เพื่อการคงสภาพกรรมการผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
4. ใช้เพื่อเลื่อนระดับกรรมการผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
5. ใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงสมรรถนะของกรรมการผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรนำผลการวิจัยในครั้งต่อไปเป็นแนวทางในการพัฒนาเกณฑ์ มาตรฐานและตัวชี้วัดของกีฬาประเภทอื่น หรือเป็นแนวทางในการนำไปใช้พัฒนาเกณฑ์ มาตรฐานของกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ



บรรณานุกรม

- กฤษฎี มีมุข. (2555). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา. ปรินญานิพนธ์ ค.ด. (การศึกษานอกระบบโรงเรียน). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ.2550–2554). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค.
- (2554). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555–2559). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2532). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- (2540). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544). เอกสารอัดสำเนา.
- (2544). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- การเทียบคะแนน IELTS (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2558, จาก <http://www.mentor.ac/Jells.php>.
- บุญศรี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา.
- กุหลาบ รัตนสังขธรรม; พิสมัย เสรีจรกิจเจริญ; และวิไล สถิตยเสถียร. (2546). การศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์ ภาพรวมจรรยาบรรณวิชาชีพในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:ทบวงมหาวิทยาลัย.
- จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2556, จาก <http://www.rta.mi.th/15500u/ songsurmkoonnatum/1%20กสอ15%20T21C7.pdf>.
- จิรศักดิ์ พุ่มดวง. (2553). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลตามทรรศนะของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาวอลเลย์บอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 (แมโดมเกมส์) ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉัตรชนก แสงขาว. (2554). ผลของการเรียนรู้แบบ Tribe ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การออกแบบระบบการเรียนการสอน). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2550). ภาวะผู้นำในองค์กรการ. กรุงเทพฯ : ปัญญาชน.
- ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ. (2537, 14 มิถุนายน). จิตวิทยาที่จะช่วยให้ผู้ตัดสินประสบความสำเร็จ. สยามกีฬารายวัน.

- ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ; และทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. (2544). *กติกากการแข่งขันวอลเลย์บอลฉบับ พ.ศ. 2544 – 2547*. กรุงเทพฯ: วรานนท์พรินติ้งแอนด์ กราฟฟิค.
- . (ม.ป.ป.). *กรณีปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินิก. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- . (2538). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย: การวิจัยและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดารณี มีสมมนต์. (2551). *การฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารเบื้องต้นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ตุลา มหาพสุชานนท์. (2547). *หลักการจัดการและหลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: พ.ศ. พัฒนาจำกัด.
- ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. (2538). *คู่มือการตัดสินและเจ้าหน้าที่เทคนิควอลเลย์บอล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
- . (2545). *ลักษณะของผู้ตัดสินที่ดี. (เอกสารประกอบการสอน)*. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ส่วนพัฒนาการกีฬา สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา.
- . (2556). *แนวทางพัฒนาผู้ตัดสินวอลเลย์บอลไทย*. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2556, จาก <http://www.thai-ref.org/tva/downloads>.
- ทิพย์ลาวัลย์ หลานไทย. (2545). *ความคิดเห็นของนักเรียนต่อผลการเข้าค่ายพัฒนาจริยธรรมของโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่*. ปรินิพนธ์ ศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ธร สุนทรายุทธ . (ม.ป.ป.). *หลักการและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์
- นงลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์. (2545). *การพัฒนาบุคลากรผู้นำและผู้บริหาร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- นพพร ตระกูลดิษฐ์. (2553). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินเทนนิส สังกัดลอนเทนนิส สมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นเรศ ชันธีรี. (2542). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บรรเทา กิตติศักดิ์. (ม.ป.ป). จริยธรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปกรณ ประจันบาน. (2552). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยะพงศ์ กุฬพงศ์พันธ์. (2553). คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์”. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2544). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พินิจ รัตนกุล. (2515). ชุดปรัชญาตะวันตก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิศาล เพล่าจันทร์. (2548). การสร้างแบบทดสอบพิจารณาการกระทำฟาวล์และการกระทำผิดระเบียบสำหรับผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้วยวิธีทัศน์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล อ่อนศรี. (2548). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามทัศนคติของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี พิมพ์แพง. (2548). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- . (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วริยา ชินวรรณโน. (2546).จริยธรรมในวิชาชีพ.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์
- วิจิตร อาวะกุล. (2525). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์.กรุงเทพฯ: พิมพ์เนศ.
- วิไลวรรณ ศรีสงครามและคณะ (2549). จิตวิทยาทั่วไป.กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ลกรุ๊ป.
- วีระ บำรุงรักษา. (2523). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย: การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: กองวิจัยศึกษา กรมวิชาการ.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2551). การจัดทำแผนและระบบการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ :รูปแบบ (Model) การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ 4 รูปแบบ. ชลบุรี: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา.

- ศุภศิษฐ์ ชัยสาร. (2548). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดกีฬามวยไทยสมัครเล่นตาม ทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2527). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: อักษรพานิชย์.
- สน ปัญญา. (2549). *ความวิตกกังวลของผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 6*. สารนิพนธ์ วท.ม.(วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตต์ เครือสุคนธ์. (2539). *การศึกษาคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของครูประจำกลุ่มทางไกลของศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคกลาง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร สุทัศน์ย์, ม.ร.ว. (2544). *จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2541). *พฤติกรรมองค์กร : ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดิสร สืบสุข. (2547). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ในทัศนะของนักกรีฑาฟุตบอลผู้ควบคุมทีม ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภัสรา ชินวรรณ. (2548). *มิติเพื่อการพัฒนาภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, Denise M; Stone, Charlsena F. (2005). Cultural Competencies of Park and Recreation Professionals: A Case Study of North Carolina. *Journal of park and Recreation Administration*. 23(1): 53–74.
- Allport, G.W. (1967). *Attitude : Attitude Theory and Measurement*. New York: John Willey and Son.
- AVC Referee Committee. (2001). *Refereeing Instruction*. Beijing: AVC Office.
- Bartlett, Kenneth R; McKinney, William R. (2004). A Study of the Role of Professional Development, Job Attitudes, and Turnover among Public Park and Recreation Employees. *Journal of Park and Recreation Administration*. 22(4): 63–81.
- Ballow, R; Gilson, T. Q; & Odiorne, G. S. (1962). *Executive Skills: Their Dynamics and Development*. Englewood Cliffs, N.J: Prentice–Hall.

- Fang, Y.-P.P. (2004). *The Preparation of New Mexico Recreation Professionals for 21st Century*. Doctoral's Thesis, Department of Health, Physical Education & Recreation, The University of New Mexico.
- Federation International De Volleyball. (2001). *Official Volleyball Rules 2001–2004*. Lausanne: FIVB Office.
- (2001). *Refereeing Instruction*. Lausanne: FIVB Office.
- (2012). *Official Volleyball Rules 2016*. 3rd ed. Lausanne: FIVB Office.
- Fishbein, M. (1967). *Reading in Attitude Scale Construction*. New York: John Wiley and Son.
- Harmer, Jeremy. (2001). *The Practice of English Language Teaching*. 3rd ed. New York: Pearson Education.
- Hurd, Amy R. (2005). Competency Development for Entry-Level Public Parks and Recreation Professionals. *Journal of Park and Recreation Administration*. 23(3): 45–62.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- McCroskey, J.; & Richmond, V.P. (1997). *An Introduction to Rhetorical Communication*, (7th ed.) .Needham Heights, MA: Allyn&Bacon.
- Katz, D. (1960, Summer). The Functional Approach to the Study of Attitudes. *Public Opinion Quarterly*. 24(2): 163–204.
- KlasHeidenberg. (2001). *Second Referee in Volleyball 2001*. Copenhagen: Swedish Volleyball Association.
- Rogers, E. M., & Agarwala–Rogers, R. (1976). *Communication in Organizations*. New York: Free Press.
- Schramm, W. (1973). *Channels and Audiences*. Chicago: Rand McNally College.
- Sheldon, P.J. (1989). Professionalism in Tourism and Hospitality. *Annals of Tourism Research*.
- Stern, H. H. (1992). *Issues and Options in Language Teaching*. Oxford: O.U.P.
- Stevick E.W. (1976). *Newbury House Publishers*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice–Hall
- Williams, T.L. (2003). *Recreation educators' and Practitioners' Opinions Regarding Program Accreditation and Certification*. Doctoral Dissertation, University of Arkansas.

ภาคผนวก





ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ระดับผู้ตัดสิน
1	นายณัฐนันท์ โสวภาค	ระดับ FIVB
2	นางสาวจันทร์เพ็ญ จิรคคกุล	ระดับ FIVB
3	นายประเสริฐศักดิ์ บุญศิริโรจน์	ระดับนานาชาติ
4	นายสุชิน ทูติ	ระดับนานาชาติ
5	นายจิรศักดิ์ พุ่มดวง	ระดับนานาชาติ
6	นายมาโนช มิ่งทุม	ระดับนานาชาติ
7	นายปริญญา ถวัลย์อรรณพ	ระดับนานาชาติ
8	นายอภิวัฒน์ ปัญญาบุญ	ระดับนานาชาติ
9	ว่าที่ ร.ต. ชูชัย ตรรกโชติ	ระดับนานาชาติ
10	นายศราวุธ ฉิมวิเศษ	ระดับ 1
11	นายอิทธิเดช คุลี	ระดับ 1
12	นายสันติ ผลสวัสดิ์	ระดับ 1
13	นายสมพงษ์ วงศ์วาน	ระดับ 1
14	นายมานัด หาญตั้ง	ระดับ 1
15	นายวิเชียร พงษ์อิศราพันธ์	ระดับ 1
16	นายสุภรณ์ อันเกรียงไกร	ระดับ 1
17	นายคำเนิง กุลศักดิ์	ระดับ 1
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินวอลเลย์บอล	
1	นายทรงศักดิ์ เจริญพงศ์	
2	นายประกอบ รอบแคว้น	
3	นายธนพงศ์ เพิ่มพูน	
4	จสอ.บุญยฤทธิ์ มุสิก	
5	ว่าที่ร้อยตรีบำรุง วัชรเทศ	
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางพลศึกษา	
1	รศ.เทเวศร์ พิริยะพจน์	
2	รศ.สมควร โพธิ์ทอง	
3	ผศ.สมชาย ไกรสังข์	



เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม เรื่อง องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
2. แบบประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล
3. แบบประเมินตนเองตามมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล



แบบสอบถาม
เรื่อง องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินสอบถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับองค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับของความคิดเห็น ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ช่อง 5 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคุณลักษณะนั้นๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 2.2 ช่อง 4 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคุณลักษณะนั้นๆ มีความเหมาะสมมาก
 - 2.3 ช่อง 3 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคุณลักษณะนั้นๆ มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 2.4 ช่อง 2 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคุณลักษณะนั้นๆ มีความเหมาะสมน้อย
 - 2.5 ช่อง 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคุณลักษณะนั้นๆ ไม่เหมาะสม
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินในครั้งนี้

ทศพล ธาณี
ผู้วิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง องค์ประกอบของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินต้อง วางตัวให้เหมาะสม เป็นที่น่าเคารพศรัทธา					
2	ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผล					
3	ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ สะอาดเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ					
4	ผู้ตัดสินต้องมีความมั่นใจ มีปฏิภาณในการตัดสินได้รวดเร็ว					
5	ผู้ตัดสินต้องมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่					
6	ผู้ตัดสินต้องสามารถรับรู้ เข้าใจสภาพความจริงได้อย่างถูกต้อง					
7	ผู้ตัดสินต้องใช้สายตาแสดงความเป็นมิตร และสุภาพ					
8	ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง รักษาอุปนิสัยให้อยู่ในเกณฑ์ดีเสมอ					
9	ผู้ตัดสินต้องแสดงสัญญาณมือด้วยท่าทางชำนาญ คล่องแคล่ว					
10	ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทุกคน					
11	มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ความสามารถในการใช้ภาษาเรื่อง การลงโทษและ ตักเตือนนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม					
12	ผู้ตัดสินต้องใช้ภาษาในการสื่อสารที่สุภาพ เหมาะสมตามกาลเทศะ					
13	ผู้ตัดสินสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้					
14	ผู้ตัดสินสามารถอ่านและเขียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้					
15	ผู้ตัดสินสามารถอธิบายกติกาวอลเลย์บอลเป็นภาษาอังกฤษได้					
16	ผู้ตัดสินสามารถประสานงานกับผู้ตัดสินชาวต่างชาติได้					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	ผู้ตัดสินสามารถเขียนโต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เป็นภาษาอังกฤษได้					
18	ผู้ตัดสินสามารถตรวจสอบใบบันทึกที่เป็นภาษาอังกฤษได้					
19	ผู้ตัดสินเคยเข้าร่วมอบรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ					
20	ผู้ตัดสินสามารถเข้ารับการฝึกอบรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ					
21	มาตรฐานที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม					
22	ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้					
23	ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน					
24	ผู้ตัดสินจะต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่					
25	ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและให้ความช่วยเหลือต่อส่วนรวม					
26	ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ					
27	ผู้ตัดสินต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน					
28	ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง ตรงต่อเวลา					
29	ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสมาคมอย่างเคร่งครัด					
30	ผู้ตัดสินต้องมีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค					
31	มาตรฐานที่ 4 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินต้องมีความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา วอลเลย์บอล					
32	ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในทักษะและวิธีการเล่นวอลเลย์บอล					
33	ผู้ตัดสินต้องลงโทษและตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสม					
34	ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
35	ผู้ตัดสินต้องเข้าใจพื้นฐานของผู้เล่นและผู้ควบคุมทีมเป็นอย่างดี					
36	ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งผู้ตัดสินที่ 1,2					
37	ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเสิร์ฟ,ตำแหน่งผู้เล่น เช่น การปฏิบัติในการเสิร์ฟ,ถ่วงเวลาการเสิร์ฟ,การกำบัง, การผิดตำแหน่ง,การหมุนผิดตำแหน่ง					
38	ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นลูกบอลตามเกณฑ์ได้ เช่น การเล่นลูกครั้งที่ 1,2,3,4 ,การเล่น 2 จังหวะ,การถูกบอลพร้อมกัน					
39	ผู้ตัดสินต้องดำเนินการด้านต่างๆได้ เช่น การหยุดการแข่งขัน,ตัวรับอิสระ,การใช้สัญญาณนกหวีด,การใช้สัญญาณมือ					
40	ผู้ตัดสินต้องควบคุมการเล่นที่บริเวณตาข่ายได้ เช่น บริเวณที่ว่างเหนือตาข่าย, การล้ำเหนือตาข่าย, การถูกตาข่าย, ผู้เล่นแถวหน้า, ผู้เล่นแถวหลัง					
41	มาตรฐานที่ 5 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินมีความรู้สึกที่ไม่ดีที่มีการต่อว่าเรื่องผลการตัดสิน					
42	ผู้ตัดสินไม่ชอบให้ผู้ควบคุมผู้ตัดสินต่อว่าเรื่องการทำผิดปฏิบัติหน้าที่สาย					
43	ผู้ตัดสินไม่ชอบตัดสินในคู่ที่มีนักกีฬาทีมชาติลงเล่น					
44	ผู้ตัดสินรู้สึกประหม่าเวลามีการถ่ายทอดทางทีวี					
45	ผู้ตัดสินต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตนเอง					
46	ผู้ตัดสินต้องต้องควบคุมพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักกีฬา					
47	ผู้ตัดสินสามารถอธิบายคำตัดสินที่ขัดแย้งได้					
48	ผู้ตัดสินต้องทำให้นักกีฬายอมรับในการปฏิบัติหน้าที่					
49	ผู้ตัดสินยอมรับหรือปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับเส้นได้					
50	ผู้ตัดสินมีความเคร่งครัดในกติกาเสมอ					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	มาตรฐานที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ					
51	ผู้ตัดสินต้องใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้ดีที่สุด					
52	ผู้ตัดสินต้องประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ					
53	ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ					
54	ผู้ตัดสินต้องยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ					
55	ผู้ตัดสินต้องเคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด					
56	ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต					
57	ผู้ตัดสินต้องยกย่องให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ					
58	ผู้ตัดสินต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ					
59	ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธาในอาชีพ					
60	ผู้ตัดสินต้องคงฐานะวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม					
	ภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

**แบบประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และเกณฑ์
มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับของความคิดเห็น ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ช่อง 5 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 2.2 ช่อง 4 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมมาก
 - 2.3 ช่อง 3 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 2.4 ช่อง 2 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมน้อย
 - 2.5 ช่อง 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ ไม่เหมาะสม
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสมในครั้งนี้

ทศพล ธาณี
ผู้วิจัย

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่ น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการ ปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ					
2	ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาดและเหมาะสมกับกาลเทศะ					
3	ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ บุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป					
4	ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้ แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษา รูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน					
5	มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการ สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และ ประสานงานกับชาวต่างชาติ					
6	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่าง ถูกต้อง ครบคลุม					
7	ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมี ทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬา วอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง					
8	ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ					
9	ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องผ่านการทดสอบวัดความรู้ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ มาตรฐานสากล					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต					
11	ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง					
12	ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกและสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับชาติ					
13	ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินหรือมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติ และสะสมประสบการณ์การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติ					
14	มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึภกาศภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน					
15	ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน					
16	ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ					
	มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ					
17	ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้					
18	ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม					
19	ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
20	ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติ ตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของ สมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด					
	ภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง



แบบประเมินตนเองตามมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ ตัดสินวอลเลย์บอล

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินตนเองตามมาตรฐานและตัวชี้วัดขององค์ประกอบ และเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามความคิดเห็นของผู้ตัดสิน
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับของความคิดเห็น ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ช่อง 5 เมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 2.2 ช่อง 4 เมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมมาก
 - 2.3 ช่อง 3 เมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 2.4 ช่อง 2 เมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมน้อย
 - 2.5 ช่อง 1 เมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ ไม่เหมาะสม
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้ตัดสินทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินตนเองในครั้งนี้

ทศพล ธาณี
ผู้วิจัย

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ						
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องวางตัวอย่างเหมาะสมเป็นที่น่าเคารพ นับถือ และศรัทธา ทั้งทางด้านความคิด คำพูด ความมั่นใจในตนเอง ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และความเป็นผู้นำ						
1	มีลักษณะเป็นคนคิดบวก คิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี					
2	พูดจาสุภาพ และสร้างสรรค์					
3	มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน					
4	มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน					
5	มีความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตน					
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาด และเหมาะสมกับกาลเทศะ						
6	เมื่ออยู่ในสังคม (นอกสนามแข่งขัน) จะแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย สะอาด และเหมาะสมกับกาลเทศะ					
7	เมื่ออยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่จะแต่งเครื่องแบบของผู้ตัดสินอย่างถูกต้องตามระเบียบของสมาคม และระเบียบการแข่งขัน					
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยการแสดงออกทางกิริยาท่าทาง สายตา คำพูด และเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป						
8	แสดงออกอย่างเป็นมิตรกับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งทางกิริยา ท่าทาง และสายตา					
9	ใช้คำพูดที่สุภาพ แสดงถึงความเป็นมิตรต่อบุคคลทั่วไปทั้งที่รู้จักคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพจิตใจให้เข้มแข็ง และรักษารูปร่างให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ตัดสิน					
10	สุขภาพจิตดี มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรค					
11	มีรูปร่างสมส่วน และมีบุคลิกภาพดี					
	มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับชาวต่างชาติ					
12	มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ					
13	มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการพูด เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ					
14	มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ					
15	มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและประสานงานกับชาวต่างชาติ					
	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง ครบคลุม					
16	มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง					
	ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง					
17	มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือศัพท์เทคนิคในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องผ่านการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ						
18	มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาท ในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต					
มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่						
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาทในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต						
19	มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎ กติกา และมารยาท ในกีฬาวอลเลย์บอลทั้งในอดีตและปัจจุบัน และก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงในอนาคต					
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน กีฬาวอลเลย์บอล ในระดับสูง มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ดังนี้						
20	การเสิร์ฟ และตำแหน่งผู้เล่น					
21	การควบคุมการเล่นลูกบอล					
22	การเล่นบริเวณตาข่าย					
23	การแต่งกายและบุคลิกลักษณะ					
24	การดำเนินการด้านต่าง					
25	การจัดการ					
มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน						
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึภกภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน						
26	มีความรู้สึภกภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน					
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน						
27	ผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน					
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ						
28	ยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ						
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้						
29	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้					
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม						
30	มีความขยันหมั่นเพียร					
31	มีวินัย และตรงต่อเวลา					
32	มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค					
33	มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม					
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น						
34	ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น					
ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด						
35	เคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด					
	ภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง



Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 60

Alpha = .9544

Descriptives มาตรฐานที่ 1

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00001	17	3.00	5.00	4.5882	.61835
VAR00002	17	4.00	5.00	4.5882	.50730
VAR00003	17	3.00	5.00	4.7647	.56230
VAR00004	17	4.00	5.00	4.6471	.49259
TOTAL1	17	4.00	5.00	4.6471	.26603
Valid N (listwise)	17				

Descriptives มาตรฐานที่ 2

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00005	17	4.00	5.00	4.3529	.49259
VAR00006	17	4.00	5.00	4.5882	.50730
VAR00007	17	3.00	5.00	4.2941	.68599
VAR00008	17	4.00	5.00	4.2941	.46967
VAR00009	17	3.00	5.00	4.4706	.62426
TOTAL2	17	4.00	5.00	4.4000	.27386
Valid N (listwise)	17				

Descriptives มาตรฐานที่ 3

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00010	17	4.00	5.00	4.7059	.46967
VAR00011	17	4.00	5.00	4.5294	.51450
VAR00012	17	4.00	5.00	4.5882	.50730
VAR00013	17	4.00	5.00	4.4706	.51450
TOTAL3	17	4.00	5.00	4.5735	.29000
Valid N (listwise)	17				

Descriptives มาตรฐานที่ 4

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00014	17	4.00	5.00	4.6471	.49259
VAR00015	17	4.00	5.00	4.5882	.50730
VAR00016	17	4.00	5.00	4.7059	.46967
TOTAL4	17	4.33	5.00	4.6471	.24918
Valid N (listwise)	17				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00017	17	4.00	5.00	4.5882	.50730
VAR00018	17	4.00	5.00	4.6471	.49259
VAR00019	17	4.00	5.00	4.7059	.46967
VAR00020	17	4.00	5.00	4.5294	.51450
TOTAL5	17	4.25	5.00	4.6176	.19995
Valid N (listwise)	17				

Descriptives มาตรฐานที่ 1**Descriptive Statistics**

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00001	60	3.00	5.00	4.6500	.57711
VAR00002	60	4.00	5.00	4.5833	.49717
VAR00003	60	3.00	5.00	4.7500	.57120
VAR00004	60	4.00	5.00	4.6167	.49030
VAR00005	60	4.00	5.00	4.5500	.50169
IND1_1	60	4.00	5.00	4.6300	.26763
VAR00006	60	3.00	5.00	4.6500	.57711
VAR00007	60	4.00	5.00	4.5833	.49717
VAR00008	60	3.00	5.00	4.7500	.57120
VAR00009	60	4.00	5.00	4.6167	.49030
VAR00010	60	4.00	5.00	4.5500	.50169
IND1_2	60	4.00	5.00	4.6300	.26763
VAR00011	60	3.00	5.00	4.5500	.79030
VAR00012	60	3.00	5.00	4.6833	.65073
IND1_3	60	3.00	5.00	4.6167	.50729
VAR00013	60	4.00	5.00	4.5833	.49717
VAR00014	60	4.00	5.00	4.5167	.50394
IND1_4	60	4.00	5.00	4.5500	.44816
Valid N (listwise)	60				

Descriptives มาตรฐานที่ 2**Descriptive Statistics**

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00015	60	3.00	5.00	3.8833	.82527
VAR00016	60	3.00	5.00	3.8667	.89190
VAR00017	60	2.00	5.00	3.9500	1.18501
VAR00018	60	3.00	5.00	3.9167	.90744
IND2_1	60	2.75	5.00	3.9042	.59141
VAR00019	60	3.00	5.00	3.7333	.93640
VAR00020	60	3.00	5.00	4.5500	.79030
Valid N (listwise)	60				

Descriptives มาตรฐานที่ 3

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00021	60	4.00	5.00	4.8167	.39020
VAR00022	60	4.00	5.00	4.8167	.39020
VAR00023	60	4.00	5.00	4.6000	.49403
VAR00024	60	4.00	5.00	4.8000	.40338
VAR00025	60	4.00	5.00	4.6667	.47538
VAR00026	60	4.00	5.00	4.8000	.40338
VAR00027	60	4.00	5.00	4.7000	.46212
IND3_2	60	4.17	5.00	4.7306	.20833
Valid N (listwise)	60				

Descriptives มาตรฐานที่ 4

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00028	60	4.00	5.00	4.7333	.44595
VAR00029	60	4.00	5.00	4.5500	.50169
VAR00030	60	4.00	5.00	4.6333	.48596
Valid N (listwise)	60				

Descriptives มาตรฐานที่ 5

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00031	60	4.00	5.00	4.5833	.49717
VAR00032	60	4.00	5.00	4.6833	.46910
Valid N (listwise)	60				

ประวัติย่อผู้วิจัย



ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ทศพล ธานี
วัน เดือน ปี เกิด	24 มีนาคม 2508
ที่อยู่ปัจจุบัน	304/468 หมู่ที่ 3 แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	กศ.บ.(พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2543	กศ.ม.(พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2558	กศ.ด.(การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ